

Ὁ ὕμνος ἀνέστη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1999. Ὁ ὕμνος ἀνέστη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1999. Ὁ ὕμνος ἀνέστη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1999.

°È. ÙÈÓ Ů, ¢ÚÓÈÛÈ
 ÙÈ~ f ^ ÛÈÎ<~
 ÷ìÔÛÔÓ%.~
 (~.Ê<)

• ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΡΩΠΕΪΚΗ ΕΝΩΣΗ. ΟΥΚ ΟΥΔΕΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΝΑ ΕΠΙΒΕΒΑΙΝΕΙ ΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ 50 (Α) ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (ΜΟΝΤΡΕΑΛ 1990) ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΟ ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΣΕ ΜΟΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ, ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου σχετικού με τροποποίηση του Άρθρου 50 (α) της Σύμβασης Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας (Μόντρεαλ 1990)".

Και αυτό έγινε δεκτό ομοφώνως στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου σχετικού με τροποποίηση του Άρθρου 50 (α) της Σύμβασης Διεθνούς Πολιτικής Αεροπορίας (Μόντρεαλ 1990)" έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

ΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΥΡΩΠΕΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, ΟΥΚ ΟΥΔΕΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΝΑ ΕΠΙΒΕΒΑΙΝΕΙ ΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ 50 (Α) ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (ΜΟΝΤΡΕΑΛ 1990) ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΟ ΟΜΟΦΩΝΩΣ ΣΕ ΜΟΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ, ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Αυτό είναι προς τιμήν του, κύριε

Πρόεδρε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε και εσείς, η μοναδική νομοθετική πρωτοβουλία που έχει η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι αυτή η διαδικασία της πρότασης νόμου.

Η συγκεκριμένη πρόταση νόμου δεν είναι αποτέλεσμα μιας στρατηγικής αντιπολιτευτικού χαρακτήρα, αλλά είναι μια εκδήλωση αγωνίας, αλλά και προσπάθεια υπόδειξης προς την Κυβέρνηση για ένα ζήτημα το οποίο έχει ξεφύγει από τα όρια τα πολιτικά και έχει πάρει κοινωνικές διαστάσεις.

Είναι γεγονός ότι οι προτάσεις νόμου, από τα μέχρι τώρα κοινοβουλευτικά πρακτικά, δεν έχουν καμία ιδιαίτερη τύχη. Γιατί είτε προσκρούουν σε μια πρακτική που έχει διαμορφωθεί είτε προσκρούουν στον πολιτικό, κυβερνητικό εγωισμό, θα έλεγε κανείς, που δεν επιτρέπει πολλές φορές στην Κυβέρνηση να δεχθεί ακόμη και προτάσεις χρήσιμες στο Κοινοβούλιο, αλλά και στην κοινωνία.

Το θέμα που ουσιαστικά πραγματεύεται αυτή η πρόταση νόμου έχει σχέση με τη φιλαλληλία και τις χορηγίες γενικότερα στα νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Το αποτέλεσμα των συνεχών παρεμβάσεων και ειδικότερα η παρέμβαση που έγινε με το ν. 2459/97 είναι η βασική αιτία που έχει δημιουργήσει το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν αυτοί οι οργανισμοί σήμερα, οι οποίοι και θεάρεστο έργο επιτελούν, αλλά ταυτόχρονα προσφέρουν υπηρεσίες σε ανθρώπους αναξιοπαθούντες και συμβάλλουν έτσι στην ελλειμματική ούτως ή άλλως ενίσχυση αυτών των οργανισμών από την πολιτεία. Δηλαδή, η πρόταση νόμου αυτή δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια πρόταση κινητροδότησης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας για να συμπληρώσει την ελλειμματική πολιτική της κρατικής εξουσίας και τίποτε περισσότερο.

Γνωρίζετε επίσης, ότι η πατρίδα μας έχει αναδείξει μια πλειάδα από ευεργέτες που συνέβαλαν αποφασιστικά σε ένα εποικοδομητικό έργο, σ' ένα έργο που ουσιαστικά τιμά και την παράδοση, αλλά και τη χώρα μας γενικότερα ακριβώς απ' αυτές τις πρωτοβουλίες. Επίσης, είναι γνωστό ότι η πατρίδα μας έχει χαρακτηριστεί ως η κοιτίδα του πολιτισμού και της δημοκρατίας και βέβαια ευτύχησε να αναδείξει πολλούς απ' αυτούς τους μεγάλους ευεργέτες. Το δε μοναδικό κίνητρο αυτών των ευεργετών ήταν η αγάπη προς τον άνθρωπο και ο σεβασμός προς το Θεό. Αυτά ήταν τα βασικά κίνητρά τους γιατί η ενέργειά τους ήταν η μείωση της περιουσίας τους ή εν πάση περιπτώσει, η διάθεση της περιουσίας τους ακόμη και μετά θάνατον μέσω της διαδικασίας των κληροδοτημάτων, των δωρεών κλπ.

Επιλεκτικά θα αναφέρω μερικά ονόματα για την ιστορία. Στον ευρύ κύκλο των φιλογενών Ελλήνων συμπεριλαμβάνονται μεταξύ άλλων ο Κερκυραίος Θωμάς Φλαγκίνης, ο Βέρροιος Ιωάννης Κοτούνιος, ο Μανωλάκης ο Καστοριανός, οι Ηπειρώτες Επιφανείς Ηγούμενοι, Εμμανουήλ Γκούμας, οι Μαρούσηδες, ο Ζώης ο Καπλάνης, οι αδελφοί Ζωσιμαίοι. Επίσης στον τομέα των κτιρίων, που μέσω αυτών των δωρεών και των χορηγιών έγιναν τα κτίρια τα οποία κοσμούν σήμερα την πατρίδα μας και στο εξοπλισμό των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, έχουμε να θυμηθούμε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών τη συμμετοχή του Δόμπολη, του Τσιτσα, του Βερναδάκη, στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο τον Τσιτσα, τον Στουρνάρα και τον Αβέρωφ, στην Ακαδημία Αθηνών έχουμε τη δωρεά και τη χορηγία του Σίνα, στην Πάντειο του Πάντου, στη Ριζάρειο Σχολή τη χορηγία των αδελφών Ριζάρη, στο Βαρβάκειο τη χορηγία και τη δωρεά του Βαρβάκη, στο Αρσάκειο το ομότιμο όνομα Αρσάκης. Στα νοσοκομεία έχουμε τα ονόματα Σταύρου, Συγγρός, Δρομοκάιτης. Στα ορφανοτροφεία έχουμε τη χορηγία του Σταύρου, Χατζηκώστα. Στις φυλακές έχουμε τις γνωστές φυλακές Αβέρωφ, που υπήρχαν αλλά έχουν αλλάξει πλέον και μορφή και στόχο και στην Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων έχουμε την χορηγία του αείμνηστου Ζάππα.

Το πρόβλημα που έχει δημιουργήσει πραγματικά μια αρνητική πλευρά για την εθνικοκοινωνική προσφορά όλων αυτών των ανθρώπων που συνέβαλαν στο να δημιουργηθούν αυτά τα ιδρύματα που σας είπα πριν, δημιουργήθηκε κυρίως από τη νομοθετική παρέμβαση του ν. 2459/97, ο οποίος δημιούργησε τεράστια προβλήματα λειτουργικά, προβλήματα επιβίωσης, προβλή-

ματα που έχουν σχέση με την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών προς τους αναξιοπαθούντες, προβλήματα που έχουν σχέση ακόμα με την ποσοτική περιθάλψη τέτοιων αναξιοπαθούντων ανθρώπων ακριβώς από το λειτουργικό, οικονομικό κόστος που δημιουργήθηκε εξαιτίας αυτής της εξέλιξης.

Πριν μπω επί της ουσίας της προτάσεως νόμου που συζητούμε σήμερα θα ήθελα να αναφερθώ στο ότι αυτά τα προβλήματα των οργανισμών προσκρούουν και σε μια λογική αντισυνταγματικότητας και ειδικότερα στην παραβίαση της παραγράφου 1 του άρθρου 109.

Γιατί όπως γνωρίζετε, η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 109 λέει επί λέξει: "Δεν επιτρέπεται η μεταβολή του περιεχομένου ή των όρων διαθήκης, κωδικοκλήρου ή δωρεάς ως προς τις διατάξεις του υπέρ του δημοσίου ή υπέρ κοινωφελούς σκοπού". Αυτό βεβαίως, σε συνδυασμό με την παράγραφο 5 του άρθρου 4 περί ισότητας των πολιτών, η οποία λέει ακριβώς "οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν αδιακρίτως στα δημόσια βάρη, αναλόγως των δυνάμεών τους".

Αυτή η δεύτερη ακριβώς αναφορά του Συντάγματος έχει σχέση με τη συγκριτική πλέον που μπορεί να έχει κάνει κανείς μεταξύ νομικών προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα, γιατί πράγματι υπάρχει μια άνιση μεταχείριση μεταξύ των δύο αυτών οργανισμών. Δηλαδή παρατηρείται το φαινόμενο και στην περίπτωση της φορολογίας εισοδήματος και στην περίπτωση του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, κερδοσκοπικοί οργανισμοί να πληρώνουν πολύ λιγότερους φόρους, ενώ έχουν στόχο το κέρδος και το κέρδος πρέπει να φορολογείται, ανάλογα με τις κείμενες διατάξεις. Στην περίπτωση των κοινωφελών ιδρυμάτων υπάρχει η πρόσθετη φορολόγηση, ακριβώς εξ αυτής της αδικίας που δημιουργείται με την εφαρμογή του νόμου, με τους συντελεστές φορολόγησης, με τις διαδικασίες που προβλέπονται για τις χορηγίες κλπ.

Οι όποιες βελτιώσεις έγιναν είτε με το προηγούμενο φορολογικό νομοσχέδιο που συζητήσαμε το Δεκέμβριο στη Βουλή είτε με το νομοσχέδιο αυτό, του οποίου ολοκληρώθηκε η συζήτηση στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και πρόκειται να έλθει στην Ολομέλεια, οι όποιες παρεμβάσεις - διορθώσεις δεν δίνουν διέξοδο στο πρόβλημα. Αντίθετα συντηρούν το πρόβλημα και ταυτόχρονα δεν αποτελούν ασφαλώς κινητροδότηση μιας τέτοιας προσπάθειας του ιδιωτικού τομέα, που θα μπορούσε να λειτουργήσει συμπληρωματικά στην ελλειμματική κοινωνική πολιτική που ασκεί η Κυβέρνηση προς τους οργανισμούς αυτούς, είτε εκουσίως είτε ακουσίως. Και εννοώ, είτε από δημοσιονομική στενότητα είτε ακριβώς ακόμη και από πολιτική θέση στην αντιμετώπιση αυτών των οργανισμών.

Θα μπορούσα να αναφέρω μερικά παραδείγματα για να γίνει κατανοητή η άνιση μεταχείριση αυτών των οργανισμών. Θα αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα που έχει σχέση με τη φορολογία εισοδήματος, αλλά και ένα παράδειγμα που έχει σχέση με τη φορολογία μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Σε ένα εισόδημα από ακίνητα κοινωφελούς ιδρύματος ενός δισεκατομμυρίου, αν αφαιρέσουμε τις δαπάνες συντήρησης δηλαδή το 10% που προβλέπεται από το νόμο για τις δαπάνες αυτές -γιατί γι' αυτά τα ιδρύματα όπως γνωρίζετε δεν υπάρχει η έκπτωση του 15% για τις αποσβέσεις, όπως υπάρχει στα νομικά πρόσωπα- μένει υπόλοιπο φορολογητέο εισόδημα εννιάκοσια εκατομμύρια δραχμές. Οι αριθμοί είναι επιλεκτικοί για να γίνει κατανοητή η διαφορά μεταξύ της αντιμετώπισης των νομικών προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα προς αυτά τα κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Σε αυτήν την περίπτωση ο κύριος φόρος, αν πολλαπλασιάσουμε δηλαδή τα εννιάκοσια εκατομμύρια με το 10% που είναι ο συντελεστής φορολόγησης στη φορολογία εισοδήματος αυτών των μισθωμάτων, είναι ενενήντα εκατομμύρια. Αν προσθέσουμε και το συμπληρωματικό φόρο του 3% που ισχύει επί του ενός εκατομμυρίου, ανεξάρτητα από το αν αυτός ο συντελεστής έχει τώρα μειωθεί -εγώ έχω το παράδειγμα με τους αρχικούς συντελεστές- είναι τριάντα εκατομμύρια. Επομένως έχουμε ένα σύνολο φόρου εκατόν είκοσι εκατομμύρια.

Στην περίπτωση ενός νομικού προσώπου κερδοσκοπικού χα-

ρακτήρα, με τους ίδιους αριθμούς και με έσοδα ένα δισεκατομμύριο δραχμές και μείον σύνολο δαπανών λειτουργίας, γιατί γνωρίζετε ότι οι αποδόσεις των νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα, κυμαίνονται περίπου στο 10% καθαρό κέρδος, αν υπολογίσουμε δηλαδή ότι οι εννιάκοσιες χιλιάδες εκπίπτονται ως δαπάνες, έχουμε ένα καθαρό φορολογητέο εισόδημα -με το 10%- της τάξης των εκατό εκατομμυρίων φόρων. Επίσης, όπως ξέρετε, ο υπολογισμός στα κέρδη των νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα βγαίνει με συντελεστή 35%. Αν θέλετε βάζω ένα μέσο συντελεστή. Με το 35%, λοιπόν, είναι τριάντα πέντε εκατομμύρια. Εξ αυτού του παραδείγματος προκύπτει ότι η διαφορά σε βάρος των κοινωφελών ιδρυμάτων είναι περίπου ογδόντα πέντε εκατομμύρια δραχμές σε ετήσια βάση.

Εάν βεβαίως υποθέσουμε ότι το αποτέλεσμα ενός νομικού προσώπου κερδοσκοπικού χαρακτήρα είναι μηδενικό, που πολλές φορές το αντιμετωπίζουμε και αυτό, το νομικό πρόσωπο κερδοσκοπικού χαρακτήρα δεν θα πληρώσει σε αυτήν την περίπτωση κανένα φόρο.

Εάν παρουσιάσει ζημίες το νομικό πρόσωπο, σε αυτήν την περίπτωση ασφαλώς όχι μόνο δεν υπάρχει φόρος, αλλά υπάρχει και η δυνατότητα μεταφοράς αυτής της ζημίας στην επόμενη διαχειριστική περίοδο που θα μειώσει τους φόρους της επόμενης διαχειριστικής περιόδου.

Στην ίδια περίπτωση ας δούμε τι διαφορές έχουμε στη μεγάλη ακίνητη περιουσία. Όπως είναι γνωστό ο συντελεστής για τα κερδοσκοπικά ιδρύματα κοινωφελούς χαρακτήρα είναι 0,35 ενώ για τα νομικά πρόσωπα κερδοσκοπικού χαρακτήρα ο συντελεστής είναι 7. Και σε αυτήν την περίπτωση από πρώτη άποψη θα δούμε ότι τα κέρδη των νομικών προσώπων φορολογούνται με διπλάσιο συντελεστή. Για ευνοϊκότερη μεταχείριση ομιλεί βεβαίως το Υπουργείο Οικονομικών, αν διαβάσει όμως κανείς τη διάταξη του άρθρου 22, θα διαπιστώσει ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι. Η αξία των κτισμάτων των ακινήτων κλπ. που ιδιοχρησιμοποιούνται από τα κέρδη νομικών προσώπων και όχι μόνο για την παραγωγή ή την άσκηση εμπορικής δραστηριότητας απαλλάσσεται από τη φορολογία, ενώ αντιθέτως δεν απαλλάσσεται αλλά φορολογείται η αξία των προσοδοφόρων ακινήτων των κοινωφελών ιδρυμάτων από την εκμετάλλευση-εκμίσθωση των οποίων παράγονται τα μισθώματα. Όπως γνωρίζετε πληρώνουν μόνο φόρο επί των μισθωμάτων, δηλαδή από τα έσοδα που χρειάζονται για να λειτουργήσουν και να εκπληρώσουν τον εθνικό κοινωνικό εκκλησιαστικό σκοπό τους, βγαίνει μία διαφορά των δέκα δισεκατομμυρίων δραχμών. Εάν δηλαδή ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο του οποίου η αξία των κτισμάτων των ακινήτων που εκμεταλλεύεται ανέρχεται σε δέκα δισεκατομμύρια δεν πληρώνει φόρους, ενώ αντιθέτως το κοινωφελές ίδρυμα με ακίνητη περιουσία δέκα δισεκατομμυρίων την οποία εκμεταλλεύεται θα πληρώσει φόρους τριάντα πέντε εκατομμύρια. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να επισημάνω ότι στα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ιδρύματα δεν φορολογείται και δεν έχει καμία ιδιαίτερη αξία η υπεραξία της περιουσίας που δημιουργείται, γιατί αυτή ούτε μεταβιβάζεται ούτε μπορεί να αξιοποιηθεί πολλές φορές με διαφορετικό τρόπο. Παραμένει ως περιουσία αυτού του ιδρύματος. Από την άλλη πλευρά η φορολόγηση αυτής της υπεραξίας ή με τον τρόπο που γίνεται η φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα -διαχειριστικά, οικονομικά- στην επιβίωση του ιδρύματος, αν προσθέσει κανείς και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη φορολόγηση του 10% για τα εισοδήματα που προέρχονται κυρίως από τα μισθώματα. Η κατάσταση η οποία έχει δημιουργηθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτά τα ιδρύματα, είναι τραγική θα έλεγε κανείς. Έχουν πρόβλημα επιβίωσης.

Θα περίμενε κανείς με την τελευταία ειδικά νομοθετική ρύθμιση που θα έλθει στην Ολομέλεια της Βουλής και που ολοκληρώσαμε στην επιτροπή στο τελευταίο φορολογικό νομοσχέδιο, να έχει πράγματι προχωρήσει η Κυβέρνηση σε μια γενναία εξαίρεση της ακίνητης περιουσίας αυτών των ιδρυμάτων. Με το να αυξάνει τις απαλλαγές κατά 20% όπως κάνει στο τελευταίο νομοσχέδιο, δηλαδή από περίπου εκατόν εβδομήντα εκατομμύρια

δραχμές απαλλαγή να πηγαίνει στα διακόσια δεκαεπτά -δεν θυμάμαι ακριβώς τους αριθμούς- δεν λύνει το πρόβλημα. Αντίθετα συντηρεί το πρόβλημα. Ενώ από την άλλη πλευρά δεν έχουμε δει, ούτε φαίνεται και από τον κρατικό προϋπολογισμό που ψηφίσαμε για το 2001, ότι αυξάνονται αυτές οι επιχορηγήσεις. Η Κυβέρνηση από τη μια πλευρά εισπράττει μεν φόρους, αλλά από την άλλη πλευρά δείχνει το κοινωνικό της πρόσωπο, καλύπτοντας τις λειτουργικές δαπάνες αυτών των οργανισμών που σίγουρα δεν είναι κερδοσκοπικοί -είναι όπως σας είπα σκοπός θεάρεστος- αλλά είναι σκοποί ευαισθησίας της εκάστοτε πολιτείας προς τους αναξιοπαθούντες.

Εμείς επιμένουμε και θεωρούμε ότι είναι επιβεβλημένη η αποκατάσταση αυτής της απρόσκοπτης λειτουργίας των κοινωφελών φιλανθρωπικών πολιτιστικών οργανισμών, με άρση των όποιων αντικινήτρων που φρενάρουν τη χορηγική διάθεση των πολιτών προς αυτούς, αφού όπως σας είπα το κράτος αδυνατεί να καλύψει το οικονομικό κόστος και την απρόσκοπτη λειτουργία τους.

Η παρούσα πρόταση νόμου που έχουμε την τιμή να παρουσιάζουμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία έχει τρεις βασικούς άξονες. Ο πρώτος άξονας είναι να καταργήσει το 10% του φόρου εισοδήματος που ισχύει στα μισθώματα που προέρχονται από τα ακίνητα αυτών των οργανισμών.

Ο δεύτερος άξονας είναι να καταργήσει το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας προς τους οργανισμούς αυτούς, γιατί δεν έχει καμία σχέση με τη σωρευμένη περιουσία που θα μπορούσε να αποτελέσει τη βάση συζήτησης ενός φυσικού νομικού προσώπου από τη στιγμή που όπως σας είπα οι υπεραξίες αυτές που δημιουργούνται και μεν συμπαρασύρονται από τις γενικότερες οικονομικές εξελίξεις, αλλά δεν έχουν καμία πρόσθετη ωφέλεια σ' αυτούς τους οργανισμούς.

Και η τρίτη παρέμβασή μας είναι η άρση των όποιων αντικινήτρων στην κατεύθυνση των χορηγιών αυτών, των ανθρώπων δηλαδή που έχουν τη διάθεση να δώσουν από το υστέρημά τους για να λειτουργήσουν αυτοί οι οργανισμοί. Βεβαίως σ' αυτό το σημείο πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ένας χορηγός που αποφασίζει να δώσει χρήματα προς αυτούς τους οργανισμούς δεν προσδοκά βεβαίως τη μείωση των φόρων του, γιατί η χορηγία την οποία δίνει είναι πολύ μεγαλύτερη από τους φόρους. Βεβαίως η Κυβέρνηση αναφορικά με τις παρεμβάσεις που έκανε με το ν. 2459/97, τη μόνη αιτιολογία που έδωσε γι' αυτήν τη νομοθετική της παρέμβαση ήταν η καταστρατήγηση ουσιαστικά των διατάξεων του προηγούμενου νόμου σχετικά με τις χορηγίες, δηλαδή τα φαινόμενα εκείνα που έβλεπε κανείς να εμφανίζεται ως χορηγός κάποιος με δέκα δισεκατομμύρια δραχμές, ενώ στην ουσία έχει πραγματοποιηθεί η χορηγία του ενός δισεκατομμυρίου. Τυχαία είναι τα νομικά που δίδω. Αυτό όμως δεν δικαιολογεί τη λογική της Κυβέρνησης πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι, όπως λέει ο λαός μας. Θα πρέπει να καθήσουμε να δημιουργήσουμε ασφαλιστικές δικλείδες που να οδηγούν στην μη καταστρατήγηση αυτών των διατάξεων από ορισμένους χωρίς να γενικεύουμε και να μετακυλύουμε το πρόβλημα που δημιουργείται από την απρόσκοπτη λειτουργία, που δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή, αυτών των οργανισμών.

Εμείς κρούουμε το καμπανάκι, όπως θα έλεγε κανείς, δημιουργούμε ένα είδος πολιτικού σοκ στην Κυβέρνηση να αντιληφθεί, ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα σ' αυτούς τους οργανισμούς, εάν και εφόσον συμφωνεί μαζί μας ότι ο όρος, ο σκοπός αυτών των οργανισμών δεν είναι κερδοσκοπικός, αλλά είναι ένας σκοπός για τον οποίο αξίζει να δώσουμε την κοινωνική μας ευαισθησία που δεν θα τη συμψηφίσουμε όμως ή θα την αλλοτριώσουμε με τη λογική της καταστρατήγησης από κάποιους έξυπνους αυτών των νόμων. Να βρούμε τις καταστρατηγήσεις, να τις διορθώσουμε, αλλά χωρίς να μετακυλίσουμε το πρόβλημα.

Εκτιμούμε κύριοι συνάδελφοι, ότι η πρότασή μας είναι και ρεαλιστική και δεν δημιουργεί ιδιαίτερο δημοσιονομικό κόστος. Το πολιτικό κόστος της Κυβέρνησης από μία τέτοια ενέργεια θα είναι μεγάλο, αλλά πολύ μεγαλύτερη θα είναι η κοινωνική ωφέλεια που θα προκύψει απ' αυτήν τη ρύθμιση που προτείνουμε εμείς, διότι θα υπάρξει βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης αλλά

και της περίθαλψης, ίσως πολύ περισσότερων αναξιοπαθούντων. Το σημερινό λειτουργικό κόστος αυτών των οργανισμών δεν επιτρέπει μια τέτοια προέκταση. Αντίθετα οδηγεί αυτά τα ιδρύματα σε συνεχή συρρίκνωση και από την άλλη μεριά φαίνεται η κοινωνική αναληψία του κράτους, που δεν νομίζω ότι τιμά κανένα σήμερα μια τέτοια εξέλιξη.

Εμείς είμαστε διατεθειμένοι κατά τη λεπτομερή ανάλυση της πρότασης να συζητήσουμε την οποία διόρθωσή της. Εμείς δεν εμφανίζουμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία μια πρόταση νόμου με ακαμψία. Αντίθετα δώσαμε ένα πλαίσιο συζήτησης έτσι ώστε να μπορέσουμε να συγκλίνουμε σε μια ρύθμιση η οποία θα σταματήσει αυτές τις καταστροφικές διαδικασίες που οδηγούν σε μια τέτοια νομοθετική παρέμβαση, που όμως σήμερα αυτή η νομοθετική παρέμβαση πρέπει το συντομότερο να αρθεί γιατί δημιουργεί προβλήματα επιβίωσης αυτών των οργανισμών. Αξίζει, λοιπόν, τον κόπο πράγματι να συζητήσουμε και να κάνουμε εξάλειψη αυτών των αντικινήτρων τα οποία έχουν δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στη λειτουργία αυτών των οργανισμών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Οικονομικών κ. Φωτιάδης θέλει να κάνει μία μικρή παρέμβαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μόνο μία σύντομη παρατήρηση. Το παρόν σχέδιο νόμου συνεπάγεται οικονομικό βάρος για τον προϋπολογισμό και ως τέτοιο θα χρειαζόταν συναίνεση της Κυβέρνησης για συζήτηση.

Το Υπουργείο Οικονομικών δήλωσε κατά τρόπο πανηγυρικό και στη Διарκή Επιτροπή, ότι δεν θα αποδεχθεί την πρόταση νόμου. Παρ'όλα αυτά, δεν προβάλλουμε κάποια ένσταση, κάποια αντίρρηση για τη συζήτηση προκειμένου να ακουστούν οι απόψεις των προτεινόντων Βουλευτών, αλλά και να διατυπωθούν οι απόψεις της Κυβέρνησης για το τι ακριβώς έχει γίνει για το συγκεκριμένο θέμα.

Υπ' αυτήν την έννοια δεν έχουμε καμία αντίρρηση να συζητηθεί η συγκεκριμένη πρόταση νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 93 του Συντάγματος δεν εισάγεται προς συζήτηση πρόταση νόμου η οποία συνεπάγεται δαπάνη ή απώλεια εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού για την παροχή μισθού, σύνταξης ή οφέλους γενικώς υπέρ οποιουδήποτε προσώπου, είτε φυσικού είτε νομικού.

Πρέπει με την ευκαιρία αυτή να αναφέρω ότι το γεγονός πως ελάχιστες προτάσεις νόμων γίνονται δεκτές, οφείλεται ακριβώς στο ότι είναι σπάνιο ένα νομοθέτημα να μην προβλέπει κάποια δαπάνη. Το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής πράγματι δεν επιτρέπουν την εισαγωγή και προς συζήτηση.

Η πρακτική την οποία ακολουθούμε παρ'όλα αυτά είναι να συζητούμε τις προτάσεις νόμων διότι δίδεται η δυνατότητα στη Βουλή, στα κόμματα, στους Βουλευτές, αλλά και στην Κυβέρνηση να πάρουν θέση σε σοβαρά κατά κανόνα ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο μιας πρότασης νόμου. Και αυτό το θέμα που ανέπτυξε ο κ. Ρεγκούζας αναμφισβήτητα είναι ένα μείζον θέμα.

Ανεφέρθη στην αρχή στους μεγάλους εθνικούς ευεργέτες, οι οποίοι πρέπει να ληφθεί ότι δεν είχαν ανάγκη κινήτρων ούτε απέβλεπαν σε τίποτε άλλο από το να ικανοποιήσουν την αγάπη τους προς την πατρίδα έπειτα από μιας ολόκληρης ζωής κατά κανόνα εκπατρίσμο.

Οι σημερινοί πλουτίζοντες και οι πλουτίζοντες συνήθως όχι με ανάλογο μόχθο εκείνου με τον οποίο πλούτιζαν οι μεγάλοι ευεργέτες, κάθε άλλο παρά εκ του περισσεύματος προσφέρουν για την ανακούφιση και την κάλυψη μεγάλων αναγκών του τόπου και ιδιαίτερα τη δημιουργία έργων πολιτισμού που δημιουργήσαν οι μεγάλοι ευεργέτες.

Με την ευκαιρία αυτήν πρέπει να πω ότι έχω υπόψη μου να αφιερώσουμε ως Κοινοβούλιο κάποιες εκδηλώσεις για να έρθει σε γνώση, ιδιαίτερα των νέων γενεών και η προσωπικότητα και το έργο αυτών των μεγάλων μορφών, αρκετούς από τους οποίους ανέφερε ο κ. Ρεγκούζας στην αρχή της ομιλίας του.

Επομένως, στην περίπτωση μας νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι

μπορούμε να προχωρήσουμε με αυτήν την πρακτική που έχουμε καθιερώσει στη συζήτηση της πρότασης νόμου. Δεν μπορούμε πράγματι, όπως το είπατε και εσείς, το ανέφερε και ο κ. Ρεγκούζας στο τέλος, σε ό,τι αφορά το δημοσιονομικό μέρος, να αποφασίσουμε για την πρόταση νόμου. Πάρα πολλά, όμως, από αυτά τα οποία αναφέρονται και στην αιτιολογική έκθεση της πρότασης και στο κείμενο της πρότασης, νομίζω ότι έχουν μια γενικότερη απήχηση και πρέπει να απασχολήσουν σοβαρά την Κυβέρνηση.

Υπάρχει το πρόβλημα και της διαχείρισης των κληροδοτημάτων που έχει να κάνει με το ποια κίνητρα αυτής της μορφής δίνουμε σε αυτούς που θέλουν να αφιερώσουν μια περιουσία για κάποιο σκοπό και επίσης το γεγονός ότι μη δίδοντας κίνητρα για να στηρίζονται κάποια ιδρύματα ή υπερφορολογώντας την περιουσία τους -και είναι χαρακτηριστικά τα παραδείγματα που ανεφέρθησαν- ίσως φαλκιδεύουμε τη δυνατότητα που έχουν αυτά τα ιδρύματα να εκπληρώσουν τον ευαγή τους σκοπό.

Κατά συνέπεια, είμαστε σύμφωνοι σε αυτά.

Ο εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Τάσος Μαντέλης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων είχα την ευκαιρία να επισημάνω ακριβώς το λόγο για τον οποίο το άρθρο 73 παράγραφος 3 του Συντάγματος επιβάλλει αυτόν τον περιορισμό. Η κύρια κατά βάση αιτία είναι πως ό,τι αφορά τις κρατικές δαπάνες και τα κρατικά έσοδα πρέπει να συνεχονται με τέτοιον τρόπο, ώστε εάν είναι να γίνει μία μεταβολή είτε στο σκέλος των εσόδων είτε στο σκέλος των εξόδων, η μεταβολή αυτή να συνδυάζεται και να είναι σε αρμονία με το σύνολο των προβλέψεων εσόδων και εξόδων. Βέβαια, είχα τονίσει τότε και επαναλαμβάνω και σήμερα, ότι θα ήταν πολύ εύκολο αν δεν υπήρχε αυτή η διάταξη του Συντάγματος, να είχαμε προτάσεις νόμων από όλες τις πτέρυγες της Βουλής και από όλους τους Βουλευτές, οι οποίοι να ζητούν μόνο ελαφρύνσεις και απαλλαγές.

Όμως, η πραγματικότητα είναι ότι εδώ έχουμε μία συγκεκριμένη πρόταση η οποία πρέπει να μας απασχολήσει και πρέπει να τη συζητήσουμε. Αντιλαμβάνομαι και δικαιολογώ απόλυτα τη θέση της Κυβέρνησης με αυτά που είπα προηγούμενα. Όμως, χρειάζεται να συζητήσουμε τη συγκεκριμένη πρόταση για να δούμε τα θετικά και τα αρνητικά της και ενδεχομένως, όπως είπα και ο Πρόεδρος της Βουλής, να συνάγουμε αναγκαία συμπεράσματα που θα μας βοηθήσουν στο μέλλον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ.)

Με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας επιδιώκονται τρία πράγματα: Πρώτον, να απαλλαγούν του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας τα ακίνητα των κοινωφελών μη κερδοσκοπικών φορέων και των λεγομένων μη κερδοσκοπικών φορέων. Δεύτερον, ο φόρος εισοδήματος από τα μισθώματα να περιορισθεί από 10% στο 3% για τα φιланθρωπικά και τα λεγόμενα φιланθρωπικά ιδρύματα. Και τρίτον, να μην υπάρχει το λεγόμενο πόθεν έσχεος των χορηγών, δωρητών προς τα φιланθρωπικά και τα λεγόμενα φιланθρωπικά ιδρύματα.

Γενικώς, ζητείται η ανατροπή του ν.2459/97. Όμως, ο νόμος αυτός έγινε μετά από πολλή πίεση και μετά από πολλές προσπάθειες της πολιτείας να χαλιναγωγήσει αυτό το σύστημα των δωρεών και των χορηγιών ή των λεγομένων δωρεών και χορηγιών, όπου για πολλούς σήμαινε επίσημη φοροδιαφυγή. Είναι γνωστές οι καταστάσεις τις οποίες είχαμε ζήσει μέχρι το 1997. Είδαμε πως χρησιμοποιούντο ακριβώς οι δωρεές και οι χορηγίες, όχι για να έχουμε πραγματική δωρεά και πραγματική χορηγία, αλλά στην πραγματικότητα για να επωφελούνται και να εμφανίζονται ως δωρητές πρόσωπα τα οποία μόνο φοροδιέφευγαν. Βέβαια, τα ονόματα των Ζαππών, των Ζωσιμαδών, των Κοργιαλενίων και των άλλων μεγάλων ευεργετών είναι πάντοτε μπροστά μας. Θα πω όμως ότι αυτοί όταν δώριζαν και ευεργετούσαν δεν υπέκειντο σε κανένα φόρο. Δεν υπήρχε καν σε ορισμένες από αυτές τις περιπτώσεις ευεργετών μας η ελληνική πολιτεία για να επιβάλει το φόρο ή οι ίδιοι κατοικούσαν εκτός ελληνικής πολιτείας και δεν υπέκειντο σε καμία φορολογία. Ό,τι έκαναν το έκαναν διότι το πίστευαν. Όμως, έχει παρέλθει προ πολλού η εποχή που βλέπαμε Ζάπτες, που βλέπαμε Ζωσι-

μάδες, που βλέπαμε Βαλιάνους, Ζεργωπήδες, Κοργιαλένιους. Και ζήσαμε τις τελευταίες δεκαετίες -δεκαετίες οι οποίες ανατρέχουν στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα- την περίπτωση της φοροδιαφυγής μέσω της μεθόδου των δωρεών και των χορηγιών.

Η πρόταση που κάνει η Νέα Δημοκρατία, η οποία συμμερίζεται ότι υπάρχει πρόβλημα και θέλει να το αντιμετωπίσει, είναι η δημιουργία μιας επιτροπής που θα γνωμοδοτεί στον Υπουργό Οικονομικών ποια από τα ιδρύματα θα πρέπει να υπόκεινται σε φορολογία και ποια όχι. Θα πρέπει να πω ότι είναι σαφής αυτή η βάση.

Με ποιο δικαίωμα ο Υπουργός Οικονομικών είτε με γνωμοδοτική είτε με μη γνωμοδοτική επιτροπή, θα κρίνει ότι ορισμένοι απαλλάσσονται και ορισμένοι δεν απαλλάσσονται; Το θεωρώ τραγικό αυτό.

Επίσης, όσοι δεν απαλλάσσονται, πάρα πολύ εύκολα θα αποταθούν στα δικαστήρια και θα ζητήσουν για την ισότητα των όπλων και για την ισότητα που πρέπει να υπάρχει στη φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων, να τύχουν και εκείνοι της αντίστοιχης απαλλαγής. Και βέβαια, δικαιολογημένα θα το κερδίσουν αυτό. Από πού κι ως πού η αιτιολογία μιας γνωμοδοτικής επιτροπής ή μια κρίση ενός Υπουργού θα είναι ανεξέλεγκτη. Και βέβαια, δεν θα είναι ανεξέλεγκτη προς τους νόμους της ισότητας και της ισότητας της φοροδοτικής ικανότητας των Ελλήνων.

Αλλά και η δεύτερη πρόταση η οποία αναφέρεται στη μείωση από 10% των μισθωμάτων στο 3% δεν με βρίσκει σύμφωνο. Δεν με βρίσκει σύμφωνο πρώτα απ' όλα γιατί αυτή η μείωση της τάξεως του 7% δεν τη θεωρώ επαρκές κίνητρο, δεν τη θεωρώ κάτι το οποίο είναι αυτό το οποίο θα γλιτώσει ενδεχόμενα τα φιλανθρωπικά ή τα λεγόμενα φιλανθρωπικά ιδρύματα από ένα βάρος, ούτε τις εκκλησίες και τα μοναστήρια. Πανάγιος Τάφος, Πατριαρχεία κλπ. εξαιρούνται ούτως ή άλλως της φορολογίας. Οι εκκλησίες, τα μοναστήρια και τα φιλανθρωπικά ιδρύματα είναι που αντί να έχουν μια φορολογία 10% θα έχουν 3%.

Ο λόγος που δεν με βρίσκει σύμφωνο, είναι γιατί πιστεύω στην υποχρέωση την οποία έχουμε όλοι να αξιοποιούμε το ενεργητικό που έχουμε στα χέρια μας, την ακίνητη περιουσία που έχουμε στα χέρια μας. Δεν είναι σωστό να συσσωρεύεται ακίνητη περιουσία αλλά και κινητή περιουσία η οποία να μην αξιοποιείται, η οποία να μην αποδίδει. Πρέπει να επιδιώκεται να αποδώσει καρπούς, γιατί αυτό σημαίνει ότι αυξάνει τις δυνατότητες της εθνικής οικονομίας και από τη στιγμή που παράγει καρπούς μια περιουσία κινητή ή ακίνητη πρέπει να υπόκειται σ'ένα ελάχιστο ποσοστό φορολογίας. Τέλος βέβαια, δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσω ιδιαίτερα για την περίπτωση της κατάργησης του πόθεν έσχες των χορηγιών και των δωρητών. Δηλαδή ό,τι χορηγούν και ό,τι δωροδοτούν, αυτό να μην ελέγχεται αν προέρχεται από έσοδα νόμιμα, από έσοδα τα οποία φαίνονται στη φορολογική τους δήλωση ή που αποτελούν τεκμήριο της περιουσίας την οποία έχουν και των εισοδημάτων τα οποία έχουν. Αντιλαμβάνεσθε ότι σ'αυτήν την περίπτωση, θα έλθουμε σε μια κατάσταση κατά την οποία διάφοροι επιτήδριοι - και χρησιμοποιώ επιεικώς την έκφραση "επιτήδριοι" θα κερδοσκοπούν νομίμως ή μη νομίμως και κατά κανόνα σε βάρος του ελληνικού λαού, σε βάρος των καταναλωτών, σε βάρος των πολιτών γενικότερα. Και επειδή ακριβώς θα μετέρχονται τις διάφορες αυτές πράξεις οι οποίες θα επιφέρουν τις αποδοκμασίες του κοινωνικού συνόλου, αυτοί θα θέλουν να εμφανίζονται ως ευεργέτες δωρητές, στην πραγματικότητα βέβαια από έσοδα τα οποία ουδέποτε φορολογούνται, γιατί φροντίζουν να τα κρύβουν. Και φροντίζουν να τα κρύβουν γιατί είναι στο σκότος της μη νομιμότητας. Επομένως, δεν με βρίσκει σύμφωνο. Εκείνος ο οποίος θέλει να κάνει δωρεά, πρέπει να προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία του ότι τη δωρεά αυτή την κάνει από νόμιμα εισοδήματα τα οποία έχει. Δεν μπορώ να φαντασθώ τις εκκλησίες και τα μοναστήρια ή τα φιλανθρωπικά ιδρύματα να συντηρούνται από χρήμα του οποίου η προέλευση είναι όχι απλώς άδελφη, αλλά είναι και ύποπτη.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, θέλω να επαναλάβω έναν προβληματισμό τον οποίο είχα

και όταν συζητούσαμε στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων την πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας.

Μένει ακάλυπτο εντελώς το θέμα των χορηγιών. Χορηγίες με την ευρύτερη έννοια. Δεν υπάρχει νομοθετική ρύθμιση που να δημιουργεί ένα πλαίσιο με το οποίο οι πολίτες αυτού του τόπου και μάλιστα επιφανείς πολίτες θα μπορούσαν να συνεισφέρουν διά των χορηγιών τους μ'ένα τρόπο που να συμβάλει και στην πολιτιστική και στην οικονομική ανάπτυξη και στις υποδομές της πολιτείας, αλλά ταυτόχρονα να τους δίνει τη δυνατότητα να εκφραστούν, να εκφράσουν και αυτοί την επιθυμία τους να συμβάλουν δια των χορηγιών τους σ'αυτούς τους τομείς. Δεν αποκλείεται η χορηγία σ'αυτές τις περιπτώσεις να κρύβει και το κίνητρο μείωσης της φορολογητέας ύλης. Αλλά στην περίπτωση αυτή, επειδή είναι εμφανής και γίνεται με τρόπο θεσμοθετημένο νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να είναι επιτρεπτό.

Η περίπτωση των χορηγιών είναι μια αρκετά σοβαρή περίπτωση. Όλοι γνωρίζουμε ότι με βάση τις χορηγίες μπόρεσε η Αθηναϊκή Δημοκρατία να σηκώσει το βάρος ενός τεράστιου πολιτισμού που δημιούργησε αλλά ταυτόχρονα και μιας ισχυρής οικονομικής δύναμης. Είναι θαυμαστό το ότι μετά την καταστροφή των Αθηναίων στη Σικελία, μέσα σε ελάχιστο χρόνο ξανά δημιουργήθηκε ο στόλος τους από τους χορηγούς, διότι πίστευαν σ'αυτό το οποίο έκαναν. Και μάλιστα εχαιρόντο να φέρουν τα δημιουργήματά τους το όνομά τους και η κάθε τριηραρχία να έχει το όνομα του χορηγού.

Βρισκόμαστε σε μια εποχή κατά την οποία χρειάζεται αυτήν τη στιγμή να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες της χορηγίας.

Πηγαίνουμε στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Χρειάζεται όλοι να προσφέρουμε. Χρειάζεται όλοι να συμβάλουμε, να δείξουμε όλοι τον καλύτερο εαυτό μας για την πατρίδα μας. Χρειάζεται ατομικά ο κάθε ένας να κάνει κάτι, ώστε να φανούμε καλύτεροι και να είμαστε καλύτεροι και να παραμείνουμε και μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες καλύτεροι.

Υπάρχει ο εθελοντισμός και όλοι θα κληθούμε να προσφέρουμε στον εθελοντισμό. Μια μορφή εθελοντισμού και μια μορφή προσφοράς πρέπει να είναι οι χορηγίες.

Θα πρέπει, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, να προβλέψετε και αν δεν το κάνετε πρέπει να μας δώσετε τη δυνατότητα να φέρουμε μία πρόταση νόμου -και να μην έχουμε αντίρρηση αυτήν τη φορά- θα έλεγα να συμφωνήσουμε όλες οι πτέρυγες της Βουλής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Για τους Ολυμπιακούς, να σας θυμίσω, κύριε Μαντέλη, ότι ψηφίσαμε διατάξεις.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Μιλώ για τις χορηγίες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ψηφίσαμε ειδικές διατάξεις για τις χορηγίες στους Ολυμπιακούς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Ακόμα καλύτερα.

Με τις χορηγίες, κύριοι συνάδελφοι, μας δίνεται η δυνατότητα, εφόσον θεσπίσουμε και οργανώσουμε τον τομέα αυτόν, να δώσουμε τη δυνατότητα να γίνουν συγκεκριμένα έργα, συγκεκριμένες δράσεις, όπως πολιτισμικές, κατ'εξοχήν πολιτισμικές, φιλανθρωπικές, κατ'εξοχήν φιλανθρωπικές, αλλά όχι μόνο αυτές. Μπορούν να γίνουν ακόμα και χορηγίες σε έργα υποδομής και σε έργα που αφορούν την εικόνα της πολιτείας.

Όλα αυτά τα έργα να είναι επίσημα αναγγελμένα με το κόστος τους δεδομένο. Να μπορούν να αναλαμβάνονται από χορηγούς, θα έλεγα να εκτελούνται και από χορηγούς, για να αποφύγουμε τις διάφορες διαδικασίες, με τις οποίες επιβαρύνονται τα έργα και καθυστερούν στην εκτέλεσή τους. Να δώσουμε τη δυνατότητα χρησιμοποιώντας αυτό το εργαλείο, να συμμετάσχουν όλοι σε μία προσπάθεια ανάδειξης της πατρίδας μας με τρόπο που να μη δημιουργεί ούτε δυνατότητες φοροδιαφυγής ούτε κάλυψης παράνομων και παράτυπων εσόδων από τους διάφορους επιτηδείς και ταυτόχρονα να δώσει τη δυνατότητα στους επιφανείς συμπολίτες μας, που θέλουν να προσφέρουν κατά τρόπο που και τους ίδιους να τιμά, αλλά και να αναδεικνύει την πατρίδα μας.

Γι' αυτούς τους λόγους, δεν εισηγούμαι να γίνει δεκτή η πρόταση νόμου, όχι για το λόγο που προέτεινε ο κύριος Υπουργός

των Οικονομικών, δηλαδή την ένσταση τη συνταγματική, αλλά διότι επί της ουσίας πιστεύω ότι είναι ατελέσφορη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Δεν μπορεί να γίνει ψηφοφορία ούτως ή άλλως, δεν το επιτρέπει το Σύνταγμα. Αυτό πρέπει να είναι σαφές σε όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα 80 χρόνια Ενσωμάτωσης της Θράκης στην Ελλάδα, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Παυλοπούλου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις Πτέρυγες)

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι για τη σημερινή συζήτηση της πρότασης νόμου "για την ανάπτυξη της φιλαλληλίας και τη στήριξη, ενθάρρυνση και προώθηση κοινωνικών, πολιτιστικών και φιланθρωπικών δραστηριοτήτων, μέσω δωρεών και χορηγιών σε ιδρύματα και φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα", από τη Νέα Δημοκρατία ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης. Ομοίως από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου για τη συζήτηση της πρότασης νόμου ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είχαμε την ευκαιρία, κύριε Πρόεδρε, να εκθέσουμε κάποιες απόψεις μας γύρω από το συζητούμενο νομοσχέδιο στην αρμόδια επιτροπή.

Κατ' αρχήν, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση και να τονίσω, να υπογραμμίσω, ότι δεν μας βρίσκει σύμφωνους η διάταξη αυτή του Κανονισμού και του Συντάγματος, που απαγορεύει εν γένει την κατάθεση τροπολογιών και νομοσχεδίων σε αυτήν την Αίθουσα από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, οι οποίες έχουν κάποιο βάρος στον προϋπολογισμό.

Νομίζω ότι αυτή η γενίκευση περιορίζει -και περιορίζει πάρα πολύ, δραστικά θα λέγαμε το ρόλο της Αντιπολίτευσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε συνάδελφε, αυτά να τα πείτε στη συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος. Δεν έχει νόημα να λέτε τώρα αν σας βρίσκει σύμφωνο μία συνταγματική διάταξη. Η διάταξη αυτή παρ.3 του άρθρου 73 είναι σαφέστατη. Όπως ορίζει δεν εισάγεται προς συζήτηση η πρόταση.

Όμως, σωστά όπως εξήγησε και ο Πρόεδρος, κατά πάγια πρακτική γίνεται συζήτηση στη Βουλή για να ακουστούν όλες οι απόψεις και να αξιολογηθούν τα συμπεράσματα καταλλήλως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Φυσικά δεν ανακινώ ένα τέτοιο θέμα, δεν είναι της ώρας, αλλά με την ευκαιρία, λόγω του ότι ε-tέθη το θέμα και εκ των πραγμάτων τίθεται, είπα μια άποψη. Δεν ανοίγω θέμα προς συζήτηση.

Εξ άλλου το γεγονός ότι αναγκάζομαστε εκ των πραγμάτων να συζητήσουμε αυτήν την πρόταση, όπως έχουμε συζητήσει και άλλες προτάσεις, καταδεικνύει ότι υπάρχουν προβλήματα με αυτές τις συνταγματικές διατάξεις και τις διατάξεις του Κανονισμού που απαγορεύουν εν γένει τέτοιου είδους καταθέσεις προτάσεων. Το λέω αυτό, γιατί περιορίζεται δραστηκότητα ο ρόλος της Αντιπολίτευσης.

Πέραν αυτού, θα ήθελα να αναφερθώ με δυο λόγια επί της ουσίας του νομοσχεδίου. Κατ' αρχάς η αντίληψη που λέει ότι υπάρχουν κάποιοι μεγαλοσχήμονες πλούσιοι που έχουν την οικονομική δυνατότητα να ασκούν φιλανθρωπία, εμένα τουλάχιστον όχι τώρα, αλλά πάντα, με ξένιζε και δεν μου ταίριαζε κίολας. Δεν νομίζω ότι το θέμα είναι να ενισχύσουμε τον πλούτο ορισμένων ή εκ των πραγμάτων να πλουτίζουν ορισμένοι και μετά να παρέχουμε μια σειρά από κίνητρα προκειμένου στα στερνά τους ή για λόγους "υστεροφημίας" ή για οποιουδήποτε άλλους λόγους να κάνουν φιλανθρωπικές κινήσεις για να διευκολύνουν πένητες και αναξιοπαθούντες της κοινωνίας μας.

Νομίζω ότι το θέμα είναι πολύ διαφορετικό και πολύ πιο ουσιαστικό. Το θέμα είναι πώς θα διαμορφώσουμε μια τέτοια τάξη πραγμάτων στην κοινωνία μας, ώστε να μην χρειάζονται κάποιοι συμπολίτες μας αυτήν τη βοήθεια από κάποιους πλού-

σιους, κάποιους "ευεργέτες", έτσι ώστε να μπορούν να ζήσουν και χωρίς αυτήν τη φιλανθρωπία και χωρίς αυτήν την ευεργεσία.

Δεν θα αναφερθώ στο παρελθόν, γιατί είναι μια μεγάλη συζήτηση που έχει ιστορικά χαρακτηριστικά, αλλά το θέαμα μιας σύγχρονης φιλανθρωπίας που βλέπουμε να διακινείται στις τηλεοράσεις μας, είναι λίγο ενοχλητικό από κάποια άποψη. Εμένα τουλάχιστον με ενοχλεί η εικόνα να βλέπω στην τηλεόραση βαθύπλουτους ανθρώπους αυτής της χώρας να εμφανίζονται ως φιλάνθρωποι και ως ευεργέτες, κάνοντας κινήσεις πολύ γαλαντόμες, υπερπροβαλλόμενες μάλιστα πολλές φορές και από τα δικά τους Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, διότι τυχαίνει κάποιοι, που κάνουν τους φιλάνθρωπους, να διαθέτουν και την αντίστοιχη τηλεόραση, η οποία υπερπροβάλλει αυτήν τη δραστηριότητά τους. Με ξενίζει, διότι την ίδια στιγμή αυτοί οι άνθρωποι, οι οικογένειες που διαθέτουν τους επιχειρηματικούς όμιλους είναι εκείνοι που λυσσασμένα παλεύουν για τη μείωση των μισθών στην επιχείρησή τους και γενικότερα. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που λένε: "Μειώστε τη φορολογία των επιχειρήσεων μας, διότι αυτή η φορολογία είναι υπερβολική". Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που κάνουν αυθαίρετες απολύσεις. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που παραβιάζουν πολλές φορές τη νομοθεσία σε πάρα πολλές πτυχές της, οι οποίες έχουν κοινωνικές και εργατικές διαστάσεις. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι και οι ίδιοι επιχειρηματίες που λένε ότι πρέπει να μειωθούν οι κοινωνικές δαπάνες του κράτους, πρέπει να περιοριστεί το κοινωνικό κράτος, διότι αυτό το κοινωνικό κράτος είναι αντιπαραγωγικό, αναποτελεσματικό, βλάπτει την οικονομία, βλάπτει την ανάπτυξη.

Και το ερώτημα είναι: Μήπως κάποιοι θέλουν ένα κράτος απογυμνωμένο από κάθε πτυχή κοινωνικής πολιτικής, ώστε να εμφανίζονται ως ευεργέτες με κάποιες φιλανθρωπικές "ενέσεις" που κάνουν, με αυτά από τα οποία έχουν απικήσει από τη λεηλασία των πολλών;

Είναι πράγματα που προκαληκτικά. Τα νιώθουμε και τα βλέπουμε όλοι καθημερινά. Δεν νομίζω ότι πρέπει να νομιμοποιήσουμε τέτοιες καταστάσεις ή και να τις επιβραβεύσουμε. Δεν είναι το θέμα να έχω ένα τεράστιο θησαυροφυλάκειο και να βάζω το χέρι στην τσέπη για να δίνω ένα ελάχιστο ποσό σε κάποιους αναξιοπαθούντες. Το θέμα είναι η αναδιανομή του πλούτου. Το θέμα είναι να ενισχύσουμε το δημόσιο, το κράτος ώστε να ασκεί κοινωνική πολιτική με αξιοπρέπεια, ώστε να μην αισθάνονται κάποιοι συμπολίτες μας ότι επιβιώνουν στα γηροκομεία ή κάπου αλλού ελέω κάποιων σύγχρονων φιλανθρώπων, οι οποίοι κτίζουν αυτοκρατορίες, αλλά πλασάρονται ως ευεργέτες στην κοινωνία, ώστε να διαμορφώνουν το κοινωνικό τους προφίλ χρησιμοποιώντας αυτές τις ευεργεσίες ως άλλοθι για άλλες καταστάσεις.

Θα μου πείτε, τι να κάνουμε, έτσι είναι η κατάσταση, αυτή είναι η κοινωνία μας. Δεν μπορεί να γίνει τίποτε; Είναι όλοι το ίδιο; Ασφαλώς η γενίκευση θα ήταν απόλυτη. Ασφαλώς με το όραμα μιας διαφορετικής κοινωνικής διάρθρωσης δεν μπορεί να κλείσει κάποιος τα μάτια του σε οδυνηρές πραγματικότητες σαν και αυτές που ζούμε γύρω μας.

Θα έλεγα ότι αντί να αποδεχθούμε μία πρόταση η οποία απαλλάσσει γενικώς και αορίστως όλα τα μη κερδοσκοπικού και φιλανθρωπικού χαρακτήρα ιδρύματα από το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας, μειώνει το φόρο από 10% σε 3% για τα μισθώματα, θα μπορούσαμε να κάνουμε μία προσπάθεια διακοιμιακή με την οποία να ξεχωρίσουμε τα ιδρύματα τα οποία έχουν αποκλειστικά κοινωφελή σκοπό. Αυτά τα ιδρύματα να είναι συγκεκριμένα και να είναι απαλλαγμένα και από άλλου είδους σκοπιμότητες, ίσως και πολιτικές καμιά φορά. Σε αυτά τα ιδρύματα θα μπορούσαμε να δώσουμε αυτά τα κίνητρα αλλά και άλλου είδους κίνητρα.

Διαφωνούμε όμως με τη γενική αντίληψη πως ό,τι εμφανίζεται ή καταγράφεται ως κοινωφελές ίδρυμα θα πρέπει να τύχει αυτών των φορολογικών προνομίων, διότι γνωρίζουμε ιδρύματα τέτοιου χαρακτήρα, τα οποία κάθε άλλο παρά αποκλειστικό στόχο έχουν τους κοινωφελείς σκοπούς και τις μη κερδοσκοπικές δραστηριότητες. Παράλληλα με αυτές και ίσως πιο πάνω απ' αυτές, έχουν άλλου είδους δραστηριότητες και σκοπιμότη-

τες.

Με αυτήν την έννοια θα μπορούσαμε να κάνουμε δεκτή μία πρόταση περί γενναίων ρυθμίσεων, εφόσον εξασφαλίζαμε αντιπροσωπευτικά-διακομματικά και όχι με την ευχέρεια του κάθε Υπουργού, τον κατάλογο αυτών των πράγματι φιланθρωπικών μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων τα οποία πέρα από κάθε σκοπιμότητα επιτελούν κοινωφελές έργο.

Τέλος, θέλω να κάνω μία παρατήρηση όσον αφορά το ζήτημα των χορηγιών, αυτών που κάνουν δωρεές και για την απαλλαγή τους από το πόθεν έσχες. Αυτό προτείνει η πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν συμφωνούμε καθόλου με αυτήν τη λογική. Αλίμονο εάν η δωρεά που θα γίνεται, αλίμονο εάν η χορηγία που θα γίνεται, θα προέρχεται από μαύρο αφορολόγητο χρήμα, από χρήμα το οποίο δεν μπορούν ή δεν θέλουν να δηλώσουν.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ : Τη φορολογική πλευρά του "πόθεν έσχες" αναφέρει η πρόταση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ : Πρέπει να καταγράφεται σε κάθε περίπτωση και το πόθεν έσχες να είναι διαφανές. Διότι τότε μπορεί να οδηγηθούμε και σε καταστάσεις, άνθρωποι οι οποίοι έχουν κάνει χίλια δύο πράγματα στην ελληνική κοινωνία και γενικότερα θα έλεγα να εμφανίζονται εδώ χωρίς να μας λένε από πού προέρχονται τα λεφτά, να λένε ότι κάνουν ευεργεσίες και δωρεές. Με αυτήν την άποψη δεν συμφωνούμε.

Κλείνω με κάτι που ελέγχθη και ίσως εμφανίζεται και σαν μία πρωτότυπη ιδέα, να φορολογήσουμε -υποτίθεται- τα κέρδη ή εάν όχι να τα φορολογήσουμε, να υπάρχει μία δυνατότητα από τα κέρδη αυτά να δίνεται ένα μικρό ποσοστό στο δημόσιο με υπογραφή και όνομα, προκειμένου να επιτελεί το δημόσιο κοινωφελές έργο.

Δεν καταλαβαίνω αυτού του είδους τις πλάγιες οδούς.

Εδώ πρέπει να δούμε την κοινωνική πολιτική και τη χρηματοδότηση του κράτους προκειμένου να παίξει έναν κοινωνικό ρόλο, ότι δεν είναι θέμα καλής θέλησης ή ευεργεσίας του ενός ή του άλλου.

Το να μπορεί το κράτος να ασκεί κοινωνική πολιτική, όχι φιλανθρωπική πολιτική, το να μπορεί το κράτος να διαμορφώσει ένα σύγχρονο, ισχυρό κοινωνικό ρόλο ο οποίος να καλύπτει τους συμπολίτες μας, να στηρίζει το βιοτικό τους επίπεδο, να τους δίνει αξιοπρέπεια να μπορούν να στέκονται όρθιοι στην κοινωνία και να μη στηρίζονται σε ξένες πλάτες, αυτό είναι υποχρέωση μιας συντεταγμένης πολιτείας, την οποία πρέπει να επιβάλει σαν μία λογική όχι φιλανθρωπίας από κάποιους προς κάποιους, αλλά σαν μία λογική η οποία επιβάλλεται για λόγους αρχών, για λόγους ύπαρξης μίας κοινωνίας, για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και προοπτικής.

Από αυτήν τη σκοπιά εγώ θα ήθελα να τονίσω ότι το κύριο βάρος μας το δίνουμε στη λογική ενός κράτους με κοινωνική και ανθρωπινή διάσταση, το οποίο θα αγκαλιάζει τους πολίτες μας, μιας κοινωνίας η οποία θα είναι λιγότερο άνιση, μιας κοινωνίας που θα είναι περισσότερο δίκαιη, μιας κοινωνίας που τόσο οι φιλάνθρωποι όσο και οι φιλανθρωπίες θα είναι περιττές εκ των πραγμάτων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη σημερινή συζήτηση της πρότασης νόμου το Βουλευτή κ. Σταύρο Σκοπελίτη.

Ορίστε, κύριε Σκοπελίτη, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ : Εκείνο που θέλω να τονίσω, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι η συγκεκριμένη πρόταση νόμου που γίνεται από τους κυρίους συναδέλφους, αναφέρεται σε ένα σοβαρότατο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, αυτό της φτώχειας, της ανέχειας, της μιζέριας, που ταλανίζει χιλιάδες συνανθρώπους μας. Με αυτήν την έννοια καλώς έρχεται μία τέτοια συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής και ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο που είδαν το φως της δημοσιότητας στοιχεία που δείχνουν ότι αυτά τα αρνητικά φαινόμενα της ελληνικής μας κοινωνίας έχουν μία έξαρση.

Όμως, εκείνο που ήθελα να τονίσω είναι ότι ούτε στην εισηγητική έκθεση ούτε στην ομιλία των συναδέλφων δεν είδα καμιά

αναφορά στις αιτίες που δημιουργούν τα συγκεκριμένα προβλήματα, που σωστά αναφέρονται και περιγράφονται στην εισηγητική έκθεση.

Το ίδιο βέβαια έγινε και στην Επιτροπή, φαντάζομαι και σήμερα και από την πλευρά της Πλειοψηφίας.

Για μας αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο και ούτε οφείλεται βέβαια σε παράλειψη των εισηγητών. Αλλά γιατί αν μιλούσαν για τις αιτίες που δημιουργούν αυτά τα φαινόμενα, τότε ήταν υποχρεωμένοι να αναφερθούν στη δική τους πολιτική, γιατί τα προβλήματα αυτά που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία κάθε άλλο παρά έπεσαν από τον ουρανό ή είναι θέλημα Θεού, όπως λέμε να υπάρχουν. Βέβαια την ευθύνη γι' αυτά τα προβλήματα την έχει η Κυβέρνηση. Αυτή με την πολιτική της και το συγκεκριμένο μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης που ακολουθεί είναι που δημιουργεί αυτά τα προβλήματα, αφού αυτό το μοντέλο είναι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα της πλουτοκρατίας. Και βέβαια με αυτήν την πολιτική στις βασικές, στις κυρίαρχες επιλογές συμφωνεί και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Και εδώ ακριβώς σε αυτήν τη συμφωνία, επαναλαμβάνω, βρίσκεται το πρόβλημα και η αποφυγή των κυρίων συναδέλφων να βάλουν το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων και να μιλήσουν για τις αιτίες, επαναλαμβάνω, που δημιουργούν τα προβλήματα, αλλά απλά στάθηκαν σε ορισμένα μέτρα που προτείνουν, που για μας κάθε άλλο παρά θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημα.

Για μας πρέπει να το κάνουμε καθαρό, κύριοι συνάδελφοι: Αν συνεχιστεί αυτή η πολιτική, αν ο πλούτος που παράγεται στη χώρα μας δεν διανέμεται πρώτα και κύρια σε αυτούς που τον παράγουν, αλλά καρπώνεται από μια χούφτα ανθρώπων, μια πολιτική, δηλαδή, που ωθεί προς αυτήν την κατεύθυνση και που, επαναλαμβάνω, την ασπάζονται και τα δύο κόμματα, τότε όχι μόνο δεν θα αντιμετωπισθούν τα προβλήματα, αλλά θα οξυνθούν. Το 22% που ήταν προχθές των συνανθρώπων μας που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, έγινε με τα καινούρια στοιχεία γύρω στο 25%, οι εκατόν είκοσι χιλιάδες, εκατόν πενήντα χιλιάδες συνάνθρωποι μας που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνει και αυτός ο αριθμός θα αυξηθεί. Θα έχουμε, λοιπόν, επιδείνωση αυτών των φαινομένων, αν δεν αποφασίσουμε ότι πρέπει να βάλουμε επαναλαμβάνω το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων, που δημιουργεί το πρόβλημα, που δεν είναι άλλο παρά η συγκεκριμένη πολιτική.

(Θόρυβος στην πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Με συγχωρείτε, κύριε Σκοπελίτη.

Δεν ξέρω ποιος απ' όλους που είσθε εκεί προκαλεί τον θόρυβο, αλλά ενοχλεί γιατί ομιλεί τώρα δίπλα ο κύριος συνάδελφος.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ : Πάμε σε συνεργασία ευρύτερη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Βλέπω περιέργη συνάθροιση γύρω σας, κύριε Αποστολίδη... Μαντέλης... Γκελεστάθης... Αποστολίδης... Προσπαθώ να βρω το συνδιασμό...

Παρακαλώ συνεχίστε, κύριε Σκοπελίτη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ : Τώρα όσον αφορά τη συγκεκριμένη πρόταση για την αρωγή, τη βοήθεια στους αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας. Σίγουρα πρέπει να εκδηλώνεται μια τέτοια αρωγή, μια τέτοια βοήθεια και να εκδηλώνεται μάλιστα με τον καλύτερο τρόπο εφόσον εξακολουθεί και υπάρχει το πρόβλημα αυτό. Το πρόβλημα, όμως, είναι από ποιον πρέπει να εκδηλώνεται αυτή η αρωγή, αυτή η βοήθεια. Και η Κυβέρνηση και το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έχουν την άποψη ότι αυτή η δουλειά είναι υπόθεση ενός αριθμού φιλανθρώπων. Εμείς διαφωνούμε. Εμείς λέμε ότι αυτή η δουλειά, η αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος είναι υπόθεση του κράτους. Δεν μπορεί να ανατεθεί η υπόθεση της αρωγής και της βοήθειας στα διάφορα ιδρύματα και πολύ περισσότερο σε αυτούς τους λεγόμενους ευεργέτες, αφού οι πιο πολλοί είναι οι ίδιοι οι δημιουργοί του προβλήματος. Οι ίδιοι δημιουργούν τα προβλήματα για να καρπώνονται την υπεραξία του εργαζόμενου να ξεζουμίζουν κυριολεκτικά τον εργαζόμενο από την εκμετάλλευσή που κάνουν. Και πολύ περισσότερο δεν χρειάζεται να τους κάνουν καμιά φοροπαλλαγή. Ήδη η Βουλή τους έχει χάσει αρκετά δισεκατομμύρια, μειώνοντας το συντελεστή φορολογίας από 45% στο 40%, που κάπου εκατόν είκοσι πέντε εκατομμύρια χαρίστηκαν

σε αυτούς.

Αν θέλουν να βοηθήσουν, να πληρώσουν αυτοί, ώστε το κράτος να μπορεί πραγματικά έχοντας αυτήν την αρωγή να κάνει αυτήν την πολιτική της βοήθειας προς τους αναξιοπαθόντες.

Θα ήθελα να προσθέσω πως σήμερα που συζητάμε, δεν ξέρουμε πόσοι είναι αυτοί οι φορείς, πόσα είναι αυτά τα ιδρύματα που υπάρχουν στη χώρα, πώς λειτουργούν και τι κάνουν σε σχέση με το σκοπό που λένε ότι επιτελούν.

Θα ήθελα επίσης να τονίσω ότι σε σχέση με τα δημόσια ιδρύματα οι επιχορηγήσεις που δίνονται και λίγες είναι, χαμηλές σε σχέση με τα προβλήματα και μη έγκαιρα δίνονται με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προβλήματα λειτουργίας σ' αυτά τα δημόσια ιδρύματα.

Έχω κατά νου, κι εσείς έχετε, γιατί είδε το φως της δημοσιότητας πριν λίγες ημέρες, αυτό που συμβαίνει με το Ίδρυμα Αιμάτων της Αγιάσου. Έφτασε πολλές φορές στα πρόθυρα να κλείσει, γιατί δεν είχε τις ανάλογες χορηγίες που δεν δίνονταν έγκαιρα, ώστε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που έχει.

Και σ' αυτήν την περίπτωση και σε άλλες ανάλογες, καταγράφεται με τον πιο δραματικό τρόπο η έλλειψη πολιτικής πρόνοιας, αρωγής και βοήθειας προς τους πάσχοντες, στους αναξιοπαθόντες συνανθρώπους μας από πλευράς του κράτους. Αυτή η έλλειψη δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να καλυφθεί από τους δωρητές ή τους ευεργέτες, όσες φοροαπαλλαγές και φοροελαφρύνσεις κι αν τους κάνουμε και αυτό δεν θα γίνει εύκολα αντιληπτό από την Κυβέρνηση και από τη Νέα Δημοκρατία γιατί κάτι τέτοιο δεν το επιτρέπουν οι πολιτικές τους.

Μια τέτοια πολιτική, αρωγής και βοήθειας προς τους αναξιοπαθόντες, που τον αποκλειστικό ρόλο θα τον παίξει το κράτος, θα είναι αποτέλεσμα μιας άλλης πολιτικής, που θα την φέρει η πάλαι του λαού μας.

Με αυτά που είπα, γίνεται φανερό, κύριε Πρόεδρε, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας δεν συμφωνεί και καταψηφίζει την πρόταση νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Βουλευτές κύριοι Αθανάσιος Γιαννόπουλος, Κωνσταντίνος Κιλτίδης, Νικόλαος Κορτσάρης, Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, Παναγιώτης Μελάς, Βασίλειος Μπαρπαγιάννης, Φάνη Πάλη-Πετραλιά, Ελευθέριος Παπανικολάου, Ιωάννης Χωματάς και Νικήτας Κακλαμάνης κατέθεσαν πρόταση νόμου: "Μέτρα για την προστασία της δημόσιας υγείας".

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, παρά το δικονομικό πρόβλημα που προφανώς υπάρχει για τη συζήτηση της προτάσεως νόμου, νομίζω πως ουσιαστικά λόγω της σοβαρότητας του θέματος και της εθνικής του σημασίας έχει νόημα η σημερινή συζήτηση που κάνουμε, όχι μόνο για να τηρηθεί το κοινοβουλευτικό έθιμο ότι, παρά το Σύνταγμα, προτάσεις νόμων που συνεπάγονται δαπάνη ή οικονομικό βάρος για το δημόσιο συζητούνται, αλλά λόγω αυτής καθ' εαυτής της σημασίας του θέματος, την οποία θα επιχειρήσω να αναδείξω μέσα στα χρονικά όρια τα οποία τίθενται.

Η κοινωνικής δραστηριότητα είναι μία μοναδική περίπτωση συμπεριφοράς και στάσεως ελληνική, η οποία δεν έχει προηγούμενο σε κανέναν άλλο λαό του κόσμου.

Τόσο η έκταση που φαινομένως, όσο και η απόδοση του φαινομένου ότι η καθοριστικής σημασίας συμβολή του στην πορεία του νεότερου ελληνισμού, είναι τέτοια που καθιστούν το φαινόμενο της ελληνικής φυλογένειας, της ευποιίας μοναδικό και άξιο προσοχής.

Οι απόψεις που ακούστηκαν από συγκεκριμένο ιδεολογικό χώρο ότι αυτού του είδους η συμπεριφορά πρέπει να αντιμετωπισθεί με μια απαξιωτική στάση, λόγω του ότι εκείνοι οι οποίοι ευεργετούν, στην πραγματικότητα είναι λυμεμένες του ελληνικού λαού και του ελληνικού δημοσίου, λόγω των τάσεων που έχουν να κερδίζουν εις βάρος των εργαζομένων, είναι κατά την άποψή μου μια εντελώς επιφανειακή, άδικη, αψυχολόγητη τοποθέτηση η οποία, όμως, δείχνει, λόγω της ιδεολογικής επικρατήσεως εδώ και αρκετά χρόνια στην Ελλάδα αυτών των αριστε-

ρών ιδεών, γιατί η ελληνική κοινωνία σήμερα επιμένει να μην υπερασπίζεται την επιτυχία, την άνοδο το κέρδος, αλλά αντιθέτως δείχνουμε να ορρωδούμε στο να υποστηρίξουμε τέτοιες κατευθύνσεις στη ζωή και προτιμούμε να ενισχύουμε απόψεις οι οποίες καλλιεργούν τον φθόνο προς την επιτυχία, καλλιεργούν την μιζέρια και, εν πάση περιπτώσει, θεωρούν την άνοδο, την πρόοδο και την επιτυχία του ανθρώπου σαν κάτι για το οποίο πρέπει κανείς να ζητάει συγγνώμη. Αυτή η μίζερη θεώρηση της ζωής και της στάσεως της ζωής είναι, νομίζω και ένας από τους λόγους που σήμερα τα κοινωφελή ιδρύματα δεν αντιμετωπίζονται με το δέοντα σεβασμό, αλλά απεναντίας αντιμετωπίζονται δυσμενέστερα ακόμα και από τις κερδοσκοπικές ανώνυμες εταιρείες!

Είναι περιττό να τονίσω -το έκανε ο εισηγητής της ομάδας των Βουλευτών οι οποίοι υπέβαλαν την πρόταση νόμου- πώς θα ήταν η μορφή του νεότερου ελληνικού κράτους αν δεν υπήρχε ο Σίνας, ο Τσιτσάς, ο Βαρβάκης ο Αβέρωφ, ο Δομπόλης, οι Ζωσιμάδες, ο Συγγρός και πολλοί άλλοι, ων ουκ έστι αριθμός και είναι περιττόν να τονίσει κανείς ποια θα ήταν η μορφή, η όψη και η εξέλιξη της πρωτεύουσας του ελληνικού κράτους αν δεν υπήρχε η Σχολή Ευελπίδων, το Νοσοκομείο Συγγρού, ο Ευαγγελισμός, αν δεν υπήρχε η Ακαδημία, το Πανεπιστήμιο, το Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Παναθηναϊκό Στάδιο, αν δεν υπήρχαν όλα αυτά τα δημιουργήματα ανθρώπων οι οποίοι διέπρεψαν κυρίως στην αλλοδαπή. Αρκετοί από αυτούς δεν πρόλαβαν να ξαναδούν την Ελλάδα και προτίμησαν να τιμήσουν με τις ευεργεσίες τους την πρωτεύουσα του νεοσύστατου ελληνικού κράτους και όχι τις ιδιαίτερες πατρίδες τους, πολλές εκ των οποίων την περίοδο των ευεργεσιών ήταν ακόμη υπό οθωμανική κυριαρχία, όπως ήταν και η ιδιαίτερη πατρίδα μου η Ήπειρος, η οποία είναι κοιτίδα ευεργετών, οι οποίοι περισσότερο ευεργέτησαν την πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους, λόγω ακριβώς της χρονικής υστερήσεως της απελευθερώσεως της Ηπείρου και των Ιωαννίνων.

Η συμπεριφορά του Υπουργείου Οικονομικών έναντι των κοινωνικών ιδρυμάτων είναι πρωτοφανής, άδικη και αντιφατική, εν σχέσει με το γεγονός ότι το ίδιο το κράτος με διάταγμα έχει απονεμίσει σε αυτά τα νομικά πρόσωπα το χαρακτήρα του κοινωφελούς. Όταν χαρακτηρίζεται ένα νομικό πρόσωπο κοινωφελές από το ίδιο το κράτος -όχι όταν αυτοχαρακτηρίζεται, αλλά όταν χαρακτηρίζεται από το ίδιο το κράτος- τότε παραδεχόμαστε ότι ο ρόλος του και η συμβολή του είναι στο να πραγματοποιεί δραστηριότητες οι οποίες ταιριάζουν, συνάδουν με το ρόλο του ίδιου του δημοσίου. Τα γηροκομεία, τα νοσοκομεία, οι υποτροφίες, η ενίσχυση πολιτιστικών δραστηριοτήτων, είναι πολιτικές λειτουργίες και υποχρεώσεις, οι οποίες όμως πραγματοποιούνται από τα κοινωφελή ιδρύματα έχουν περισσότερο αποτελέσματα και λόγω ελλείψεως γραφειοκρατίας, αλλά και λόγω του γεγονότος ότι η διαχείριση αυτών των ιδρυμάτων γίνεται από ανθρώπους οι οποίοι είναι πολύ πιο κοντά στα προβλήματα από ένα δημόσιο λειτουργό ή ένα δημόσιο υπάλληλο.

Δεν μπορεί συνεπώς από τη μια η πολιτεία να αναγνωρίζει ως κοινωφελή το χαρακτήρα αυτών των νομικών προσώπων, δηλαδή, ως συμπληρωματικό -εγώ προσθέτω πολλές φορές όχι απλώς συμπληρωματικό, αλλά και ηγετικό- στην αντιμετώπιση κοινωνικών προβλημάτων και απ' την άλλη να επιβάλλει δριμύτατη φορολογία και μάλιστα με μια συμπεριφορά και έναν τρόπο ο οποίος την καθιστά επαχθέστερη και από εκείνη των ανώνυμων εταιρειών.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά, ώστε να υπάρχει αυτό το κείμενο για τον μελλοντικό ερευνητή, τα πορίσματα ενός Συνεδρίου που έγινε στο Τσεπέλοβο Ζαγορίου τον Αύγουστο του 2000, όπου η Ένωση Ζαγορισίων, ένα παλιό σωματείο, με παραστατικό τρόπο καταδεικνύει τη ζημία η οποία γίνεται στη δράση των κοινωνικών ιδρυμάτων, αλλά επίσης και αυτό που ο κ. Ρεγκούζας προηγουμένως απέδειξε: Με το 13% -το οποίο με το νόμο του 1999 έγινε 11,5% περίπου, διότι μειώθηκε ο συμπληρωματικός φόρος- με τη φορολόγηση των εισοδημάτων από τα μισθώματα και τη φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, αλλά και τη φορολόγηση των χορηγιών, στην ουσία υπονομεύεται η ύπαρξη των κοινωνικών ιδρυμάτων και το κράτος φέρεται

προς αυτά όχι απλώς με αγνωμοσύνη, αλλά με στόχο την εξόττωσή τους.

Με τον τρόπο αυτό το Κράτος στην ουσία παραβαίνει συνταγματικές επιταγές που μιλούν για το σεβασμό της βουλήσεως ο οποίος διαθέτεις στο καθεστώς που μέχρι τώρα έζησε η Ελλάδα -το οποίο καθεστώς επέλεξε ο ελληνικός λαός, το καθεστώς δηλαδή της ελεύθερης επιχειρηματικής δράσεως, το καθεστώς της κληρονομικής διαδοχής- έχει τη δυνατότητα να ορίζει την περιουσία του ατομικά και μετά τη φυσική του ύπαρξη.

Δείχνουμε, λοιπόν, με αυτήν τη συμπεριφορά ότι όλα αυτά τα αναίρουμε, για να έχουμε ένα πολύ μικρό δημοσιονομικό όφελος. Είναι χαρακτηριστικό ότι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δεν μπόρεσε στην έκθεσή του που συνοδεύει την πρόταση νόμου μας να προσδιορίσει αυτό το όφελος από την εφαρμογή του νόμου 2459/97 και δεν υπάρχει ούτε καν ένδειξη του ποσού, που είναι σαφώς μικρό για το δημόσιο κορβανά, μεγάλο όμως για την ύπαρξη και τη λειτουργία αυτών των ιδρυμάτων.

Θα πρέπει, λοιπόν, η πολιτεία, η οποία σήμερα διά του Υφυπουργού Οικονομικών ακούει σε μια ενδεχομένως οικονομικά παραπαιούσα διαδικασία, αλλά ουσιαστικά πάρα πολύ χρήσιμη, να μην αναζητεί έσοδα από τα κοινωφελή ιδρύματα και μάλιστα με τρόπο που να τα αδικεί σε σχέση με την συμπεριφορά της έναντι των ανωνύμων εταιρειών και των κερδοσκοπικών ιδρυμάτων. Θα πρέπει να καταργηθεί ή να μειωθεί στο 3%, όπως προτείνεται, ο φόρος εισοδήματος από τα μισθώματα των ακινήτων, που είναι η κύρια πηγή εισοδήματος. Θα πρέπει να καταργηθεί ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας, για να μπορούν αυτά τα ιδρύματα και αυτοί οι άνθρωποι να συνεχίσουν τη δραστηριότητά τους, η οποία στο τέλος-τέλος είναι συνεπικουρη του κράτους και το ανακουφίζει από υποχρεώσεις τις οποίες μόνο του δεν μπορεί να φέρει σε πέρας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Τασούλας καταθέτει τα προαναφερθέντα πρακτικά, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά δεν θα ήθελα να μιλήσω σε μια πρόταση νόμου της οποίας το γνωστικό αντικείμενο έχει την αρχή πάνω σε οικονομικά δεδομένα κυρίως. Καταθέτω όμως κάποιες σκέψεις από κάποιες εμπειρίες που έχω για κάποια φιλανθρωπικά ιδρύματα ως πρόεδρος του Νοσοκομείου ΣΩΤΗΡΙΑ.

Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα η πρόταση νόμου η δική μας δεν είναι μία τυπική διαδικασία κάποιου κοινοβουλευτικού έργου. Θα έλεγα ότι αποτελεί και ένα μνημόσυνο γι' αυτούς τους μεγάλους ευεργέτες που σημάδεψαν την τύχη της νεότερας ιστορίας της χώρας μας.

Και χαίρομαι που σήμερα ο Πρόεδρος της Βουλής είτε χαρακτηριστικά ότι γι' αυτούς τους μεγάλους ευεργέτες, τους επώνυμους και τους ανώνυμους, η Βουλή των Ελλήνων κάτι θα παρουσιάσει, για να μάθουμε όλοι μας και να μάθουν και οι πανέλληνες το μεγάλο έργο που έχουν επιτελέσει.

Κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι η τύχη αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας θα είναι η ίδια ως συμβαίνει με τις προτάσεις νόμου. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να δηλώσουμε -πιθανόν και να γνωρίζαμε εκ των προτέρων την τύχη ή να γνωρίζουμε την τύχη αυτής της προτάσεως- ότι με την πρότασή μας αυτή θέλουμε να δείξουμε ότι υπάρχουν τα ερεθίσματα προς την Κυβέρνηση. Όλες οι πτέρυγες της Βουλής συμφωνούν ότι πρέπει να δούμε αυτά τα ιδρύματα κάπως διαφορετικά. Και εφόσον υπάρχει το συνταγματικό κώλυμα -δεν γνωρίζω αν είναι μέσα στις αναθεωρητέες διατάξεις- η ομηρία που υπάρχει ακριβώς στις κοινοβουλευτικές ομάδες μετά από μια συνταγματική καινούρια αναθεώρηση για δεκαπέντε χρόνια τουλάχιστον -δεν θα μπορούμε και δεν θα μπορεί το Κοινοβούλιο να φέρνει προτάσεις, σχέδια νόμων- που η κοινωνία καλπάζει σήμερα, δεν ζει τους ρυθμούς ούτε του '50, ούτε του '60, ούτε του '40, ούτε του '70. Η κοινωνία είναι μια ζώσα κοινωνία που έχει ανάγκες. Άρα,

το να κρατιώμαστε σε ομηρία επί δεκαπέντε χρόνια, είναι μια αδυναμία που υπάρχει σ' αυτές τις συνταγματικές ρυθμίσεις.

Το λέω αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί πιστεύω ότι μετά τη συζήτηση, όποια και να είναι η τύχη αυτής της προτάσεως νόμου, θα πάρετε πρωτοβουλίες για περαιτέρω ρυθμίσεις.

Θα πρέπει να ξέρουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, από την ιστορία μας ότι οι μεγάλες μορφές που πέρασαν, όπως ακούστηκαν από τους προλαλήσαντες συναδέλφους, ο Ζάππας, ο Τσιότσας, ο Συγγρός και τόσο άλλοι, ζούσαν σε μια άλλη εποχή. Η κοινωνία τότε, που εμείς δεν τη ζήσαμε, αλλά κατά παράδοση γονιών και παπούδων την έχουμε στο μυαλό μας, είχε άλλα πρότυπα. Είχε πιο ανθρώπινα πρότυπα. Είχε πρότυπα αλληλεγγύης. Είχε πρότυπα τα οποία εστηρίζοντο περισσότερο στα χριστιανικά ιδεώδη και λιγότερο στα τεχνοκρατικά σήμερα βάρβαρα εφευρήματα που έχει η κοινωνία μας. Άλλαξε, λοιπόν, η κοινωνία, άλλαξαν οι σκοποί, άλλαξαν οι πρωτοβουλίες των ανθρώπων και οι συμπεριφορές τους. Εμείς σήμερα πρέπει να δώσουμε κάτι άλλο σε αυτούς που έρχονται και πρέπει να τους ερεθίσουμε σε μια κατεύθυνση τέτοια, ώστε τουλάχιστον από αυτούς να φθάσουν σε ένα μικρό ποσοστό αυτούς τους μεγάλους ευεργέτες που είχαν μια ιστορική συνέχεια και συνέπεια για το ελληνικό κράτος.

Είναι γεγονός, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι σήμερα έχουμε την κοινωνία που είναι οι αετονύχηδες, είναι οι κομπιναδόροι, είναι η κοινωνία αυτή των περιέργων ατόμων που πιθανόν να τους έχουμε και δίπλα μας σε δημόσιες σχέσεις, χωρίς να ξέρουμε ποιοι είναι και από πίσω τους τι κρύβουν. Η κοινωνία αυτή τη στιγμή πρέπει να αποκαλύψει τη δύναμή της, τις αρετές της και παράλληλα να μπούμε στη λογική να περιθωριοποιήσουμε κάποιους που ζουν και επικίνδυνα.

Εγώ θα έλεγα ότι η άποψη που επεκράτησε από συναδέλφους σήμερα ότι θα πρέπει για όλα το κράτος να επιλαμβάνεται, για την κοινωνική προστασία, για τη βοήθεια των αναξιοπαθούντων. Αυτό ήταν μια αρχή που το ζήσαμε, το γνωρίσαμε στον υπαρκτό σοσιαλισμό, αλλά τουλάχιστον δεν έχει να μας δώσει ιστορικά δεδομένα μιας τέτοιας μεγάλης φιλαλληλίας προς τις κοινωνικές ομάδες. Και αυτό το ζούμε έμπρακτα μετά από τις τόσες εμπειρίες που έχουμε όλοι αποκτήσει απ' όλους αυτούς τους γύρω μας λαούς, που εγκαταλειμμένοι από το κράτος, από αυτόν τον άκρατο κρατικισμό έχουν αυτά τα τεράστια κοινωνικά ελλείμματα.

Θα πρέπει να γνωρίζουμε βέβαια γιατί ενδιαφέρεται το κράτος και το κόμμα που κυβερνάει τι το απασχολεί. Το απασχολεί το να μειώσει τη φτώχεια, το απασχολεί να φτιάξει ένα προνοιακό ίδρυμα ή προτιμά να φτιάξει κάποιο έργο που πιθανόν αυτό να λειτουργήσει ψηφοθηρικά υπέρ του; Να, λοιπόν, γιατί δεν μπορούμε να τα εγκαταλείψουμε όλα στο κράτος. Γιατί το κράτος ως διαχειριστής θα μπει σε κάποιες άλλες λογικές, αυτές που θα του δίνουν τη δυνατότητα να ψηφοθηρίσει την κάθε κοινοβουλευτική περίοδο.

Κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει καταγραφή των ιδρυμάτων. Κανείς δεν ξέρει πόσα είναι τα ιδρύματα, τι ρόλο παίζουν, τι υπηρετούν, ποιοι τα λειτουργούν, ποιοι είναι πίσω από αυτούς. Βεβαίως είναι γεγονός ότι δεν μπορεί να ελέγξετε το σύστημα. Υπάρχει έλεγχος των κληροδοτημάτων; Εγώ σας λέω ότι δεν υπάρχει κανένας έλεγχος και θα σας πω δύο παραδείγματα.

Όταν ήμουν πρόεδρος στο "ΣΩΤΗΡΙΑ", που είναι ένα από τα νοσοκομεία που έχει τα μεγαλύτερα περιουσιακά στοιχεία, συνάντησα μία τραγική εικόνα προ δεκαετίας. Σε περιουσιακά στοιχεία που ήμασταν μαζί με το Γηροκομείο και το Άσυλο Ανιάτων, δεν είχαν γίνει αναπροσαρμογές μισθών τουλάχιστον για δεκαπέντε χρόνια. Λειτουργούσαν με αυτήν την οικονομική αθλιότητα.

Φθάσαμε δε σήμερα στο σημείο να πωληθεί ένα μεγάλο κληροδοτήμα, το περίφημο Θων, πήρε το "ΣΩΤΗΡΙΑ" οκτακόσια εκατομμύρια, παρά τη βούληση του διαθέτη -άλλα λέει ο διαθέτης και άλλα βέβαια το διοικητικό συμβούλιο- για να καλυφθούν κάποιες ανελαστικές δαπάνες του νοσοκομείου. Να, λοιπόν, πώς γίνεται η εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων αυτών των ιδρυμάτων, διότι δεν μπορούν να αντέξουν και τους επαχθείς -

θα έλεγα- φόρους που αντιμετωπίζουν.

Εγώ, με την άποψη του πόθεν έσχες των χορηγών, δωρητών, είμαι αντίθετος. Δηλαδή θέλω να ξέρω αυτός που δωρίζει, αυτός που δίνει ποιος είναι τέλος πάντων και πώς τα βρήκε. Διότι εδώ δεν μιλάμε για μία κοινωνία αγιοποιών, μιλάμε για μία κοινωνία κακοποιών. Εδώ δεν ξέρουμε -όπως είπα και προηγουμένως- ποιοι είναι δίπλα μας. Και μην ξεχνάμε ότι έχουν γίνει δωρητές σε μεγάλα ιδρύματα άνθρωποι οι οποίοι -κακά τα ψέματα, γνωρίζομαστε- δεν έχουν την εξωθεν καλή μαρτυρία. Κυκλοφορεί μαύρο χρήμα από λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών. Αυτό πρέπει να μας απασχολήσει.

Βεβαίως πρέπει, κύριε Υπουργέ, να πάρετε ιδιαίτερες πρωτοβουλίες πάνω στο θέμα αυτό. Εγώ σας είπα, ότι είναι γνωστή η τύχη της προτάσεώς μας, αλλά τέλος πάντων αποτελεί ένα στοιχείο, ένα ερέθισμα του να δείτε τα κληροδοτήματα, να δείτε τα ιδρύματα αυτά που παίρνουν φιλανθρωπικές πρωτοβουλίες, προσφέρουν ένα κοινωνικό έργο και δεν μπορούν να μπουν όλα στο ίδιο πανέρι. Πρέπει να τα ελέγξετε. Επιτροπή θα συστήσετε; Δεν ξέρω τι θα φτιάξετε, αλλά έχετε τις δυνατότητες να ελέγξετε τα ιδρύματα. Δεν τα ελέγχει το Υπουργείο και νομίζω ότι θα συμφωνείτε σε αυτό, δεν μπορείτε να τα ελέγξετε, πιθανόν να μην έχετε υπηρεσία, πιθανόν να μην έχετε ένα πάρα πολύ καλό μητρώο, να μη θέλετε να έλθετε σε ρήξη με κάποιους που μπαίνουν ο' αυτήν τη λογική και βεβαίως υπάρχει η άποψη ότι χάνονται πάρα πολλά χρήματα από τα ιδρύματα αυτά, διότι δεν υπάρχει έλεγχος, δεν υπάρχει διαχείριση. Σας είπα ένα περιστατικό που το έζησα, που μεταφραζόταν τότε σε κάποια εκατομμύρια οικονομικής ύλης που έχαναν τα νοσοκομεία, διότι δυστυχώς δεν υπήρχε κανένας έλεγχος.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας μόνο ότι δεν πειράζει, εμείς θα αποδεχούμε την κοινοβουλευτική πρακτική, αλλά τουλάχιστον θα θελήσουμε σε μία νέα προσπάθεια ενός νέου νομοσχεδίου, αυτά τα οποία και ο κ. Ρεγκούζας ανέφερε, να αποτελέσουν ένα στοιχείο που θα δώσει και κίνητρα καινούρια για νέους δωρητές, νέους ευεργέτες.

Αν ψάξετε να βρείτε σήμερα εκτός από τους δημοσιοσχεστές, που εμφανίζονται στα πάνελ και κάνουν κάποιες δωρεές, άλλοι δεν υπάρχουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Επιτρέψτε μου να μιλήσω για ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Δεν υπάρχουν άνθρωποι. Και το ανώνυμο πλήθος είναι αυτό που προσφέρει από το υστέρημά του. Αυτοί είναι οι άνθρωποι, οι οποίοι πραγματικά προσφέρουν και συγκινούνται από το ανθρώπινο δράμα.

Και θα ήθελα να πω κάτι χαριτολογώντας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Κλείστε με αυτό, κύριε συνάδελφε. Ελπίζω να είναι και χαριτωμένο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : Στη ζωή μου πραγματικά είχα σαν όνειρο να σπουδάσω εφοπλιστής ή μεγαλοεπιχειρηματίας, αλλά δεν υπάρχουν τέτοιες σχολές, για να μπορούσα κι εγώ με τις κάποιες δυνατότητες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Και γίνετε γιατρός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ : ...που σε κάποιους η πολιτεία έχει επιδαφιλεύσει να κάνουν τους μεγάλους χορηγούς, τους μεγάλους ευεργέτες, όχι για τίποτε άλλο, αλλά για να εμφανίζονται στα κανάλια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ : Ποτέ δεν είναι αργά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Πάντως, κύριε Γιαννόπουλε, γιατρός σπουδάσατε. Τώρα μεγαλογιατρός ή όχι, φαίνεται να μην έχει σημασία στην πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Θεόδωρος Τσουκάτος ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ομοίως η συνάδελφος Βουλευτής Α' Αθηνών κ. Μαριέτα

Γιαννάκου Κουτσίκου ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα επίσης να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα ογδόντα χρόνια ενσωμάτωσης της Θράκης στην Ελλάδα, σαράντα εννιά μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί από το 1ο Γυμνάσιο Αργυρούπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Κύριε Υπουργέ, θα δώσω για πέντε λεπτά το λόγο στον κ. Γεωργακόπουλο, γιατί υπήρξε ένα θέμα με την εγγραφή του.

Ορίστε, κύριε Γεωργακόπουλε, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά μόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ : Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πήρα το λόγο γιατί ήμουν από αυτούς που όταν καταργούσαμε τις φοροαπαλλαγές στα ιδρύματα, είχα πει ότι οι μόνες φοροαπαλλαγές οι οποίες θα μείνουν, γιατί όλες τις άλλες θα τις επαναφέρουμε σιγά σιγά, θα είναι των Βουλευτών και των δημοσιογράφων λόγω της αντιπαλότητας που υπάρχει. Και όπως φαίνεται, οδεύουμε προς τα εκεί.

Ένα από αυτά τα θέματα τα οποία σήμερα συζητάμε είναι πάρα να φέρουμε φοροαπαλλαγές στα ιδρύματα, τα οποία συνήθως κάνουν κοινωνικό έργο. Δεν πήρα όμως το λόγο γι' αυτό. Το λόγο τον πήρα για το εξής: Πράγματι υπάρχουν πάρα πολλά ιδρύματα, που επιτελούν τεράστιο κοινωνικό, ερευνητικό, αλλά και πολιτιστικό έργο. Αυτά θα πρέπει να ενισχυθούν από την πολιτεία με κάθε τρόπο.

Υπάρχει όμως μία σωρεία κάποιων ιδρυμάτων, στα οποία ο διαθέτης, όταν έκανε την κληρονομία αυτή, δεν μπορούσε να προβλέψει ορισμένα πράγματα και υπερεκτιμούσε τη δυνατότητα που θα είχε το ίδρυμα αυτό, το οποίο έλεγε να ιδρυθεί. Το αποτέλεσμα είναι όλα αυτά τα ιδρύματα να φυτοζωούν.

Θα πρέπει, λοιπόν, κάποια στιγμή να έρθει νομοθεσία, που να επιτρέπει τη δυνατότητα στην πολιτεία με κοινή -αν θέλετε- συναίνεση και των ιδρυμάτων αυτών να συνασπίζονται ή να συγχωνεύονται με άλλα ομοειδή ιδρύματα, για να έχουν δυνατότητα μεγαλύτερη και ευρωστία οικονομική μεγαλύτερη.

Αλλά το σημαντικότερο το οποίο θέλω να πω, είναι για τις διοικήσεις αυτών των ιδρυμάτων. Κανείς στο Υπουργείο Οικονομικών, μηδέ εμού εξαιρουμένου, για να μη βγάλω τον εαυτό μου απ' έξω, δεν ασχολήθηκε όσο έπρεπε με αυτά τα ιδρύματα. Είναι ανεξέλεγκτα, παντελώς ανεξέλεγκτα.

Το αποτέλεσμα είναι οι κάθε είδους διοικήσεις, οι οποίες μπαίνουν εκεί, οι οποίες δεν είναι πάντοτε επί τω αγαθώ, σας το λέω ειλικρινά, δεν είναι πάντοτε επί τω αγαθώ όλοι εκείνοι οι οποίοι συμμετέχουν, δεν πάνε εκεί γιατί τους έπιασε απλά και μόνο ο πόνος, για να προσφέρουν κοινωνικό έργο, αλλά έχουν και άλλους σκοπούς, με αποτέλεσμα να λυμαίνονται τις περιουσίες των ιδρυμάτων, να τις ξεπουλάνε σε συγγενικά τους πρόσωπα, να ενοικιάζουν διάφορα κτίρια ή οικήματα ή άλλες περιουσίες, αγροτικές, που έχουν, σε εξευτελιστικές τιμές για μεγάλα διαστήματα. Αν κοιτάξετε στο κέντρο των Αθηνών και δείτε πόσο ενοικιάζουν τα ιδρύματα ή δίπλα ακριβώς πόσο είναι τα ενοίκια, θα φρίξετε, κύριε Υπουργέ.

Θα ήταν σκόπιμο, επομένως, κάποια στιγμή μία επιτροπή να ασχοληθεί με τα ιδρύματα, μόνο με τα ιδρύματα, για να υπάρξει ένας πραγματικός και ουσιαστικός έλεγχος. Γιατί κάθε λίγο και λιγάκι βλέπουμε ότι έρχονται στο φως της δημοσιότητας διάφορα σκάνδαλα, τα οποία προκύπτουν από διάφορα τέτοια ιδρύματα, που έχουν πουλήσει περιουσίες, που έχουν καταχραστεί αντικείμενα μεγάλης αξίας κ.ο.κ.

Γιατί σας λέω ότι το ελληνικό κράτος είναι ανίκανο να τους ελέγξει. Δεν τους έχει ελέγξει μέχρι τώρα, τους έχει αφήσει στην τύχη τους ή δεν θέλει να τους ελέγξει. Πάρτε το όπως θέλετε. Σημασία, λοιπόν, έχει πώς μπορούμε αυτήν την πραγματικά πο-

λύ σημαντική προσφορά των δωρητών να την αξιοποιήσουμε προς όφελος του λαού.

Και θα ήθελα να πω δυο λόγια τώρα εδώ σχετικά με το θέμα της φορολογίας και με τις απαλλαγές. Η φιλοσοφία της φορολογίας είναι ποια; Ότι παίρνουμε από όλους, από τους έχοντες περισσότερα, περισσότερα και από τους έχοντες λιγότερα, λιγότερα για να τα αναδιανείμουμε, έτσι ώστε το κράτος να είναι ο μεσάζοντας μεταξύ των πολιτών και της κοινωνίας.

Ο διαθέτης τα δίνει όλα στο κράτος, ουσιαστικά τα προσφέρει όλα στην κοινή προσφορά, εκεί δηλαδή που το κράτος θέλει να διαθέσει τη φορολογία. Το να ερχόμαστε εμείς επιπλέον και να επαναφορολογούμε τα οποιαδήποτε έσοδα έχει, δεν είναι και τόσο προς τη γενική λογική της φορολογίας. Καλό θα ήταν να έχουν τις απαλλαγές, αλλά να υπάρχει ουσιαστικός και αποτελεσματικός έλεγχος. Αν δεν υπάρχει ουσιαστικός και αποτελεσματικός έλεγχος και φορολογίες να βάλετε και τις δωρεές να τις βάλουμε να τις καταθέτουν στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, δεν πρόκειται να βγει τίποτε με αυτά τα ιδρύματα και με την πραγματικά μεγάλη προσφορά την οποία έχουν να επιτελέσουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ).

Καλό είναι, λοιπόν, το κράτος να ασχοληθεί λίγο. Και έχετε την αρμοδιότητα εσείς, κύριε Υπουργέ, και μπορείτε να το κάνετε, γιατί και επίμονος είστε και πεισματάρης και εμπειρία έχετε από τέτοια ιδρύματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητή και αγαπητοί συνάδελφοι, κατά ρητή επιταγή του Συντάγματος οποιοδήποτε νομοσχέδιο έρθει στη Βουλή που επιβάλλει επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό δεν εισάγεται καν προς συζήτηση. Η Κυβέρνηση, όμως, παγίως ενεργούσα, ποτέ δεν έκανε χρήση αυτού του δικαιώματος για να αποκρούσει τη συζήτηση όντως σημαντικών, κατά το περιεχόμενο, προτάσεων της Αντιπολίτευσης. Αυτό αποτελεί μία πάγια τακτική και πιστεύω, ότι είναι χρήσιμη πρακτική, την οποία συνηθίσαμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Έτσι, λοιπόν, κατ' αρχήν θα έλεγα ότι είναι σημαντική η πρωτοβουλία και η πρόταση των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας για ένα θέμα εξίσου σημαντικό, όπως αυτό της ενίσχυσης της φιλανθρωπίας, των κοινωνικών σκοπών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ιδρυμάτων. Και θα έλεγα ότι δημόσια, χωρίς κανένα πρόβλημα, απευθύνω τις ευχαριστίες και τα συγχαρητήρια για το έντονο ενδιαφέρον και το μεγάλο ζήλο των αγαπητών συναδέλφων, όπως επίσης θα έλεγα ότι κατανοώ την κάποια υπερβολή όσον αφορά την πρόταση ή την, κατά την εισήγηση, υπερβολή σε ορισμένα ζητήματα, η οποία είναι επιτρεπτή στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα. Έτσι, λοιπόν, μένοντας μόνο στις θετικές επισημάνσεις της πρότασης, θα έλεγα ότι αυτά τα οποία είπαν οι συνάδελφοι στην πραγματικά εμπνευσμένη τους εισήγηση -και του εισηγητή, αλλά και του κ. Γιαννόπουλου- ως αποτελέσουν ένα μνημόσυνο, για τους ευεργέτες, να θυμόμαστε κάπου-κάπου τους εθνικούς ευεργέτες και τη σημασία της προσφοράς τους στο σύνολο και στη χώρα μας.

Θα ήθελα όμως να έρθω στα επιμέρους ζητήματα, τα οποία θίγει η συγκεκριμένη πρόταση νόμου και να πω, ότι όσον αφορά το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας, δεν επιβάλλεται κανένας απολύτως φόρος για τα κτίσματα τα οποία χρησιμοποιούν τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ιδρύματα, όσο μεγάλης αξίας και αν είναι.

Ταυτόχρονα, για τα υπόλοιπα ακίνητα, τα οποία δεν αποσκοπούν στην εξυπηρέτηση αμέσως του σκοπού των ιδρυμάτων, έχουμε μία απαλλαγή μέχρι πρόσφατα της τάξης των 172,5 εκατομμυρίων δραχμών έναντι 69 εκατομμυρίων για τα υπόλοιπα νομικά πρόσωπα κερδοσκοπικού χαρακτήρα, και με πρότασή μας, η οποία ήδη συζητήθηκε στη Διαρκή Επιτροπή και εκκρεμεί για συζήτηση στην Ολομέλεια, το ποσό αυτό των 172 εκατομμυρίων δραχμών αυξάνεται σε 207 εκατομμύρια δραχμές.

Δεδομένης, λοιπόν, της υπόθεσης ότι τα ακίνητα που χρησιμοποιούνται δε λογαριάζονται καν στον υπολογισμό των διακο-

σίων επτά εκατομμυρίων δραχμών, θα έλεγα έτσι πολύ απλοϊκά -γιατί παραδείγματα χρησιμοποιήσατε και εσείς, κύριοι συνάδελφοι- ότι για τα πρώτα είκοσι διαμερίσματα των πενήντα τετραγωνικών μέτρων που κατέχει οποιοδήποτε φιλανθρωπικό ίδρυμα δεν πληρώνει ούτε μία δραχμή φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Να πω επίσης ότι πέραν των χιλίων περίπου τετραγωνικών μέτρων που έχει απαλλαγεί για ακίνητα τα οποία εκμισθώνει, και για επιπλέον ποσά των διακοσίων επτά εκατομμυρίων δραχμών υπάρχει ειδική πλεονεκτική μεταχείριση υπό την έννοια ότι ο συντελεστής φορολόγησης μειώνεται στο 50% είναι ο μισός φόρος που πληρώνουν όλοι οι άλλοι Έλληνες και τα κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα.

Επομένως, πιστεύω ότι είναι ιδιαίτερα θετική, η αντιμετώπιση στα συγκεκριμένα ιδρύματα. Εξάλλου δεν αποτελεί και τον καλύτερο τρόπο αξιοποίησης μιας περιουσίας ενός ιδρύματος του να δεσμεύονται τα χρήματα απλά και μόνο σε επενδύσεις, σε ακίνητα και στην είσπραξη των μισθωμάτων. Αυτό τονίστηκε από πολλές πλευρές σήμερα εδώ στη Βουλή.

Ταυτόχρονα, θα ήθελα να πω ότι τα εισοδήματα τα οποία έχουν τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα και τα οποία επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς, ουσιαστικά δε φορολογούνται. Και δεν φορολογούνται καθόλου, δηλαδή δεν θεωρούνται καν εισοδήματα τα οποία υπόκεινται σε φορολογία οι εισοδήματα των μελών, οι χορηγίες, τα πάσης φύσεως έσοδα τα οποία έχουν από την άμεση δράση τους ως κοινωφελή ιδρύματα. Για παράδειγμα, δεν αποτελεί εισόδημα φορολογητέο του το νοσήλιο των ασθενών ή η αμοιβή για φιλοξενία σε ίδρυμα ενός γέροντα. Έτσι, λοιπόν, τα μόνα εισοδήματα τα οποία φορολογούνται -και σε αυτό θα παραπέμψω στο συλλογισμό του αγαπητού συναδέλφου, του κ. Γεωργακόπουλου- είναι τα εισοδήματα από την εκμίσθωση γαιών και οικοδομών. Μάλιστα και σε αυτήν την περίπτωση αντί του 35% της φορολόγησης των κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικών προσώπων, η φορολόγηση είναι το 10%. Υπάρχει, δηλαδή, και εδώ μία μείωση του συντελεστή φορολογίας περίπου κατά 70% ακριβώς αναγνωρίζοντας η πολιτεία τη φιλανθρωπική δράση αυτών των σωματείων.

Ταυτόχρονα προχωρήσαμε με τον πρόσφατο φορολογικό νόμο στην πλήρη κατάργηση της φορολογίας των χορηγιών και των δωρεών. Καταργήσαμε, δηλαδή, το 20%, -ποσοστό με το οποίο φορολογούνταν οι χορηγίες και οι δωρεές- προς όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ΟΤΑ, μητροπόλεις, εκκλησίες στο δημόσιο και ταυτόχρονα περιορίσαμε το ποσοστό από 20% σε 10%, δηλαδή, μειώσαμε κατά 50% τη φορολογία για τις δωρεές στα υπόλοιπα νομικά πρόσωπα σημειώνοντας ταυτόχρονα ότι και στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου δωρεές ή χορηγίες μέχρι του ποσού του ενός εκατομμυρίου δραχμών για κάθε φορολογούμενο και για κάθε έτος, έχουν απαλλαγεί πλήρως της φορολογίας.

Έτσι, λοιπόν, γι' αυτούς τους ανώνυμους που ορθά έγινε η μνεία από το συνάδελφο κ. Γιαννόπουλο, οι οποίοι πραγματικά προσφέρουν από καρδιάς, δεν υπάρχει καμιά απολύτως φορολογία, γιατί ακριβώς πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει κανείς ή δεν υπάρχουν πολλοί από τους εκατοντάδες χιλιάδες ανώνυμους πολίτες που κάνουν δωρεές σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, σε γηροκομεία, σε σωματεία, σε πολιτιστικούς συλλόγους, σε αθλητικούς συλλόγους, που καθένας ξεχωριστά δωρίζει κατ' έτος πάνω από ένα εκατομμύριο δραχμές.

Βέβαια θεωρώ θετικό το ότι επισημάνθηκε από την πλευρά των προτείνοντων Βουλευτών ότι το θέμα των δωρεών είχε ξεπεράσει κάθε όριο ασυδοσίας και έφθανε προφανώς τα όρια της απάτης.

Βέβαια θα συμφωνήσω στο ιδανικό, στην πρόταση δηλαδή ότι καλό είναι να τους ελέγξουμε. Ελεγκτικοί μηχανισμοί υπήρχαν και παλαιότερα, υπάρχουν και σήμερα και θα υπάρχουν πάντα, όμως το ξανατονίζω ότι είχε γίνει κοινή πεποίθηση, ήταν αγοραίο πια και αισχρό αυτό το οποίο γινόταν προηγούμενα, "να δωρίζει" κάποιος υποτιθέμενα μεγάλα ποσά, ενώ στην πραγματικότητα αυτά τα ποσά δεν εδωρίζοντο. Απλώς ήταν ένας τρόπος φοροδιαφυγής.

Πρέπει να τονίσουμε ξεκάθαρα ότι ούτε στο παρελθόν ούτε στο παρόν απαγορεύεται κάποιος να κάνει δωρεά ή χορηγία.

Ούτε στο παρελθόν ούτε στο παρόν πλήρως κάποιος έστω και μία δραχμή φόρο γι' αυτήν τη δωρεά. Για δωρεές στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, πάλι δεν πληρώνει κανείς καθόλου φόρο. Απλά πληρώνει φόρο, όταν θέλει αυτήν τη δωρεά να την εκπέσει από τις δαπάνες του, να απαλλαγεί δηλαδή από το φόρο εισοδήματος.

Αν κάποιος είναι πραγματικά ειλικρινής και μεγαλόκαρδος στο θέμα των δωρεών, μπορεί να κάνει όσες δωρεές θέλει, χωρίς να πληρώσει ούτε μία δραχμή. Αρκεί να μην πει, από την άλλη πλευρά των εξόδων, "εγώ θέλω να απαλλαγώ από τη φορολογία εισοδήματος".

Κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήταν όντως λογικό αυτό, να συμφωνήσουμε ότι για όλα τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου θα υπάρχει πλήρης απαλλαγή, αλλά για τα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, όπου και ο έλεγχος είναι δύσκολος και πολλές φορές πλημμελής ή ατελής, θα πρέπει να υπάρξει φόρος 10%; Είναι φορολογία ελαχίστη, και θα το έλεγα λίγο αφαιρετικά και δεν θέλω να υποβαθμίσω τη συζήτηση ούτε να υποβαθμίσω πραγματικά τις προσπάθειες και την καλή προδιάθεση των δωρητών και των χορηγών.

Από τη μια πλευρά ο δωρητής απαλλάσσεται φόρου 45% και του λέμε δωρίζοντας πλήρως ένα μέρος του φόρου, το 10% υπό τη μορφή φόρου δωρεάς, ώστε τελικώς και ο σκοπός των κοινωνικών ιδρυμάτων να επιτυγχάνεται, αλλά και ο σκοπός του κράτους, του Υπουργείου Οικονομικών να αναδιανέμει το εισόδημα, να μπορεί να εξυπηρετηθεί.

Πρέπει να πω ότι γι' αυτή μας την προσπάθεια, την προσπάθεια δηλαδή της θεσμοθέτησης της απαλλαγής των δωρεών, της καταργήσεως του 20%, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος με έγγραφό της απηύθυνε τις ευχαριστίες της στο Υπουργείο Οικονομικών διά του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

Θα μνημονεύσω κάποια παράγραφο μόνο από την τρισέλιδη επιστολή: "Η τιοιούτη ρύθμιση φανερώσει τον υμέτερον βαθύτατον σεβασμόν προς την Εκκλησίαν και την αναγνώριση και εκτίμηση του υπ' αυτής επιτελουμένου έργου και των κοινωνικών υπηρεσιών, των οποίας αυτή προσφέρει, καλύπτουσα πιεστικές ανάγκες των ανθρώπων, γεγονός διά το οποίον θερμώς ευχαριστούμε υμάς. Η κατάργηση της φορολογίας του 20% επί των δωρεών εις τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου μεγάλως θα ανακουφίσει την όλη φιλανθρωπική διακονία της Εκκλησίας". Βέβαια ταυτόχρονα ζητάει η Ιερά Σύνοδος την επίλυση και άλλων θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών.

Θα ήθελα, κύριοι συνάδελφοι, να παρατηρήσω ότι η τρίτη σας πρόταση του να μη λαμβάνεται σαν στοιχείο του "πόθεν έσχες" το ποσόν της δωρεάς ή της χορηγίας είναι ατυχής. Και θα συμφωνήσω απόλυτα με όσα ελέγχθησαν από το συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Γιαννόπουλο, ότι όλοι μας θα πρέπει να έχουμε διαφανείς πόρους και επομένως, όταν κάνουμε κάποια δωρεά ή χορηγία, να είναι από τα χρήματά μας τα νομίμως κτηθέντα. Έτσι, λοιπόν, θα έχει και μεγαλύτερη αξία αυτή η προσφορά, αντί να υπάρξει υποψία ότι υπάρχουν πηγές εισοδημάτων, οι οποίες δεν είναι νόμιμες.

Έτσι λοιπόν, παρά το γεγονός ότι τα χρηματικά αυτά ποσά λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό της συνολικής δαπάνης -και ορθώς- εξαιρούνται διά νόμου από το φορολογικό νομοσχέδιο, οι δωρεές και οι χορηγίες στο δημόσιο, τους δήμους, τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ακόμα και ιδιωτικού δικαίου, εφόσον όμως επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό, ακόμη και τα ποσά δωρεών που καταβάλλονται σε προνοιακά ιδρύματα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εφόσον επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό κατά 70%. Σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της συνολικής δαπάνης, για το "πόθεν έσχες".

Εν τέλει επαναλαμβάνω ότι η Κυβέρνηση έχει επιδείξει έντονο το ενδιαφέρον της απέναντι σ' αυτά τα ιδρύματα και μάλιστα αυτό το ενδιαφέρον είναι συνεχές, αδιάλειπτο. Θα πρέπει να μνημονεύσουμε ότι όλη αυτή η προσπάθεια των προνοιακών, φιλανθρωπικών, πολιτιστικών, αθλητικών και λοιπών νομικών

προσώπων ιδιωτικού δικαίου ενισχύονται πολλαπλώς από την πολιτεία και την Κυβέρνηση με ετήσιες επιχορηγήσεις της τάξεως των πολλών δεκάδων δισεκατομμυρίων δραχμών.

Έτσι λοιπόν στεκόμαστε κοντά στην προσπάθεια όλων αυτών, οι οποίοι επιδιώκουν αυτούς τους κοινωνικούς σκοπούς, πράττουμε το καλύτερο δυνατό από την πλευρά του Υπουργείου Οικονομικών και από την πλευρά της Κυβέρνησης γενικότερα σ' αυτόν τον τομέα. Πιστεύουμε ότι οι μέχρι τώρα ρυθμίσεις είναι αρκούστες ικανοποιητικές. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ : Ήθελα πολύ σύντομα να πω πάνω στο βασικό επιχείρημα του Υφυπουργού που έχει λεχθεί και από τον κ. Παπαντωνίου και σε απαντήσεις ερωτήσεων σχετικώς -ότι δηλαδή η φορολογική μεταχείριση των ιδρυμάτων δεν είναι δυσμενέστερη των κερδοσκοπικών νομικών προσώπων- το εξής: Το γεγονός ότι ο φόρος της μεγάλης ακίνητης περιουσίας είναι 0,35 σε αντίθεση με το 0,70 των κερδοσκοπικών ιδρυμάτων, δεν αποδεικνύει αυτομάτως, μόνο και μόνο από τη διαφορά μεταξύ του 0,70 και 0,35, ότι η μεταχείριση είναι ευμενέστερη των ιδρυμάτων. Για τον απλούστατο λόγο ότι βάσει της φορολογικής νομοθεσίας συλλήβδην τα ακίνητα των κερδοσκοπικών φορέων που είναι αφιερωμένα όχι μόνο στη λειτουργία τους αλλά και στην παραγωγή και στην εμπορία, απαλλάσσονται της φορολογίας.

Συνεπώς εάν έχουμε ένα ίδρυμα το οποίο έχει 10 δισεκατομμύρια ακίνητη περιουσία από την οποία εισπράττει ενοίκια και έτσι και μια ανώνυμη εταιρεία που έχει 10 δισεκατομμύρια ακίνητη περιουσία, το μεν ίδρυμα θα πληρώσει 35 εκατομμύρια φόρο και η ανώνυμη εταιρεία, δραχμή, τίποτα. Το ίδιο συμβαίνει και με το φόρο εισοδήματος από τα μισθώματα. Τα εισοδήματα από μισθώματα φορολογούνται στα ιδρύματα τα κοινωνικά, αλλά φορολογούνται με βάση τα ακαθάριστα έσοδα, ενώ στις ανώνυμες εταιρείες δεν φορολογείται το ακαθάριστο έσοδο -και πολύ καλά γίνεται- φορολογούνται τα κέρδη.

Αντιλαμβάνεσθε ότι με την αφαίρεση όλων των λειτουργικών και άλλων ποσών που έχουν οι ανώνυμες εταιρείες μένει ένα μικρό ποσοστό και πάντως λιγότερο από 10%, για να φορολογηθούν οι ανώνυμες εταιρείες.

Συνεπώς το παράδειγμα που είπατε δείχνει εκ πρώτης μόνον όψεως ότι ευνοούνται τα κοινωνικά ιδρύματα, απεναντίας έχουν δυσμενέστερη μεταχείριση και από τις ανώνυμες εταιρείες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς σε αντίθεση με μερικά άλλα πολιτικά κόμματα πιστεύουμε ότι το κράτος δεν έχει το προνόμιο της κοινωνικής ευαισθησίας. Πιστεύω ότι σημαντικό έργο και κοινωνικό και πολιτισμικό επιτελούν διάφοροι φορείς ιδιωτικοί και ιδιαίτερα βέβαια τα κοινωνικά ιδρύματα. Και αναφέρθηκαν παραδείγματα με τους μεγάλους ευεργέτες, χωρίς τους οποίους η μορφή ακόμα της πρωτεύουσάς μας, της Αθήνας, που παρά τις ασχήμιες που δημιουργήσαμε τα τελευταία πενήντα χρόνια έχει ορισμένα αξιοπρόσεκτα μνημεία, οφείλεται ακριβώς σ' αυτούς τους μεγάλους ευεργέτες, γιατί το κράτος δεν είχε τις δυνατότητες, ούτε τη διάθεση ούτε την ευαισθησία να δημιουργήσει αυτά τα μνημεία που έχουν δημιουργηθεί. Και βέβαια και το κράτος δεν επαρκεί -είναι σαφέστατο αυτό- για να αντιμετωπίσει τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα που υπάρχουν. Προβλήματα φτώχειας, προβλήματα γήρατος, αρρώστιας. Δεν φθάνουν οι κρατικοί πόροι από τη φορολογία, δεν φθάνει η κρατική πρωτοβουλία, χρειάζεται και η ιδιωτική. Και αυτά τα ιδρύματα τα κοινωνικά που υπάρχουν επιτελούν ένα σημαντικότερο κοινωνικό έργο.

Με το ν. 2459/97 καταργήθηκαν ορισμένα φορολογικά κίνητρα για φοροαπαλλαγές προς φορείς που επιδιώκουν αυτούς ακριβώς τους σκοπούς, πολιτιστικούς, κοινωνικούς, φιλανθρωπικούς. Επιπλέον τα ιδρύματα επιβαρύνονται και με το φόρο της δήθεν -και επαναλαμβάνω να λέω δήθεν- μεγάλης ακίνητης

περιουσίας και επιβαρύνονται και με φόρο 10% που στην ουσία μαζί με τον συμπληρωματικό φόρο είναι 13% στα εισοδήματά τους από ακίνητα.

Εμείς με την πρόταση νόμου που συζητούμε σήμερα προτείνουμε την άρση των αδιεξόδων που έχουν δημιουργηθεί με την εφαρμογή του ν. 2459/97. Ο νόμος αυτός δεν είναι παρά μια ακόμα εκδήλωση της εισπρακτικής πολιτικής της σημερινής Κυβέρνησης, που είναι και η μόνη πολιτική που ακολουθεί ουσιαστικά. Μια εισπρακτική πολιτική με φόρους και μετοχοποιήσεις και θα έλεγα ακόμα της εισπρακτικής μανίας της σημερινής Κυβέρνησης, γιατί το 1997 ήρθε η σημερινή Κυβέρνηση να φορολογήσει τα κοινωνικά ιδρύματα και τις φιλανθρωπικές δραστηριότητες και τις χορηγίες και τις δωρεές.

Στόχος της πιστεύω ήταν και είναι και φάνηκε από τη σημερινή αντίδραση του κυρίου Υφυπουργού το κοινωνικό έργο που επιτελούν αυτοί οι φορείς. Η δικαιολογία της Κυβέρνησης ότι τα φορολογικά κίνητρα λειτουργούσαν ως παράθυρα για φοροδιαφυγή είναι σαθρή. Δεν μπορεί το κράτος τη δικιά του αδυναμία να εφαρμόσει τους νόμους να τη χρησιμοποιεί ως πρόσχημα για να φέρνει εδώ και να ψηφίζει κακούς νόμους. Δεν μπορεί να λέει (δεν μπορώ να εφαρμόσω καλούς νόμους, αλλά μπορώ να εφαρμόσω κακούς νόμους). Αυτό λέει στην ουσία ο κύριος Υπουργός.

Εμείς θεωρούμε ότι η τοποθέτηση αυτή είναι και μειωτική και λανθασμένη και εν τέλει και υποκριτική.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι σκοπός της φορολογίας μόνο και μόνο η είσπραξη εσόδων για τον κρατικό προϋπολογισμό. Σκοπός της φορολογίας είναι και η δημιουργία κινήτρων για επωφελείς και αναπτυξιακές δραστηριότητες.

Είναι γνωστό ότι υπάρχουν μια σειρά από απαλλαγές που έχουν να κάνουν με τις επενδύσεις. Υπήρχαν απαλλαγές για τις κοινωνικές δραστηριότητες ακριβώς γιατί θεωρούμε όλοι μας ότι η φορολογία είναι ένα εργαλείο για να δώσουμε κίνητρα για δραστηριότητες που είναι κοινωνικά επωφελείς και που αλλιώς αν δεν υπήρχαν αυτά τα κίνητρα οι δραστηριότητες αυτές δεν θα ήταν στην προσφορά που θεωρούμε εμείς ότι πρέπει να ήταν.

Και σ' αυτήν τη λογική επιτρέψτε μου να πω, για να δούμε και την ιστορία του πράγματος, ήταν και η απαλλαγή από φόρους των κοινωνικών ιδρυμάτων που ίσχυεν από το 1958 έως το 1972. Το 1958 με το ν.δ. 3843/58 καθιερώθηκε αυτή η φορολογική απαλλαγή των κοινωνικών ιδρυμάτων. Η δικτατορία μόνο τόλμησε το 1972 με το ν.δ. 1287/72 να επιβάλει φορολογία στα εισοδήματα των κοινωνικών ιδρυμάτων με συντελεστή μάλιστα 5%. Μόνο η δικτατορία και η σημερινή Κυβέρνηση κατάρχησαν τις φοροαπαλλαγές των κοινωνικών ιδρυμάτων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η σημερινή Κυβέρνηση ξεπέρασε και τη δικτατορία, διότι ο φόρος που επιβάλλεται σήμερα σ' αυτά τα λεγόμενα εισοδήματα -γιατί δεν είναι εισοδήματα και θα το αποδείξω αυτό- είναι 10%. Στην ουσία είναι 13% με το συμπληρωματικό φόρο.

Θα υπενθυμίσω ότι το νομοθετικό διάταγμα της δικτατορίας ήταν από τα πρώτα διατάγματα που καταργήθηκαν με την μεταπολίτευση το 1974. Και ήλθαμε το 1997 να επαναφέρουμε και μάλιστα σε διπλάσιο επίπεδο αυτό το φόρο.

Το είπαν διάφοροι συνάδελφοι, το είπε και ο κ. Γεωργακόπουλος από την Πλειοψηφία, προς τιμήν του, ότι αν κάποιος φορολογικές διατάξεις δημιουργούν ευκαιρίες φοροδιαφυγής, η υποχρέωση του κράτους και της Κυβέρνησης είναι να αντιμετωπίσει αυτό το ζήτημα με διοικητικές διαδικασίες και με τους κατάλληλους μηχανισμούς. Όχι να καταργήσει τους σωστούς νόμους. Θα σας δώσω δε και άλλα παραδείγματα.

Έχουμε για παράδειγμα τη φορολογία των καυσίμων. Στα καύσιμα υπάρχουν δυο φορολογίες. Άλλη για το πετρέλαιο θέρμανσης και άλλη για το πετρέλαιο κίνησης. Δεν υπάρχει εκεί κίνητρο φοροδιαφυγής; Βεβαίως και μάλιστα τεράστιο, διότι είναι μεγάλες οι διαφορές. Σκεφθήκατε ποτέ να έρθετε εδώ να καταργήσετε τη μειωμένη φορολογία για το πετρέλαιο θέρμανσης στη λογική ότι αυτή δημιουργεί περιθώρια φοροδιαφυγής; Δεν μας το είπατε ποτέ. Ακριβώς γιατί θεωρείτε ότι κοινωνικά είναι επωφελές για τους πολίτες να πληρώνουν χαμηλότε-

ρη φορολογία για να θερμαίνονται το χειμώνα παρ' ότι αυτό δημιουργεί ευκαιρίες φοροδιαφυγής και κάνετε προσπάθειες -δεν ξέρω πόσο επιτυχείς είναι- να αντιμετωπίσετε τη φοροδιαφυγή. Γιατί να μη συμβαίνει το ίδιο και με τα κοινωνικά ιδρύματα; Δεν είναι ακριβώς ίδια περίπτωση; Δεν λέμε όλοι εδώ -το είπατε και σεις- ότι είναι πολύ σωστό να υπάρχουν φορολογικές απαλλαγές και φορολογικά κίνητρα, αλλά δεν μπορούμε να τα εφαρμόσουμε; Μα, στην ίδια λογική τότε πρέπει να καταργήσουμε και τα επενδυτικά κίνητρα, διότι και τα επενδυτικά κίνητρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δημιουργούν ευκαιρίες και κατάχρησης και φοροδιαφυγής. Θα τα καταργήσουμε και αυτά; Τι λογική είναι αυτή; Πονάει το κεφάλι και το κόβουμε; Αυτή είναι η κυβερνητική λογική; Γιατί αυτή η διακριτική μεταχείριση σε βάρος των κοινωνικών ιδρυμάτων;

Εγώ αντιλαμβάνομαι το συνταγματικό κώλυμα, παρ' ότι το συνταγματικό αυτό κώλυμα έχει χρησιμοποιηθεί συλλήβδην για να περιορίσει τις δυνατότητες της Αντιπολίτευσης. Εγώ σας ρωτώ άλλο. Φέρτε εσείς προτάσεις εδώ. Διότι οι δικές μας προτάσεις είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και οι προτάσεις και ο αντίλογος που κάνετε εσείς δεν έχει βάση. Και θα σας το αποδείξω για όλες τις περιπτώσεις.

Τι προτείνουμε εμείς; Στο άρθρο 1 λέμε απαλλαγή από το φόρο της δήθεν μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Το "δήθεν" είναι δικό μου. Τι λέει η Κυβέρνηση; Μα, εμείς, λέγεις, φορολογούμε τη μεγάλη ακίνητη περιουσία των ιδρυμάτων με 0,35%, δηλαδή 35 τοις χιλίοις, αντί για 0,7% ή 7 τοις χιλίοις που ισχύει για τους κερδοσκοπικούς οργανισμούς, για τις ανώνυμες εταιρείες κλπ. Άρα εμείς βοηθάμε, λέει, τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα διότι έχουν και μεγαλύτερη απαλλαγή. Είναι 207 εκατομμύρια αντί για 166 εκατομμύρια που ισχύει για μια οικογένεια. Και βεβαίως έχουμε και χαμηλότερο συντελεστή.

Μα, δεν είναι σωστό όμως αυτό το επιχείρημα. Διότι τα μη κοινωνικά ιδρύματα, πρώτον, έχουν τα κύρια εισοδήματά τους από ακίνητη περιουσία. Δηλαδή, η ακίνητη περιουσία γι' αυτά είναι πηγή εισοδήματος και γιατί έχουν περιορισμούς από τους διαθέτες πολλές φορές, διότι οι διαθέτες έχουν δώσει ακίνητα και δεν έχουν τη δυνατότητα να εκποιήσουν αυτά τα ακίνητα αλλά και γιατί πολύ σωστά όλοι μας αναγνωρίζουμε ότι είναι καλύτερο να υπάρχει μία έστω και χαμηλή απόδοση τοποθετημένη και με μία σιγουριά, παρά για παράδειγμα να πηγαίνουν τα κοινωνικά ιδρύματα και να τοποθετούν τις αποταμιεύσεις και τις δωρεές και την περιουσία τους στο χρηματιστήριο για παράδειγμα, όπου υπάρχουν τεράστιες διακυμάνσεις. Και εκεί να τα βάλουν πάλι φορολογούνται. Διότι και τα μερίσματα φορολογούνται και οι τόκοι φορολογούνται αν τα βάλουν σε ομόλογα, φορολογούνται στην πηγή. Λοιπόν δεν μένουν και εκεί αφορολόγητα. Γιατί, λοιπόν, αυτή η διακριτική μεταχείριση; Δεν χρησιμοποιούνται άλλωστε τα ακίνητα από τα κοινωνικά ιδρύματα για κερδοσκοπία. Δεν κάνουν κερδοσκοπία στην αγορά ακινήτων. Έχουν αυτά τα ακίνητα και ζουν από τα μισθώματα. Και τα μισθώματα αυτά πάνε σε κοινωνικές σκοπούς. Έτσι δεν ευσταθεί το επιχείρημα, το 0,35% δείχνει ότι εμείς δίνουμε μεγαλύτερη απαλλαγή.

Όσο για τα διακόσια επτά εκατομμύρια απαλλαγή, εγώ έκανα έναν υπολογισμό με το 7 τοις χιλίοις, όχι με το 3,5 τοις χιλίοις. Με το 7 τοις χιλίοις αυτή η απαλλαγή θα σήμαινε περίπου ενάμισι εκατομμύριο. Με το 3,5 τοις χιλίοις στην ουσία η απαλλαγή που τους δίνεται είναι επτακόσιες χιλιάδες το χρόνο για κάθε ίδρυμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Επομένως για πεντακόσια εκατομμύρια, κύριοι συνάδελφοι, για τα υπόλοιπα διακόσια πενήντα ο φόρος είναι επτακόσιες χιλιάδες...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Θα μιλήσετε, κύριε Υπουργέ, όταν θα φτάσει η ώρα σας.

Εγώ λέω ότι τους δίνετε μία απαλλαγή αυτή τη στιγμή επτακόσιες χιλιάδες το χρόνο για κάθε ίδρυμα. Συνολική απαλλαγή, όχι επιπλέον απαλλαγή, επτακόσιες χιλιάδες το χρόνο. Πολλά απ' αυτά τα ιδρύματα έχουν προϋπολογισμούς πολλών εκατομμυρίων. Αυτές οι επτακόσιες χιλιάδες απαλλαγή που τους δίνετε είναι ψίχουλα στην ουσία, είναι απλώς για να λέμε ότι κάνου-

με μια μικρή φορολογική απαλλαγή υπέρ τους. Αλλά είναι τόσο μικρή που δεν έχει καμία συνέπεια. Οι επιβαρύνσεις που έχουν μπει γι' αυτά τα ιδρύματα με το φόρο της μεγάλης ακίνητης περιουσίας και πολλά απ' αυτά έχουν ακίνητη περιουσία αξίας δισεκατομμυρίων. Πολλά, λοιπόν, απ' αυτά φορολογούνται υπέρογκα απ' αυτό το φόρο της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, γιατί τα χρήματα αυτά τα οποία παίρνετε εσείς ως φορολογία είναι χρήματα που θα πήγαιναν για την εκπλήρωση κοινωνικών σκοπών. Αυτό το επιχείρημα δεν ευσταθεί νομίζω.

Δεύτερο επιχείρημα. Λέτε ότι η φορολογία του εισοδήματος των κοινωνικών ιδρυμάτων είναι μόνο 13% ενώ για παράδειγμα, για τις κερδοσκοπικές εταιρείες κλπ. είναι 35%. Μα, το 35% εφαρμόζεται στα καθαρά κέρδη των ανωνύμων εταιρειών ή των Ε.Π.Ε. ή των άλλων νομικών προσώπων. Και το ανέφερε πολύ καθαρά με το παράδειγμα ο κ. Τασούλας στη δευτερολογία του. Εδώ με το 13% δεν φορολογείτε τα κέρδη, φορολογείτε τα ακαθάριστα εισοδήματα. Έχει τεράστια διαφορά αυτό. Να αφήσουμε τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα να αφαιρούν από τα ακαθάριστα εισοδήματά τους τις δαπάνες που κάνουν, να δούμε τότε τι θα φορολογείτε. Γιατί πραγματικά εξ ορισμού αυτά είναι μη κερδοσκοπικά ιδρύματα, άρα δεν κάνουν κέρδη. Τι θα φορολογήσετε, αν αφαιρέσουν και τις δαπάνες τους; Μη λέτε, λοιπόν, ότι κάνετε διακριτική μεταχείριση υπέρ τους, επειδή ο συντελεστής είναι 13%. Ο συντελεστής είναι 13% στα ακαθάριστα έσοδα και όχι στα κέρδη. Άρα, το δεύτερο επιχείρημά σας καταρρίπτεται.

Και τρίτον, για τα θέματα της μείωσης των φορολογικών αντικινήτρων που εμείς προσπαθούμε να τα αντιμετωπίσουμε με το άρθρο 4, γιατί τα άλλα άρθρα είναι περισσότερο διαχειριστικά. Εγώ εδώ θα δεχθώ ότι η αύξηση που κάνετε στο ένα εκατομμύριο για μικροδωρεές είναι σημαντική -εγώ το δέχομαι- όπως και η μείωση του 10%. Αυτά είναι μέτρα προς τη σωστή κατεύθυνση. Και όταν παίρνονται μέτρα προς τη σωστή κατεύθυνση, εμείς τα παραδεχόμαστε. Αλλά δεν φτάνει αυτό για να αντιμετωπιστεί το θέμα των μεγάλων δωρεών.

Και οι μεγάλοι εθνικοί ευεργέτες, για τους οποίους μιλήσαμε, δεν ξέρω πώς έβγαλαν τα χρήματά τους. Εγώ δεν είμαι απ' αυτούς που πιστεύουν ότι όλοι αυτοί οι μεγάλοι εθνικοί ευεργέτες ήταν άγιοι. Κάθε άλλο παρά άγιοι ήταν. Ορισμένοι απ' αυτούς μάλιστα που είχαν δραστηριότητα και στην Ελλάδα είχαν απασχολήσει και την κοινή γνώμη της εποχής με αρνητικό τρόπο. Δεν θ' αναφερθώ σε ονόματα.

Κάθε άλλο παρά άγιοι ήταν λοιπόν. Ωστόσο το γεγονός ότι οι μεγάλοι αυτοί ευεργέτες έδωσαν εν τέλει το καθαρό αποτέλεσμα όλης αυτής της δραστηριότητας στο ελληνικό δημόσιο μείωσε τη ζημιά; Εγώ θα έλεγα ότι έδωσαν κάποιο μεγάλο όφελος στο ελληνικό δημόσιο: Οι "Συγγροί" αυτού του κόσμου και οι διάφοροι άλλοι εθνικοί ευεργέτες. Και ο Ωνάσης πιο πρόσφατα με τα ιδρύματα που ίδρυσε και με το Καρδιοχειρουργικό Κέντρο.

Εγώ αυτήν τη στιγμή δεν θα κρίνω τις οικονομικές τους δραστηριότητες, αλλά τη φιланθρωπική τους δραστηριότητα. Έδωσαν κάτι πίσω στο κοινωνικό σύνολο. Σήμερα τι λέμε με το νόμο που ισχύει; Ότι αν αυτοί δεν χρησιμοποιήσουν το νόμο κάποιας χώρας που τους δίνει τη δυνατότητα απαλλαγής, όπως το Λιχτενστάιν και κάποιες άλλες χώρες που χρησιμοποιούν κάποιους φορολογικούς παραδείσους, και αν κάνουν τη χορηγία τους, τη δωρεά τους στην Ελλάδα, τότε θα τους ζητήσουμε και τα ρέστα. Θα τους ζητήσουμε να τους φορολογήσουμε για όσα έσοδα πιθανόν δεν έχουν δηλώσει στις φορολογικές τους δηλώσεις στην Ελλάδα.

Ήρθε εδώ προ ημερών ο κ. Βενιζέλος όταν μιλούσαμε για το Σύνταγμα και τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 και είπε: "Ας έρθει σε μένα ένας χορηγός για να ιδρύσει ένα ιδιωτικό μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο κι εμείς θα δεχθούμε τη δωρεά". Ξέρετε όμως τι θα κάνουμε; Αν έρθει κάποιος χορηγός εδώ, θα του ζητήσουμε να μας δικαιολογήσει μέσα από το "πόθεν έσχες" του όλα τα εισοδήματα όλων των παρελθόντων χρόνων. Αν τα έχει, έχει καλώς. Αν δεν τα έχει, δεν ξέρω τι θα γίνει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Όχι όλα. Μόνο της χορηγίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Της χορηγίας, ακριβώς. Άμα

κάνει μια μεγάλη χορηγία. Βεβαίως. Και αν δεν δικαιολογείται φορολογικά, θα τον βάλουμε να πληρώσει και φόρο γι' αυτό το επιπλέον που δεν μπορεί να δικαιολογήσει.

Αυτό λειτουργεί ως αντικίνητρο για μεγάλες χορηγίες. Εγώ δεν μπαίνω στο ποινικό θέμα. Το θέμα το ποινικό ας ερευνηθεί. Ασφαλώς και αν έρθει κάποιος έμπορος ναρκωτικών να κάνει μία δωρεά, τότε θα πρέπει να διερευνήσουμε το νόμιμο ή όχι των χρημάτων που απέκτησε. Άλλο όμως το φορολογικό και άλλο το ποινικό. Είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Γιατί να έχουμε φορολογικά αντικίνητρα σε μεγάλες δωρεές και σε μεγάλες χορηγίες τη στιγμή που, όσα λεφτά και να παίρνουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουμε ανάγκη και από τον ιδιωτικό τομέα σ' αυτούς τους κλάδους;

Ας πούμε ότι αύριο ιδρύεται ένα έστω και δημοσίου δικαίου καινούριο πανεπιστήμιο και υπάρχει κάποιος διατεθειμένος να δώσει λεφτά για να δημιουργηθεί αυτό. Θα τον φορολογήσουμε κι από πάνω με βάση τις παλιές του φορολογικές δηλώσεις; Γι' αυτό έχουμε βάλει το άρθρο 4. Δεν είναι ίσως αυτό το πιο σημαντικό άρθρο. Εγώ πιστεύω ότι είναι πολύ πιο σημαντικό το άρθρο 1 και το άρθρο 2 που αφορούν στην τρέχουσα διαχείριση των κοινωνικών ιδρυμάτων, των φόρων μεγάλης ακίνητης περιουσίας και τα εισοδήματά τους από ακίνητα. Αυτά είναι τα δύο πιο μεγάλα αντικίνητρα που έχουμε.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε ότι εδώ δεν θα γίνει ούτε καν ψηφοφορία. Ακαδημαϊκά συζητάμε σαν να συζητάμε επερώτηση σήμερα. Ωστόσο ας λάβει η Κυβέρνηση υπόψη της αυτούς τους προβληματισμούς και στο επόμενο φορολογικό νομοσχέδιο που θα φέρει -γιατί παρά τις διαβεβαιώσεις της είναι σίγουρο ότι θα φέρει σύντομα και κάποιες άλλες φορολογικές διατάξεις- ας κοιτάξει αυτό το θέμα, ας το μελετήσει και ας το φέρει ώστε να λύσουμε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα μιας πολύ μεγάλης αδικίας που έχει δημιουργηθεί από το 1997.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία σαράντα πέντε μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 1ο Γυμνάσιο Αργυρούπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.ΣΟ.Κ. κ. Ιωάννης Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε περίπτωση η πρωτοβουλία των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας μπορεί να κριθεί θετική για τη συζήτηση που προκάλεσε στο Εθνικό Κοινοβούλιο όχι μόνο γιατί ανέδειξε το θέμα της χορηγίας ή το θέμα της αλληλεγγύης, αλλά γιατί έδωσε επιπλέον τη δυνατότητα να στείλουμε ένα μήνυμα στην ελληνική κοινωνία. Ένα μήνυμα, με το οποίο έκλεισαν και οι αγορητές της Νέας Δημοκρατίας την εισήγησή τους: Το χαρακτηριστικό στοιχείο της ταυτότητας των Ελλήνων και του Ελληνισμού μέσα στη διαχρονία, το στοιχείο της φιλαλληλίας.

Πιστεύω πως αυτό πρέπει να το κρατήσουμε όλοι μας, γιατί στον 21ο αιώνα, στον αιώνα των υψηλών αποδόσεων, των υψηλών ανταγωνισμών, των ανοιχτών συνόρων η πολιτισμική ταυτότητα του κάθε λαού, του κάθε έθνους, είναι κρίσιμο μέγεθος και η διατήρησή της θα έλεγα πως θα κρίνει και την παρουσία των εθνών και των λαών στη νέα αρχιτεκτονική του 21ου αιώνα. Πρέπει, όμως, ακόμη να πω ότι ακούστηκαν και κριτικές προς την κυβερνητική πολιτική στο συγκεκριμένο τομέα, που νομίζω πως αν μη τι άλλο αδικούν τουλάχιστον τις προθέσεις της Κυβέρνησης.

Μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις τα αποτελέσματα να μην ήταν τα αναμενόμενα. Γι' αυτό, όμως, υπήρξαν οι διορθωτικές κινήσεις και γι' αυτό σήμερα ο Υφυπουργός κ. Φωτιάδης εμφανίστηκε διατεθειμένος από του Βήματος της Βουλής να δει συλλογικά το θέμα μέσα από μία νέα οπτική πολύ γρήγορα με την αναμόρφωση του κώδικα και να έχουμε τη δυνατότητα μιας δεύτερης, πιο εμπειριστατωμένης και εμβθυντικής συζήτησης

στη Βουλή.

Ο ν. 2459/1997 δεν ήθελε σε καμία περίπτωση να καταστρέψει τη χορηγική διάθεση των Ελλήνων. Σε καμία περίπτωση δεν είχε ως στόχευση να αυξήσει τα δημόσια έσοδα. Αποκλειστική του στόχευση και μέριμνα ήταν να αποκαταστήσει ένα αίσθημα αξιοπιστίας στις χορηγίες και τις συναλλαγές που είχαν οι χορηγοί με νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αλλά και με νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Διότι κοινή πεποίθηση όλων μας είναι ότι υπήρξαν καταστρατηγήσεις του χορηγικού πνεύματος αλλά και των φοροαπαλλαγών που είχαν οι χορηγίες.

Βεβαίως, εκ των υστέρων είδαμε ότι η καλή αυτή πρόθεση δημιούργησε και κάποια προβλήματα. Γι' αυτό υπήρξαν ήδη οι νομοθετικές προσαρμογές και υπάρχει πλήρης απαλλαγή της χορηγίας προς τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Και αυτό γιατί εκεί, μέσα από το λογιστικό σύστημα που λειτουργούν, δεν υπάρχει η δυνατότητα καταστρατηγήσης του χορηγικού πνεύματος.

Με αυτήν την έννοια σίγουρα κάποιοι που θέλει να κάνει χορηγία προς ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, σε κάθε περίπτωση και να ήθελε να καταστρατηγήσει το χορηγικό πνεύμα, δεν του δίνεται η δυνατότητα. Από την άλλη πλευρά, μείωσε στο 50% και το φόρο που επιβάλλεται στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

Γι' αυτό νομίζω ότι πρέπει να επαινεθεί η Κυβέρνηση. Θα έλεγα ότι ανάρρεσε σε ένα βαθμό και ένα αντιχορηγικό πνεύμα που πιθανόν είχε δημιουργηθεί και απέτρεπε κάποιους χορηγούς με καθαρές προθέσεις, καλές προθέσεις και όχι απλώς προθέσεις φοροδιαφυγής, να ενισχύσουν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και άλλες ιδιωτικές πρωτοβουλίες κοινωνικού, πολιτιστικού ή γενικότερα, θα έλεγα, φιλολαϊκού χαρακτήρα.

Όμως από το σημείο αυτό μέχρι να φθάσουμε εκεί όπου θα κατηγορούμε την Κυβέρνηση ότι αποτρέπει τους μεγάλους χορηγούς και την πρόθεσή τους να δημιουργήσουν μεγάλα κοινωνικά ιδρύματα στην Ελλάδα του 2001, νομίζω ότι υπάρχει μεγάλη απόσταση.

Έτσι, λοιπόν, είμαι επιφυλακτικός στο να καταργηθεί το "πόθεν έσχες" για τις χορηγίες. Διότι νομίζω πως έτσι ανοίγουμε πόρτες και δρόμους για την αδιαφάνεια. Σε μία εποχή που η κοινωνία έχει υψηλή ευαισθησία στα θέματα της διαφάνειας, σε μία εποχή που όλα τα πολιτικά κόμματα έχουν ως κορωνίδα της πολιτικής τους το θέμα της διαφάνειας και αντιστρατεύονται τη διαπλοκή, νομίζω πως εάν καταργήσουμε τη διάταξη του "πόθεν έσχες" για τη χορηγία, ιδιαίτερα για εισοδήματα που δημιουργούνται στο εξωτερικό, μεγάλα εισοδήματα, τότε ανοίγουμε πόρτες δύσκολων δρόμων.

Θα ήθελα να πω ότι πολλοί συνάδελφοι στο σύνολό τους -και δυστυχώς λίγοι ήταν αυτοί που μίλησαν- έκαναν πολύ σημαντικές επισημάνσεις. Να πω χαρακτηριστικά πως ο κ. Μαντέλης έκανε μια πολύ σημαντική πρόταση, στην οποία επανήλθε και ο κ. Γεωργακόπουλος και ο κύριος Υπουργός και η οποία είναι και μέσα στο πνεύμα των προτάσεων των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας. Η πρόταση, παραδείγματος χάρι, κατά το αρχαίο ελληνικό πνεύμα αλλά και την πρακτική, είναι η υποχρεωτικότητα της χορηγίας σε μια εποχή όπου οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν υψηλή κερδοφορία και βεβαίως παίρνουν πρωτοβουλίες χορηγικές.

Νομίζω ότι αυτή η συζήτηση που έχει ανοίξει σήμερα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, πρέπει να οργανωθεί ακόμη περισσότερο και μέσα στο χώρο των χορηγιών. Είμαι βέβαιος πως μπορεί να έχουμε ευεργητικά αποτελέσματα, να αλλάξουμε, αν θέλετε, την όψη της κοινωνίας σε ένα μεγάλο βαθμό.

Από την άλλη πλευρά θα έλεγα ότι είναι σημαντική και η πρόταση για το δημόσιο έλεγχο της χορηγίας και γενικότερα του χορηγικού κινήματος. Γιατί αν θέλουμε αυτό που λέει και το παλιό γινώμικο ότι η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει να είναι μόνο τίμια, αλλά και να φαίνεται τίμια, νομίζω ότι η πρόταση για το δημόσιο έλεγχο μέσα από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ή από οποιονδήποτε άλλο διαχειριστικό φορέα, θα λύσει κάθε παρεξήγηση, αφού θα μηδενίσει τη δυνατότητα για τον όποια φορολογική παρεκτροπή, θα διασφαλίσει το χορηγικό πνεύμα και τη φιλαλληλία και θα ανοίξει και τον δρόμο για την

άρση άλλων επιφυλάξεων που νομοθετικά είναι κατοχυρωμένες και πιθανόν λειτουργούν ως αντικίνητρα ή αναχώματα στην ανάπτυξη του χορηγικού πνεύματος και του χορηγικού κινήματος.

Θέλω να πω πως είναι αναγκαίο -το τόνισε και ο κύριος Υπουργός- να αναμορφωθεί ο κώδικας και η νομοθεσία για τα κληροδοτήματα. Δεν είναι μόνο το χαρακτηριστικό στοιχείο που καθιστά αναγκαία την αναμόρφωση που από το 1939 έχει δημιουργηθεί και έχει τεθεί σε ισχύ. Θα μπορούσε ο καθένας να πει πολλά παραδείγματα απ' όλη την Ελλάδα, από την περιφέρειά του.

Εγώ θα έλεγα πολύ χαρακτηριστικά ότι στη Θεσσαλονίκη υπάρχουν κληροδοτήματα και ένα απ' αυτά είναι το Παπάφειο 'Ιδρυμα με μεγάλη πολύχρονη κοινωνική, εκπαιδευτική και πολιτιστική προσφορά στην πόλη και στην ευρύτερη περιοχή. Όμως ο ιδρυτικός σκοπός αυτού του ιδρύματος από τον Ιωάννη Παπάφη -το μεγάλο αυτόν ευεργέτη- στην κοινωνία του 2001 είτε εκπληρώνεται από το κράτος, από την Τοπική Αυτοδιοίκηση είτε έχει δραστικά περιοριστεί. Παραδείγματος χάρι το Παπάφειο 'Ιδρυμα ήταν ένα ορφανοτροφείο στην εποχή των πολέμων, των ξεριζωμών, των μεγάλων προσφυγικών κυμάτων. Είχε πράγματι μεγάλη ανάγκη τότε η πόλη, που φιλοξενούσε μεγάλα τμήματα προσφυγικού πληθυσμού, τη λειτουργία ενός τέτοιου ιδρύματος. Σήμερα αυτή η τεράστια έκταση στη καρδιά της πόλης, αυτό το καταπληκτικό και για την καλλιέργειά του αλλά και τη λειτουργικότητα και τη χωρητικότητα του κτιρίου, όπως είναι το κτίριο του Παπάφειου Ιδρύματος, ουσιαστικά υπολείπεται, γιατί ακριβώς υπάρχει η βούληση του διαθέτη, του χορηγού, του δωρητή ότι θα λειτουργεί μόνο ως ορφανοτροφείο. Με μια διασταλτική ερμηνεία λειτουργεί σήμερα ως τέτοιο, γιατί φιλοξενεί παιδιά αλλοδαπών, τα οποία βεβαίως είναι ανήμπορα και απροστάτευτα και πολύ καλά κάνει. Όμως, σε καμία περίπτωση η ανταποδοτικότητα μιας τεράστιας υποδομής αλλά και το πνεύμα του Ιωάννη Παπάφη, δεν υπηρετείται σήμερα εκεί.

Ο κ. Γεωργακόπουλος έκανε μια πολύ σημαντική πρόταση. Να μπορεί να αλλάζει μεταξύ της διοίκησης και της πολιτείας η χρήση ενός κληροδοτήματος πάντοτε για κοινωνικούς, πολιτιστικούς και μορφωτικούς σκοπούς βεβαίως, σκοπούς δημοσίου συμφέροντος γενικότερα. Τα έσοδα που θα προκύπτουν από μια τέτοια χρήση να διατίθενται για τον πυρήνα της αρχικής διάθεσης του διαθέτη, της αρχικής επιλογής και επιθυμίας. Έτσι θα έχουμε και καλύτερη αξιοποίηση του κληροδοτήματος για κοινωνικές σκοπούς και για το δημόσιο συμφέρον, αλλά και θα υπηρετείται καλύτερα ο σκοπός και η επιλογή του διαθέτη.

Επίσης, νομίζω ότι πρέπει να δούμε και πάλι το θέμα της φορολόγησης της μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Είναι πολύ σωστό αυτό που είπε ο Υπουργός αλλά και ο κ. Γεωργακόπουλος, ότι πολλές φορές με υποτυπώδη μισθώματα εννοιάζονται κληροδοτήματα και ακίνητη περιουσία, ιδιαίτερα γραφεία και διαμερίσματα στις μεγάλες πόλεις -το γνωρίζουμε όλοι- και στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Εδώ υπάρχει μια συναλλαγή και το καταλαβαίνουμε πάρα πολύ εύκολα. Όταν συνάπτεις ένα συμβόλαιο μεταξύ ενός κληροδοτήματος και μιας εταιρείας για πενήντα χρόνια με ένα υποτυπώδες μίσθωμα, όλοι καταλαβαίνουμε ότι υπάρχει κάποια συναλλαγή πίσω από αυτό. Νομίζω, λοιπόν, ότι το θέμα που έθεσε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, το θέμα της διαχείρισης των κληροδοτημάτων είναι ένα θέμα σημαντικό και πρέπει να το δούμε από την αρχή.

Εγώ εκτιμώ ότι η πολιτεία θεωρούσε ότι είναι ήσσονος σημασίας η δραστηριότητα των κληροδοτημάτων και δεν ασχολήθηκε συστηματικά μέχρι τώρα. Τα τελευταία χρόνια άρχισε να ασχολείται και νομίζω ότι είναι η στιγμή, αφού όλες οι πτέρυγες του Κοινοβουλίου έχουν επισημάνει τα προβλήματα της διαχείρισης και της απόδοσης, μέσα σ' αυτό το πνεύμα να συζητήσουμε και την αλλαγή της νομοθεσίας για τα κληροδοτήματα.

Επίσης θα πρέπει να δούμε και το θέμα της φορολόγησης, όταν χρησιμοποιείται το ακίνητο -νομίζω ότι εδώ υπάρχει μια διαφοροποίηση και πρέπει να την επισημάνουμε- για τους σκοπούς του διαθέτη, για τους σκοπούς του δωρητή. Τότε πράγματι πρέ-

πει να είμαστε ακόμα πιο γενναίοι στην απαλλαγή από τη φορολόγηση απ' αυτό που ισχύει σήμερα. Όταν όμως είναι προς εκμετάλλευση νομίζω ότι είναι ένας τρόπος, μια μέθοδος για να ελέγχεται μέσα από την κατάθεση του συμβολαίου εάν πράγματι στοιχειωδώς εκπληρώνεται και ο σκοπός του δωρητή και του διαθέτη, δηλαδή γίνεται σωστή αξιοποίηση του ακινήτου, διαφορετικά δεν θα υπήρχε άλλος μηχανισμός ελέγχου.

Θέλω ακόμα να προσθέσω πάρα πολύ γρήγορα πως είναι πολύ σημαντικό να σεβόμαστε τη βούληση του διαθέτη. Κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό, στη σημερινή ιδιαίτερα εποχή, όπως τόνισα και προηγουμένως όπου υπάρχει μια υψηλή ευαισθησία γύρω από τα θέματα της διαφάνειας. Όμως δεν μπορούμε να αρνηθούμε και στο μέσο πολίτη μέσα από την οργανωμένη πολιτεία να ελέγχει -και το τονίζω αυτό- την απόκτηση αλλά και τη διάθεση του πλούτου.

Ζούμε στο 2001 σε μια οργανωμένη και ευνομούμενη πολιτεία και δεν μπορούμε να γυρίζουμε την πλάτη ή να κλείνουμε τα μάτια σε μια πραγματικότητα. Δεν μπορούμε, δηλαδή, να κλείνουμε τα αυτιά να το τονίζω αυτό- στις επιφυλάξεις που ακούγονται για το πώς κάποιος απέκτησε τα χρήματα, με ποιους τρόπους και ποιες μεθόδους και πώς τα διαθέτει. Είναι πολύ σημαντικό αυτό. Και το λέω αυτό, γιατί αυτός που κάνει μια χορηγία ή μια δωρεά δεν είναι μόνο η μια πλευρά που την εκτιμώ, συμφωνώ και τη σέβομαι ότι προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο από τα δικά του πλούτη. Ταυτοχρόνως όμως, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια -δεν μιλώ για τις παλαιότερες εποχές- πολλοί δωρητές και χορηγοί διεκδικούν να παίξουν και δημόσιο ρόλο. Διεκδικούν μερίδιο της κοινωνικής και πολιτικής εξουσίας και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούμε. Εμείς τουλάχιστον στη Θεσσαλονίκη το ζήσαμε αυτό. Σε μια επένδυση είκοσι πέντε και τριάντα δισεκατομμυρίων δραχμών, όπου η συμμετοχή του δωρητή ήταν στο 8% με 10% στο τέλος διεκδικούσε και σε ένα βαθμό το κατοχύρωσε, τη συνολική διαχείριση αυτής της επένδυσης και μάλιστα μιας επένδυσης, ενός φορέα που λειτουργεί πλέον με την υποστήριξη του κρατικού προϋπολογισμού. Αυτά δεν πρέπει να τα αγνοούμε, δεν πρέπει να τα ξεχνούμε.

Την εποχή βεβαίως του Ζάππα ήταν διαφορετικά τα πράγματα. Θα έλεγα όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, να μην πάμε εκατό ή εκατόν πενήντα χρόνια πίσω γιατί θα πρέπει, αν πάμε τόσο πίσω, να δούμε τότε ποιο ήταν το ελληνικό κράτος, ποια ήταν η δυνατότητα του κράτους, ποια ήταν η κοινωνική του πολιτική, αν είχε οικονομικές δυνατότητες να δημιουργήσει κοινωφελείς φορείς, ιδρύματα, πανεπιστήμια, νοσοκομεία, εάν είχε αυτή τη δυνατότητα το ελληνικό κράτος, το οποίο κράτος εκείνη την εποχή. Σε πολλές περιπτώσεις, χωρίς να θέλω να αδικήσω το χορηγικό τους πνεύμα ή τη διάθεσή τους να προσφέρουν στο έθνος, στην πατρίδα και στον ελληνικό λαό, πολλοί εξ αυτών των χορηγών, μερικοί αν θέλετε εξ αυτών των χορηγών, πλούτισαν και εις βάρος του ελληνικού κράτους.

Εκμεταλλεύτηκαν το ελληνικό κράτος και αφού συγκέντρωσαν υπερμεγέθη πλούτο, ένα μέρος του πλούτου το επανεπένδυσαν στην ελληνική κοινωνία, γιατί απ' αυτήν το είχαν δημιουργήσει και έτσι έμειναν στην ιστορία ως μεγάλοι εθνικοί ευεργέτες.

Εάν πάμε, λοιπόν, πίσω στην αναζήτηση της αλήθειας θα δούμε τέτοια γεγονότα και τέτοια φαινόμενα. Νομίζω ότι πρέπει αφού τα συζητούμε, να τα αναδεικνύουμε για να δίνουμε την πραγματική ιστορική διάσταση του χορηγικού πνεύματος των χρόνων εκείνων.

Σήμερα, όμως, το κράτος είναι οργανωμένο. Διαθέτει σημαντικά κονδύλια που στα επόμενα χρόνια θα είναι ακόμα πιο υψηλά για τις κοινωνικές υποδομές, για τις υποδομές της παιδείας και της εκπαίδευσης. Επειδή ακριβώς οι επενδύσεις αυτές είναι πάρα πολύ υψηλού κόστους, δεν βλέπω να υπάρχουν ιδιώτες είτε στην ημεδαπή είτε στην αλλοδαπή που να έχουν τη διάθεση να χρηματοδοτήσουν έναν τέτοιο φορέα, ένα τέτοιο ίδρυμα. Και αν τον χρηματοδοτήσουν, είναι βέβαιο ότι θα διεκδικήσουν ρόλο είτε κοινωνικό είτε οικονομικό είτε πολιτικό στη δημόσια ζωή της χώρας.

Γι' αυτό πρέπει -το τονίζω αυτό- να αναζητούμε και τις πηγές.

Μιλώ πάντα για το ύψος των κονδυλίων που διατίθενται για τη χορηγία. Δεν λέω ότι πρέπει να αναζητήσουμε μέσα από το "πόθεν έσχες" όλη την αλήθεια για τα περιουσιακά στοιχεία κάποιου Έλληνα χορηγού που διέπρεψε και πλούτισε στο εξωτερικό.

Αφού, όμως, μέσα από αυτήν τη χορηγία διεκδικεί ρόλο στη δημόσια ζωή της χώρας, νομίζω ότι το απλό ερώτημα του κάθε Έλληνα είναι: Αυτά τα χρήματα τα οποία θα επενδύσει και θα αξιοποιήσει ούτως ή άλλως τα επόμενα χρόνια, δεν πρέπει να μας πει πώς τα βρήκε; Νομίζω ότι κάποιος που έχει θυσαστεί για τα πέντε, δέκα, είκοσι δισεκατομμύρια που θα διαθέσει, εάν διαθέσει ένα τέτοιο κονδύλιο για μεγάλη δωρεά, θα έχει τη δυνατότητα να αποδείξει, τουλάχιστον γι' αυτά τα χρήματα, πώς τα έχει αποκτήσει.

Κλείνοντας, νομίζω ότι η συζήτηση, όπως τόνισα και στην αρχή, είναι πολύ καλή και γι' αυτό αξίζουν συγχαρητήρια στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας που έφεραν το θέμα αυτό στη Βουλή. Πιστεύω ότι αυτά που καταλήγουμε ως κοινά συμπεράσματα πρέπει να είναι η βάση ενός εκτεταμένου διαλόγου στο χρονικό διάστημα που ακολουθεί. Είμαι βέβαιος ότι η Κυβέρνηση πολύ γρήγορα θα φέρει νομοσχέδιο για την αναμόρφωση της νομοθεσίας γύρω από τα κληροδοτήματα, γιατί όπως τόνισαν όλοι οι αγορητές είναι σημαντικό το θέμα της διαχείρισης και της αξιοποίησης αυτών των περιουσιών, μαζί με το στοιχείο της διαφάνειας, της ανάπτυξης και της υποστήριξης του χορηγικού πνεύματος.

Πράγματι πρέπει να βρούμε μια χρυσή ισορροπία ανάμεσα στη διαφάνεια και στην αξιοπιστία μιας χορηγίας από τη μία πλευρά, αλλά και στην ανάπτυξη του χορηγικού πνεύματος και του χορηγικού κινήματος από την άλλη πλευρά επ' ωφελεία του κοινωνικού συνόλου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεπτός): Ο κ. Ρεγκούζας έχει το λόγο, για να δευτερολογήσει.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα αρχίσω από το τελευταίο που είπε ο κ. Μαγκριώτης, ο οποίος αναφέρθηκε στην ιστορία του χορηγικού πνεύματος, γιατί το θεωρώ πολιτική και ηθική προσβολή για όλους αυτούς τους ανθρώπους, που με τον άλφα ή με τον βήτα τρόπο συνέβαλαν αποφασιστικά στο να υπάρχουν αυτά τα ιδρύματα και να υπηρετούν τόσα χρόνια αυτό το σκοπό.

Δεν αποδέχομαι σε καμία περίπτωση τους επιχειρούμενους συμβιβασμούς μεταξύ των ελαττωμάτων εκείνης της εποχής, ή της ελλειμματικής πολιτικής στην επιδότηση κοινωνικού χαρακτήρα σε αυτά τα ιδρύματα που επιχειρείται για να δικαιολογηθεί και να συμφισιωθεί μια πολιτική αδυναμία σήμερα.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω είναι ότι και εγώ δεν αποδέχομαι αυτήν την αποστροφική, θα έλεγα, απαξίωση του καλώς εννοούμενου επιχειρηματικού κέρδους εν ονόματι κάποιων ιδεολογημάτων που αναφέρθηκαν σήμερα σε αυτήν τη συζήτηση.

Ήθελα, επίσης, να διευκρινίσω ότι στο άρθρο 1 της πρότασης αναφέρεται η σύσταση μιας γνωμοδοτικής επιτροπής για τον Υπουργό, η οποία θα γνωματεύει, χωρίς να υποχρεώνει βέβαια τον Υπουργό να πάρει απόφαση, για το ποια ιδρύματα εντάσσονται στη διαδικασία της απαλλαγής σύμφωνα με το πνεύμα της πρότασης, δηλαδή ποια είναι φιланθρωπικά ιδρύματα. Αυτό το κάναμε μετά λόγου γνώσεως, επειδή γνωρίζουμε ότι πολλοί τέτοιοι οργανισμοί με τη σκέπη ή τη φιλοσοφία της φιλαλληλίας δεν υπηρετούν τέτοιους σκοπούς.

Το κάναμε λοιπόν για να αποφύγουμε καταστρατηγήσεις. Θεωρούμε ότι ο εκάστοτε Υπουργός Οικονομικών είναι ο θεματοφύλακας μιας τέτοιας εξέλιξης.

Δεύτερον, στο άρθρο 4 αναφερόμαστε στο πόθεν έσχες. Επειδή το πόθεν έσχες έχει διασταλτικές ερμηνείες και ποικιλόμορφες απαντήσεις, πρέπει να πω ότι εμείς αναφερόμαστε στο φορολογικό πόθεν έσχες. Γνωρίζετε ότι υπάρχει υποχρέωση δήλωσης εισοδημάτων και δωρεών, που γίνονται μέσα στο έτος. Εάν δεν δικαιολογούνται από τα φορολογητέα εισοδήματα εκείνης της χρονιάς ή και των προηγούμενων, τότε γίνεται αντικείμενο φορολόγησης με τις γενικές διατάξεις περί φορολογί-

ας εισοδήματος. Σε αυτό λοιπόν το πόθεν έσχες εμείς αναφερόμαστε και λέμε ότι δεν πρέπει να υπάρχει.

Αντίθετα το "πόθεν έσχες" που έχει σχέση με την προέλευση αυτών των χρημάτων, επειδή δεν πρέπει να αφήσουμε ασύδοτα τα πράγματα και να εμφανίζονται κάποιοι ενδεχομένως έμποροι ναρκωτικών ως χορηγοί και ευαίσθητοι κοινωνικά πολίτες, πρέπει να ελέγχεται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Η φοροδιαφυγή και η φοροκλοπή αποτελούν ποινικά αξιόποινες πράξεις.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Εμείς σας είπαμε ότι το φορολογικό αντικίνητρο του "πόθεν έσχες", που ισχύει σήμερα, θα πρέπει να αρθεί. Όχι όμως το ποινικό "πόθεν έσχες", γιατί αγγίζει τα όρια του ποινικού νόμου. Δεν βλέπω όμως τέτοιες ευαισθησίες να υπάρχουν για την προέλευση των χρημάτων στο Χρηματιστήριο. Θα μου πείτε ότι είναι κίνητρο ενίσχυσης της κεφαλαιαγοράς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το προτείνετε; Να το αξιολογήσουμε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Όχι. Δεν προτείνουμε τίποτα. Εγώ είπα ενδεχομένως αυτό να υπάρχει ως κίνητρο για την ενίσχυση της κεφαλαιαγοράς. Αλλά τέτοιες ευαισθησίες με τέτοιο τρόπο και μ' αυτή την πλειοδοσία -δεν μιλώ για σας, κύριε Υπουργέ- δεν εκφράζονται και στις συζητήσεις για το Χρηματιστήριο ανεξάρτητα αν από την άλλη πλευρά αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα μιας τέτοιας ρύθμισης για την ενίσχυση της κεφαλαιαγοράς. Εμείς θα είμαστε οι τελευταίοι που θα πούμε ότι πρέπει να καταργηθούν αυτά τα κίνητρα.

Στο άρθρο 5 μιλάμε για τις καταστρατηγήσεις του πόθεν έσχες. Ο κύριος Υπουργός είπε ότι η μείωση του φόρου από 20% στο 10% και η διεύρυνση της απαλλαγής μέχρι το ένα εκατομμύριο (1.000.000) είναι μια γενναία ρύθμιση. Δεν είναι, κύριε Υπουργέ, γενναία ρύθμιση, διότι αυτά στα οποία αναφέρεστε είναι μικροχορηγίες. Διατηρείστε ένα συντελεστή φόρου, έστω το μειωμένο. Ανοίξετε όμως αυτό το διάστημα σε συνδυασμό με αυτά που είπα προηγουμένως για τον έλεγχο του πόθεν έσχες. Αυτό το κλείσιμο είναι ένα αντικίνητρο για να δοθούν χορηγίες όχι του ενός εκατομμυρίου, αλλά για χορηγίες πάνω από εκατομμύριο. Αυτό να γίνει καταργώντας το φορολογικό πόθεν έσχες, αλλά διατηρώντας τη δυνατότητα της πολιτείας να ερευνά ποινικά από πού προέρχονται αυτά τα χρήματα.

Θεωρώ ότι η συζήτηση που έγινε ήταν σημαντική. Πρέπει όμως να βγουν ορισμένα διδάγματα που θα τα κάνει πράξη η πολιτική της Κυβέρνησης. Έχουμε ένα φορολογικό νομοσχέδιο που θα συζητηθεί στην Ολομέλεια. Μιλάτε για το φόρο της μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να τον καταργήσετε. Η τυχόν εμμονή σας μόνον ως φορολογικός παραλογισμός θα μπορούσε να εξηγηθεί, γιατί το δημοσιονομικό όφελος, που έχει μια τέτοια ρύθμιση δεν είναι ισχυρό. Επιπλέον η διατήρησή του από κοινωνική άποψη δίνει ένα στοιχείο κοινωνικής αναληψίας. Δεν σας ενδιαφέρει να βελτιώσετε το προφίλ της Κυβέρνησής σας; Να καταργήσετε μόνο για τα κοινωνικά κίνητρα το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας, γιατί όχι μόνο δεν κινήτροδοτεί για χορηγίες, αλλά δημιουργεί και πρόσθετα διαχειριστικά προβλήματα σ' αυτά τα ιδρύματα. Είναι εις βάρος της ποιότητας των υπηρεσιών, που προσφέρουν αυτά τα ιδρύματα και εις βάρος της αύξησης των αναξιοπαθούντων μέσα σ' αυτά.

Όλα αυτά δεν θα υπήρχε λόγος να τα συζητάμε, εάν η πολιτεία έδινε τέτοιες επιχορηγήσεις σ' αυτά τα ιδρύματα και από την άλλη λειτουργούσε ο φορολογικός νόμος με ισότητα και σ' αυτά τα ιδρύματα. Τέτοια πολιτική δεν υπάρχει και δεν υπήρχε ούτε στο παρελθόν που είπε ο κ. Μαγκριώτης. Και τότε υπήρχε ελλειμματική κοινωνική πολιτική προς αυτούς τους οργανισμούς, γιατί δεν υπήρχαν περιορισμοί. Ήταν μια άλλη εποχή, και να το δεχθώ αυτό. Όχι όμως να φθάνουμε σε αφορισμούς ή συμψηφισμούς σημερινών αμαρτιών με το παρελθόν. Ο κ. Μαγκριώτης αμφισβητεί ακόμη και τη νομιμότητα αυτών των ιδρυμάτων.

Όπως ξέρετε, τα ιδρύματα συνίστανται με έκδοση προεδρικού διατάγματος. Η ιδρυτική πράξη δεν μπορεί να αλλάξει επειδή το θέλει ο κοινός νομοθέτης. Βέβαια, αυτά που ακούστηκαν,

ότι μπορούμε να συμψηφίσουμε και ιδρύματα, αγγίζουν τα όρια της παραφροσύνης, γιατί η ιδρυτική πράξη δεν αλλάζει εύκολα και δεν μπορεί δύο σκοποί να γίνουν ένας από τη στιγμή που εκφράζονται από δύο διαφορετικούς διαθέτες. Η βούληση δεν αλλάζει το ίδρυμα και αυτό είναι ξεκάθαρο. Οποιοσδήποτε άλλες ρυθμίσεις ελεγκτικού χαρακτήρα, καλύτερης αξιοποίησης των υπηρεσιών, μπορούμε να κάνουμε, να επεμβούμε νομοθετικά. Όμως δεν μπορούμε να συμψηφίσουμε ιδρύματα. Ακυρώνουμε τη βασική αρχική βούληση αυτού που συνέστησε το ίδρυμα.

Μ' αυτές τις σκέψεις, κύριοι συνάδελφοι, εμείς θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση πρέπει να προβληματιστεί. Η μικρολογιστική αντίληψη της συνεχούς φορολόγησης προς όλες τις κατευθύνσεις και αναποτελεσματική είναι και καθημερινά διαπιστώνουμε ότι οδηγεί σε νέα αδιέξοδα.

Αναλάβατε λοιπόν τις πρωτοβουλίες, φέρτε κάποιες ρυθμίσεις, αναζητήστε συμμαχίες -δεν είναι κακό- και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και γενικά από την Αντιπολίτευση. Είναι η πεμππουσία της δημοκρατίας να προσπαθούμε να συνθέσουμε τις όποιες αντιθέσεις. Οι προτάσεις να αποτελούν ένα σώμα αποτελεσματικό, να δίνουν μια διέξοδο, γιατί αυτό έχει ανάγκη ο τόπος σήμερα.

Μην εμμένετε σ' αυτήν την πολιτική απέναντι στα ιδρύματα, διευκολύνετε τη λειτουργία τους, δώστε τους κίνητρα για να σταθούν στα πόδια τους, αφού εσείς δεν μπορείτε να αποδειχθείτε ικανοί στη λοβιά τους για τη λειτουργία τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κατ' αρχήν πρέπει να πω ότι η πρόταση για την υποχρεωτικότητα της χορηγίας με γοητεύει και με συγκινεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπροεδρός της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**).

Ο δήμος στην αρχαία Αθήνα επέβαλε τη χορηγία στους έχοντες και κατέχοντες εκείνης της εποχής, με αποτέλεσμα να έχουμε μια ανάπτυξη του πολιτισμού, της τραγωδίας και της κωμωδίας.

Έτσι, λοιπόν, η πρόταση που ακούστηκε και κατά τη συζήτηση στη Διάρκή Επιτροπή, είναι πρόταση που θα πρέπει να αρχίσει να ωριμάζει στο μυαλό μας γιατί πιστεύουμε ότι αυτοί που έχουν αξιόλογα εισοδήματα θα πρέπει κάποια στιγμή όχι κατά βούληση, αλλά για τους σκοπούς που το αρμόδιο καθ' ύλην Υπουργείο θα ορίζει, θα μπορούν να συμβάλουν και αυτοί με τη δυνατότητα που έχουν και που τους έδωσε η εν γένει λειτουργία του κράτους, δηλαδή τα αυξημένα τους κέρδη.

Όσον αφορά τα κληροδοτήματα, πρέπει να πω ότι το νομοθέτημα που ρυθμίζει τα της λειτουργίας τους, νομοθέτημα του 1937 αντικαθίσταται, γιατί έχουμε συστήσει επιτροπή νομοτεχνική που εργάζεται από το Σεπτέμβριο και θα παραδώσει πολύ σύντομα την πρότασή της για ένα νέο σύγχρονο νομοσχέδιο, το οποίο θα φέρουμε μέχρι τέλους του χρόνου στη Βουλή, όπου θα συζητήσουμε τα της λειτουργίας των κληροδοτημάτων γιατί όντως υπάρχει μεγάλο πρόβλημα.

Αναγνωρίζουμε ακριβώς αυτό το πρόβλημα της θεσμικής εποπτείας. Δεν πρόκειται να αλλάξουμε το σκοπό.

Ορθά παρατηρήσατε, κύριε Ρεγκούζα, ότι δεν αλλάζει ο σκοπός ούτε με νόμους ούτε με τίποτα άλλο. Είναι συγκεκριμένους ο σκοπός. Όμως, η καλύτερη διαχείριση των κληροδοτημάτων αποτελεί τη μέριμνα και την ευθύνη της πολιτείας. Είναι θέμα της Βουλής να προτείνει, όταν θα έλθει στη Βουλή το νομοθέτημα, τις ορθές παρατηρήσεις και προτάσεις για την αποτελεσματικότερη λειτουργία και διαχείριση της περιουσίας των κληροδοτημάτων.

Όπως επίσης θα θυμίσω ότι στο προηγούμενο φορολογικό νομοσχέδιο εκχωρήσαμε την αρμοδιότητα διαχείρισης των κληροδοτημάτων στις περιφέρειες, αναγνωρίζοντας ότι είναι αρκετά δυσχερές έως αδύνατο αυτή η εποπτεία να διεξάγεται από το κέντρο, από την Αθήνα εδώ, από τις κεντρικές υπηρεσίες, πράγμα το οποίο επιβεβαιώθηκε από τη λειτουργία επί πολλές δεκαετίες πολλών κυβερνήσεων, δεκάδων υπουργών, ότι δηλαδή τελικώς δεν ήταν η πλέον αποτελεσματική λειτουργία των

κεντρικών υπηρεσιών όσον αφορά την εποπτεία των κληροδοτημάτων. Έτσι, λοιπόν, ελπίζουμε ότι στον ήδη με πολλές αρμοδιότητες αποκεντρωμένο θεσμό της Γενικής Γραμματείας της Περιφέρειας θα είναι ακόμα καλύτερη αυτή η διαχείριση.

Πρέπει να πούμε ξεκάθαρα ότι καμία απολύτως φορολογία δεν επιβάλλεται στις δωρεές και στις χορηγίες ασχέτως ποσού, ασχέτως σε ποιον απευθύνεται η δωρεά ή η χορηγία. Καμιά, ούτε τώρα ούτε στο παρελθόν. Το μόνο που γινόταν και γίνεται εν μέρει περιορισμένα σήμερα είναι ότι φορολογούνται οι δωρεές και οι χορηγίες, όταν ο χορηγός ή ο δωρητής επιθυμεί να εκπέσουν από το φορολογητέο του εισόδημα. Ένας ο οποίος δεν θέλει να εκπέσει το δωρούμενο ποσό από το φορολογητέο εισόδημά του αλλά το δίνει μεγαλόκαρδα χωρίς να έχει απαλλαγές από φόρους, σε αυτήν την περίπτωση δεν πληρώνει ούτε πλήρωνε ποτέ φόρο.

Ήρθαμε εμείς και είπαμε παρά ταύτα ότι, και όταν ακόμη θέλει να εκπέσει από το φορολογητέο του εισόδημα, καταργούμε το φόρο του 20% για δωρεές και για χορηγίες προς τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, προς τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης κάθε βαθμού, προς τις εκκλησίες, ιερές μονές, και γενικότερα όλα τα νομικά πρόσωπα του δημοσίου δικαίου.

Ταυτόχρονα, αυξήσαμε το αφορολόγητο όριο από τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) στο ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για τις υπόλοιπες δωρεές για κάθε πρόσωπο αλλά και για κάθε χρονιά.

Έτσι, λοιπόν, σε κάθε οικογένεια, αν έχουμε δύο φορολογούμενους που δηλώνουν εισοδήματα για τη συγκεκριμένη χρονιά ή έχουν εισοδήματα από οποιαδήποτε άλλη πηγή και προηγούμενων ετών, μπορούν να τυχουν δύο εκατομμύρια (2.000.000) απαλλαγή για κάθε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Μπορούν να κάνουν δωρεά σε δύο, τρία, πέντε ιδρύματα ή σωματεία. Ουσιαστικά, δηλαδή, είναι πλήρης απαλλαγή από το φόρο δωρεάς αυτών των συγκεκριμένων χορηγιών και δωρεών. Γιατί δεν υπάρχουν και τόσοι πολλοί Έλληνες, που να μπορούν να δωρίζουν πολλά εκατομμύρια ετησίως από το υστέρημά τους, από το εισόδημά τους.

Ταυτόχρονα θέλω να πω, ότι για τα υπόλοιπα ποσά μειώσαμε τη φορολογία από το 20% στο 10%. Έτσι, λοιπόν, περιορίστηκε ιδιαίτερα σημαντικά αυτή η φορολογία. Κι αν κάποιος θέλει να συστήσει είτε με την καταβολή χρηματικού ποσού είτε με οποιαδήποτε εισφορά κάποιας περιουσίας κάποιο καινούριο κληροδότημα, θα το πράξει αυτό χωρίς να πληρώσει καθόλου ούτε το 10%, παρά το γεγονός ότι η χορηγία είναι πάνω από ένα εκατομμύριο δραχμές.

Ταυτόχρονα, πρέπει να παρατηρήσουμε το εξής, γιατί μέσα σε ένα πνεύμα υπερβολικής πρόνοιας, υπερβάλλοντος ζήλου για τη φιλανθρωπία, θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι τελικώς αντί του 45% της φορολογίας που πληρώνει ένας φορολογούμενος, επειδή ακριβώς απαλλάσσεται της φορολογίας αυτό το ποσό, καλούμε στις εξαιρετικές και μόνο περιπτώσεις που ανέφερα να πληρώσει ένα ποσό του 10%. Ούτως ή άλλως δηλαδή έχει μία απαλλαγή του 45% μείον 10%, δηλαδή 35% από το εισόδημά του. Να το πω με λίγο έτσι πιο λαϊκό τρόπο ότι το κράτος συμμετέχει κατά 45% στη δωρεά και τη χορηγία που κάνει ο κάθε δωρητής και ο κάθε χορηγός εφόσον πραγματικά θέλει να του εκπέσει από το φορολογητέο του εισόδημα.

Επίσης θέλω να πω ότι όσον αφορά το πόθεν έσχες για μεν εισοδήματα τα οποία κτώνται στην αλλοδαπή δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με την ισχύουσα νομοθεσία. Δεν υπήρχε ούτε υπάρχει κανένα πρόβλημα γιατί ο ομογενής ο οποίος δωρίζει και είναι μόνιμος κάτοικος αλλοδαπής, δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει το πόθεν έσχες εφόσον φέρει συνάλλαγμα νόμιμα μέσα από κάποια τράπεζα, εφόσον βεβαιώσει δηλαδή την εισαγωγή συναλλάγματος από το εξωτερικό.

Για τους διαμένοντες στην Ελλάδα θα πρέπει να δικαιολογήσουν τη δωρεά με κάθε μορφής εισοδήματα. Δεν μπορούμε δηλαδή να εισηγούμαστε εδώ τρόπους αποφυγής της φορολογίας. Γιατί δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ φορολογικής πλευράς του ζητήματος και ποινικής αξιολόγησης της υπόθεσης. Αφού η φοροδιαφυγή ή η φοροκλοπή ούτως ή άλλως είναι ποινικά αδικήματα και διώκονται. Άρα δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν σου

ζητάμε το φόρο για τη φοροδιαφυγή που διέπραξες αλλά σε στέλνουμε στον εισαγγελέα για τη φοροκλοπή που ως ποινικό αδίκημα έχεις διαπράξει. Πιστεύω ότι είναι αντιφατικό. Να μη δίνουμε μεγάλη σημασία και υποβαθμίζουμε πραγματικά τη σοβαρότητα στην όντως σοβαρή πρότασή σας. Ας μη μείνουμε εκεί. Κάποια στιγμή θα πρέπει όλοι μας, όλοι οι Έλληνες μηδενός εξαιρουμένου, να δικαιολογούμε τα ποσά των χρημάτων τα οποία έχουμε, τα ποσά των χρημάτων, τα οποία τελικώς δαπανούμε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Η καταβολή φόρου δηλαδή αποποινικοποιεί τα αδικήματα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν είπα τέτοιο πράγμα, το αντίθετο μάλιστα. Εσείς είπατε, μη βάζετε φόρους για παρανόμως κτηθέντα εισοδήματα, αλλά στείλτε τα στον εισαγγελέα. Εγώ δεν το ισχυρίζομαι γιατί λέω ότι αυτά είναι αλληλένδετα.

Έτσι, λοιπόν, θα συνεχίσω και θα πω ότι εκτός από την συγκεκριμένη απαλλαγή για τη φορολόγηση των χορηγιών, από το Φόρο Μεταβίβασης των Ακινήτων απαλλάσσονται τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι ιεροί ναοί και οι μονές. Από το Φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας απαλλάσσεται παντελώς η αξία των οικοδομών, των κτισμάτων όλων των κοινωφελών ιδρυμάτων αυτών που αποσκοπούν στη λειτουργία του συγκεκριμένου κοινωφελούς ιδρύματος. Ταυτόχρονα, απαλλάσσεται ένα ύψος διακοσίων επτά εκατομμυρίων (207.000.000) δραχμών που ανέφερα προηγούμενα, το οποίο αντιστοιχεί σε είκοσι διαμερίσματα μικρά δωάρια. Αν κάποιος φορέας κοινωφελής έχει περισσότερα από είκοσι διαμερίσματα, θα πληρώσει.

Και εγώ θα πω σαν επιχείρημα του κ. Αλογοσκούφη για τα υπόλοιπα διακόσια εκατομμύρια (200.000.000) δραχμές, δηλαδή σε μια περιουσία τετρακοσίων εκατομμυρίων (400.000.000) δραχμών σαράντα διαμερισμάτων δηλαδή θα πληρώσει και επτακόσιες χιλιάδες (700.000) φόρο, ο οποίος πάλι σύμφωνα με τον κ. Αλογοσκούφη τον ισχυρισμό, είναι ασήμαντο ποσό κοντά στα μεγάλα νούμερα τα οποία διαχειρίζονται αυτοί οι συγκεκριμένοι φορείς.

Τώρα, όσον αφορά πάλι την ακίνητη περιουσία, θα πρέπει να πω ότι απαλλάσσονται παντελώς και ασχέτως των παρατηρήσεων που έκανα προηγούμενα το ιερό κοινό του Παναγίου Τάφου, η ιερή μονή του όρους Σινά και το Άγιον Όρος, οι ιεροί ναοί και οι ιερές μονές, τα αναγνωρισμένα θρησκευτικά δόγματα για όλα τα ακίνητα είτε αποσκοπούν στην άσκηση των δικών τους σκοπών είτε όχι.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Γιατί αυτή η επιλεκτικότητα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ταυτόχρονα θα ήθελα να πω ότι από τη φορολογία εισοδήματος απαλλάσσονται παντελώς όλα τα έσοδα τα οποία εισπράττονται -όλα, το ξανατονίζω- για την εκπλήρωση των συγκεκριμένων σκοπών και μέσα από τη λειτουργία τη συγκεκριμένη. Έτσι λοιπόν ανέφερα, προηγούμενως για τα νοσήλεια και θέλω να προσθέσω για τα δικαιώματα σ'ένα γηροκομείο, που πληρώνει ο γέροντας από τη σύνταξή του ή τις εισφορές, τις οποιεσδήποτε δωρεές ή χορηγίες δεν αποτελούν κατά το ισχύον φορολογικό σύστημα εισοδήματα τα οποία φορολογούνται.

Επίσης, θέλω να πω ότι για να υπολογισθεί το 10% της φορολογίας εξ οικοδομών, αφαιρείται προηγούμενως το 15%...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Το 10%.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το 10% και το 15% εφόσον έχει αποδείξεις, γιατί μιλάμε για ιδρύματα, τα οποία θεωρώ αυτονόητο ότι θα δικαιολογούν τις δαπάνες...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Δεν έχει αποσβέσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θεωρώ αυτονόητο ότι θα έχουν δικαιολογητικά νόμιμα. Επομένως θα έλεγα ότι είναι ακόμη μικρότερο του 10% έναντι 35% που φορολογούνται. Εσείς μου αναφέρατε τις ανώνυμες εταιρείες και έχετε δίκιο. Στις ανώνυμες εταιρείες έτσι είναι. Όμως, ακίνητα δεν έχουν μόνο οι ανώνυμες εταιρείες, έχουν και οι ομόρρυθμες και οι ετερόρρυθμες και οι αστικές εταιρείες οι οποίες πληρώνουν απ'αρχής το 35%.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Αφαιρούνται τα έξοδά τους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Επομένως οι αστικές εταιρείες, που είναι και τα περισσότερα απ' αυτά τα ιδρύματα, εφόσον μεν είναι φιλανθρωπικές μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, πληρώνουν το 8,5% ενώ οι υπόλοιπες πληρώνουν 35%. Άρα και σ' αυτήν την περίπτωση ακόμη, μιλούμε πραγματικά για μια ελάφρυνση του φορολογικού βάρους.

Ταυτόχρονα πρέπει να πούμε ότι απαλλάσσονται παντελώς του 10% τα εισοδήματα από την εκμίσθωση οικοδομών, που αφορούν το Άγιο Όρος, τον Πανάγιο Τάφο, την Ιερά Μονή του Σινά και επίσης για τα Πατριαρχεία σ' όλο τον κόσμο.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι είναι σημαντική η πρόταση αυτή και μπορούμε πραγματικά να κουβεντιάσουμε και στο μέλλον και άλλες προτάσεις, αλλά θα ήθελα να απευθύνω μια έκκληση. Μέσα στο πάθος της υπερβολής, μέσα στη μανιώδη αντιπολιτευτικής μας διάθεση, δεν πρέπει να ισοφαρίζετε και δεν πρέπει να υποτιμάτε τις πρωτοβουλίες και τις προσπάθειες της Κυβέρνησης οι οποίες δεν εξαντλούνται απλά και μόνο στην ελάφρυνση τη φορολογική, στην απαλλαγή από φόρους, αλλά και στην επιχορήγηση όλων αυτών των προσπαθειών και των ιδρυμάτων με πολλές δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές ετησίως, πράγμα που αποδεικνύει από μόνο του ότι η Κυβέρνηση και εκτιμά το ρόλο αυτών των ιδρυμάτων, αλλά και θέλει να τα ενισχύσει κατά το δυνατόν καλύτερα και αποτελεσματικότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Α. Λογοσκούφης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Κύριε Υφυπουργέ, ο στόχος μας εμάς εδώ, δεν είναι να κάνουμε απλώς συζητήσεις, ο στόχος μας είναι να πιέσουμε την Κυβέρνηση να διορθώσει ορισμένα από τα κακώς κείμενα της πολιτικής της και να φέρει εδώ με δικά της νομοθετήματα που δεν εμπίπτουν σ' αυτό το συνταγματικό κώλυμα ρυθμίσεις οι οποίες θα λύνουν το θέμα. Πολύ φοβάμαι όμως ότι και στην πρωτολογία σας και στη δευτερολογία σας, με την αμυντική αυτή διάθεση, που δείχνετε να δικαιολογήσετε τα κακώς κείμενα, δεν μας πείθετε ότι αντιλαμβάνεσθε τη σοβαρότητα του προβλήματος που έχει δημιουργηθεί για τα κοινωφελή ιδρύματα και βέβαια δεν μας πείθετε ότι είστε διατεθειμένος να κάνετε αυτά που χρειάζονται.

Θα σας δώσω τρία παραδείγματα. Πρώτα απ' όλα, το θέμα της υποχρεωτικής χορηγίας, το οποίο όπως μας είπατε, σας συγκινεί. Μα, κύριε Υφυπουργέ, η υποχρεωτική χορηγία δεν είναι τίποτα άλλο παρά φόρος. Σας συγκινούν οι φόροι. Φόρος είναι.

Αναγνωρίζω ότι η αρμοδιότητά σας είναι να επιβάλλετε φόρους. Μην έρχεσθε όμως εδώ και μας λέτε ότι σας συγκινούν οι φόροι. Κανέναν δεν συγκινούν οι φόροι. Οι φόροι είναι ένα αναγκαίο κακό, που πρέπει το κράτος να κάνει ορισμένες δραστηριότητες. Θέλετε να επιβάλλετε φόρους και να τους ονομάσετε υποχρεωτικές χορηγίες; Φόροι θα είναι και αυτοί. Όλες οι υποχρεωτικές εισφορές προς το δημόσιο είναι στην ουσία φόροι. Εμείς δεν μιλάμε εδώ για φόρους, μιλάμε για την εθελοντική προσφορά των ιδιωτών για διάφορους κοινωφελείς, κοινωνικούς, πολιτισμικούς σκοπούς. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Φαίνεται ότι ο κρατισμός έχει βαθιές ρίζες στο υποσυνείδητο των κυβερνητικών στελεχών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Ίσως δεν κατανοήσατε τι είπα. Θα σας πω μετά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ : Αναφερθήκατε στην αρχαία Ελλάδα. Μα στην αρχαία Ελλάδα δεν υπήρχε προοδευτική φορολογία. Σήμερα έχουμε προοδευτική φορολογία. Υπήρχε αναλογικός φόρος στην αρχαία Ελλάδα και υποχρεωτικές χορηγίες, στις οποίες αναφέρεσθε, που ήταν για να γίνει κάπως πιο προοδευτικό το φορολογικό σύστημα. Αυτό είναι το ένα.

Μας είπατε ότι δεν επιβάλλεται φορολογία στη δωρεά. Σύμφωνα. Μα το ζήτημα -και αυτό σας αναφέραμε στην πρωτολογία μας- δεν είναι αν υπάρχει φορολογία στη δωρεά, το ζήτημα είναι αν υπάρχουν επαρκή φορολογικά κίνητρα, για να ωθήσουν τον κόσμο να κάνει δωρεές, για να ωθήσουν τους πολίτες αυτής της χώρας να κάνουν δωρεές. Το ζήτημα είναι αν υπάρχουν επαρκή φορολογικά κίνητρα, για να γίνεται ανάπτυξη. Το ζήτημα είναι αν υπάρχουν φορολογικά κίνητρα, για να υπάρχει φιλαλληλία. Αυτό είναι το ζήτημά μας. Δεν είπαμε εμείς ότι φορο-

λογείτε τις δωρεές. Είπαμε ότι δεν τις απαλλάσσετε από τη φορολογία επαρκώς, ώστε να υπάρχει ένα ισχυρό κίνητρο. Και σας είπαμε ότι στο παρελθόν, από το 1974 μέχρι το 1997, υπήρχαν απαλλαγές που ήταν ισχυρότερες. Αυτό ήταν το ζητούμενο. Μην παραποιείτε το τι λέμε ούτε να προσπαθείτε να κρύψετε τεχνιέντως το πρόβλημα. Υπάρχει ένα πρόβλημα ανεπάρκειας φορολογικών κινήτρων για τις δωρεές και αυτό προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε.

Φορολογούνται ή όχι τα ακαθάριστα έσοδα των κοινωφελών ιδρυμάτων; Σας το είπαμε και πάλι, η σύγκριση με τη φορολογία των κερδών των εταιρειών, είτε είναι ανώνυμες είτε είναι ομόρρυθμες είτε είναι ετερόρρυθμες, δεν είναι μία σύγκριση ομοειδών πραγμάτων. Συγκρίνετε από τη μία κέρδη και από την άλλη ακαθάριστα έσοδα. Πορτοκάλια από τη μία, μήλα από την άλλη. Είναι διαφορετικά πράγματα. Βάζετε 13% φόρο πάνω στα ακαθάριστα έσοδα από ακίνητα των κοινωφελών ιδρυμάτων.

Φορολογούνται ή όχι τα ακίνητα, που είναι η πηγή αυτών των εισοδημάτων για τα κοινωφελή ιδρύματα; Φορολογούνται με 3,5%. Ξέρετε σε πόσο συμποσούνται αυτοί οι φόροι; Θα σας φέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Πάρτε ένα ίδρυμα κοινωφελές, που έχει ένα ακίνητο σε κάποια κεντρική περιοχή μιας μεγάλης πόλης αξίας ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000) δραχμών. Ξέρετε πόσο το φορολογείτε αυτό; Με 3,5% πάνω στο ένα δισεκατομμύριο είναι τριάντισι εκατομμύρια (3.500.000) το χρόνο. Ας πούμε ότι αυτό έχει μία απόδοση 6%, που είναι μία λογική απόδοση, στο μίσθωμά του. Πάνω σ' αυτό το μίσθωμα βάζετε εσείς 13%, άλλα 7,8 εκατομμύρια. Επτά εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες και 3,5% μας κάνει 11,3 εκατομμύρια φορολογία. Αν ένα ακίνητο αξίας ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000) το έχει μία κερδοσκοπική εταιρεία και το χρησιμοποιεί για τα γραφεία της, για να έχουν πολυτελή γραφεία οι μανάτζερς, για να έχει εστιατόριο δεν πληρώνει τίποτα. Εκπίπτει τις δαπάνες από τα κέρδη της και δεν πληρώνει τίποτα, γιατί κάνει ιδιόχρηση.

Είναι ή όχι διακριτική η μεταχείριση σε βάρος των κοινωφελών ιδρυμάτων; Αυτά σας λέμε να διορθώσετε. Τα υπόλοιπα είναι εκ του περισσού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεώρεια, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα ογδόντα χρόνια ενσωμάτωσης της Θράκης στην Ελλάδα, πενήντα ένας μαθητές και μαθήτριες και συνοδοί του 3ου Γυμνασίου Ηλιούπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Παρέμβαση θα κάνει ο κ. Μαγκριώτης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ : Κυρία Πρόεδρε, δεν θα ζητούσα το λόγο, αλλά νομίζω ότι εδώ δικαιώνονται οι παλιοί πολιτικοί, που έλεγαν, για πολιτικό αντίπαλο μην πεις καλή κουβέντα. Στην ομιλία μου χαιρέτισα τρεις φορές την πρωτοβουλία των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας και στην ανταπάντησή...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Δεν εκτιμήθηκε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ : Καθόλου θα έλεγα.

Στην ανταπάντησή μου αποδόθηκαν χαρακτηρισμοί για τις απόψεις μου πως είναι ύβρεις το ένα, συμψηφισμός ευθυνών το άλλο. Δεν μετανιώνω για τα καλά λόγια που είπα, γιατί τα πιστεύω και νομίζω ότι πρέπει να αλλάξουν τα πολιτικά ήθη και τα έθιμα στο Κοινοβούλιο. Το καλό πρέπει να λέγεται και να επικροτείται. Επιμένω και στα λόγια που είπα, αλλά και στην πρακτική και τη στάση αυτή.

Θέλω να πω ότι δεν ήταν καθόλου ύβρεις αυτά που είπα ότι εκείνα τα χρόνια δεν υπήρχε οργανωμένο κράτος, δεν είχε οικονομικές δυνατότητες και κάποιοι μεγάλοι ευεργέτες -γι' αυτό θα τους ονομάσουμε εθνικούς ευεργέτες- προσέφεραν τα χρήματά τους και δημιούργησαν ορισμένες υποδομές και για την παιδεία και για την πρόνοια και για την υγεία και γενικότερα για το δημόσιο συμφέρον.

Υπάρχουν όμως και άλλες περιπτώσεις και ο λαός τις ξέρει. Δεν πρέπει να το αρνούμαστε αυτό, είναι η ιστορική μνήμη ή η

πραγματικότητα. Όπως κάνουμε αναφορές και ομιλούμε για τους εθνικούς ευεργέτες και για το χορηγικό τους πνεύμα, επειδή ο λαός έχει μνήμη και πρέπει να τη σεβόμαστε, πρέπει ταυτοχρόνως να λέμε ότι μερικοί απ' αυτούς -όχι όλοι- πλούτισαν εις βάρος του λαού και του δημοσίου συμφέροντος. Όχι με την έννοια ότι είχαν κάποια κερδοσκοπική επιχείρηση και μέσα από την οικονομία της αγοράς, από τα κέρδη τους προχώρησαν σε αυτές, μετά τις επανεπενδύσεις του οικονομικού πλεονάσματος τους και της υπεραξίας που παρήγαγαν. Ομιλούμε για άλλες περιπτώσεις -και ο λαός τις γνωρίζει- ακόμη και κατά την περίοδο της κατοχής.

Αυτά, λοιπόν, δεν μπορούμε να τα ξεχνούμε. Είναι ιστορική μας μνήμη και παρακαταθήκη. Δεν μπορούμε να δώσουμε συγχωροχάρτι στον οποιοδήποτε επειδή χάρισε μερικά δισεκατομμύρια από τα πολλά που έβγαλε εις βάρος αυτού του λαού, πολλές φορές και από το αίμα του ελληνικού λαού. Εγώ, λοιπόν, αυτό δεν μπορώ να το δεχθώ. Εάν εσείς το θεωρείτε ύβρεις, εγώ το θεωρώ ιστορική μνήμη.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Τις αξιολογήσεις σας δεν μπορούμε να καταλάβουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Δεν αξιολόγησα καθόλου. Έκανα μια γενική αναφορά και μόνο για το αίσθημα δικαίου του ελληνικού λαού και νομίζω ότι και εσείς συμφωνείτε σε αυτό.

Από την άλλη πλευρά σε καμία περίπτωση δεν μιλήσαμε για συμψηφισμούς. Σε κάθε περίπτωση εκεί ο κ. Γεωργακόπουλος έκανε μια πολύ σωστή επισήμανση.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Και τότε και τώρα είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Μεταφέρομαι σε άλλο θέμα.

Υπάρχουν πραγματικά ακίνητα με τεράστιες δυνατότητες αν αξιοποιηθούν για παρεμφερείς σκοπούς, σε σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα, γιατί τα προβλήματα για τα οποία δημιουργήθηκαν αυτά τα ακίνητα και υπάρχουν στα κληροδοτήματα, τα οποία έχουν τη συνταγματική ομπρέλα -όπως πολύ σωστά λέτε- δεν μπορούν να αλλάξουν αν δεν υπάρξει συναίνεση, δεν υπάρχουν πλέον. Εμείς τώρα, λοιπόν, δογματικά αγκυλωμένοι θα συνεχίσουμε να λέμε ότι πρέπει να υπηρετούμε αυτόν ακριβώς περιοριστικά το σκοπό; Άχρηστο είναι το ακίνητο, η βούληση του διαθέτη δεν επιβεβαιώνεται, δεν δικαιώνεται δηλαδή ο ίδιος ο χορηγός και δωρητής. Σε παρεμφερείς με την ευρύτερη έννοια κοινωφελείς σκοπούς και πάλι πρέπει να αποδωθεί αυτό το κληροδοτήμα και όχι βεβαίως για κερδοσκοπικούς ή άλλους λόγους ή να πουληθεί για να εισπράξει το δημόσιο κάποια ωφέλη.

Πιστεύω ότι με μια τέτοια ευρύτητα πνεύματος, μπορούμε να δικαιώσουμε τους δωρητές, αλλιώς αφήνουμε ανενεργές τις δωρεές και θα έλεγα τις αξιοποιούν και μερικοί επιτιθδίοι.

Θα τελειώσω λέγοντας ότι όποιες ενστάσεις έχετε -άκουσα χαρακτηριστικά μια του κ. Αλογοσκούφη- γύρω από τη φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας των κοινωφελών ιδρυμάτων, θα δεχθώ ότι διαφορετικά αντιμετωπίζεται μια κερδοσκοπική επιχείρηση και διαφορετικά ένα κοινωφελές ίδρυμα. Στην κερδοσκοπική επιχείρηση όμως, λειτουργεί ως κίνητρο. Δεν ξέρω αν η Νέα Δημοκρατία λέει ότι πρέπει και αυτό να ανακληθεί, να τεθούν στην ίδια κατηγορία ή πρέπει και τα κοινωφελή ιδρύματα να έχουν πλέον την ίδια απαλλαγή. Εκεί γίνεται για αναπτυξιακούς λόγους. Εδώ το κοινωφελές ίδρυμα χρηματοδοτείται από την πολιτεία -σας το είπε ο κύριος Υπουργός και το γνωρίζετε- με πολλά δισεκατομμύρια.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Μας παρερμηνεύει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αυτή η φορολόγηση δεν είναι για δημοσιονομικούς λόγους, είναι για λόγους διαφάνειας στη διαχείριση, γιατί γνωρίζουμε ότι υπάρχει μια συναλλαγή πίσω απ' αυτά τα πράγματα. Πολλές φορές με πολύ χαμηλά μισθώματα, για πολλά χρόνια δίδονται σε επιχειρήσεις τα ακίνητα αυτά, επιχειρήσεις, οι οποίες τα χρησιμοποιούν λόγω ακριβώς του χαμηλού μισθώματος για κερδοσκοπικούς λόγους. Ε, τώρα εάν αυτό το στοιχείο, δηλαδή τα επτά εκατομμύρια (7.000.000), σε μια περιουσία ενός δισεκατομμυρίου για ένα κοινωφελές ίδρυμα, το οποίο επιδοτείται με δεκάδες και εκατοντάδες εκατομμύρια από το κράτος, είναι κοινωνική αναληψία, εγώ θα πω πως είναι υπερβολή εκ μέρους σας.

Θα μπορούσα να πω ότι είναι κάποιο αντικίνητρο που πρέπει

να ανακληθεί. Να το συζητήσω σ' αυτό το πεδίο, αλλά ότι αυτό περιγράφει το κοινωνικά ανάλγητο πρόσωπο της Κυβέρνησης, αυτό είναι υπερβολή.

Ευχαριστώ.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Δεν επιδοτείται αυτό από την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Μαντέλης έχει το λόγο, για να δευτερολογήσει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Παίρνω το λόγο, γιατί ακριβώς είναι φανερό ότι αν και είπαν καλά λόγια και ο κύριος Υπουργός και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, η Νέα Δημοκρατία δεν κατάλαβε τι έχει προτείνει. Θέλω να πω ότι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας περιέχει δύο σοβαρές αδυναμίες. Και φαίνεται να μη θέλει να το καταλάβει.

Η πρώτη αδυναμία είναι ότι με την πρότασή της θέλει να επανέλθει το καθεστώς εκείνο, με το οποίο διά της μεθόδου των δωρεών και χορηγιών καλύπταμε φοροδιαφυγές και μια συμπεριφορά απαράδεκτη. Μάλιστα αυτό και το έχει ομολογήσει στη Διαρκή Επιτροπή ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, όταν ανέφερε ρητά στην τοποθέτησή του ότι οι χορηγίες σε πολλές περιπτώσεις είχαν καταστρατηγηθεί και λειτουργούσαν ως οδός φοροδιαφυγής για κάποιους ανθρώπους, οι οποίοι ουσιαστικά, ενώ δεν έκαναν χορηγίες, εμφανίζονταν ότι έκαναν διπλές ή και πολλαπλάσιες. Το έχει διαπιστώσει, το ξέρει.

Κάνει δε την πρόταση να διορθωθεί μέσα από ένα γνωμοδοτικό σύστημα, στο οποίο θα αποφασίζει ο Υπουργός ποιοι θα απαλλάσσονται και ποιοι δεν θα απαλλάσσονται. Αυτό είναι εμφανέςστα αδύναμο να αντιμετωπίσει την κατάσταση. Επομένως η πρότασή της στην ουσία δεν είναι καλή, ακριβώς διότι επανέρχεται στο καθεστώς εκείνο της φοροδιαφυγής και της εξαπάτησης.

Η δεύτερη αδυναμία την οποία τόνισα πάλι, αλλά δεν την κατάλαβε ούτε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ούτε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, είναι ότι θέλει να καταργήσει το πόθεν έσχες. Θέλει το μαύρο χρήμα που κυκλοφορεί στην αγορά, αυτό να φαίνεται ότι χρηματοδοτεί τις διάφορες φιλανθρωπικές ή τις λεγόμενες φιλανθρωπικές δραστηριότητες. Και δεν είναι φιλανθρωπικές. Αυτό εννοώ αναφέροντας οι "λεγόμενες".

Στην πραγματικότητα, εκείνοι οι οποίοι κυριολεκτικά λεηλατούν την αγορά ή λεηλατούν τους συνανθρώπους τους, εμφανίζονται και ως ευεργέτες. Λοιπόν, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Αυτό είναι πέρα για πέρα λάθος και δεν το έχετε συνειδητοποιήσει.

Το τρίτο που θέλω να διευκρινίσω, επειδή έκανα την πρόταση, είναι ότι η πρόταση η δική μου δεν αναφερόταν σε υποχρεωτικές χορηγίες. Το θεσμό των χορηγιών, για να έχει νόημα, θα πρέπει να τον δούμε όχι προαιρετικά και όχι υποχρεωτικά, αλλά μέσα σ' ένα πλαίσιο, το οποίο να μπορεί να λειτουργήσει.

Θέλω να επαναλάβω ότι πολλές επιχειρήσεις σήμερα θέλουν να κάνουν τις χορηγίες και χρησιμοποιούν μεθόδους μέσα από τις διαφημιστικές εταιρείες για να κάνουν τις χορηγίες. Αντί των διαφημιστικών εταιρειών, εμείς μπορούμε να προβλέψουμε απευθείας το θεσμό των χορηγιών, που θα διευκολύνει και αυτούς που θα χορηγούν και αυτούς που θα χορηγούνται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για να τριτολογήσει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Μαντέλη, κύριε εισηγητή της Πλειοψηφίας, εξήρα πραγματικά την ευαισθησία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας πάνω σ' ένα συγκεκριμένο θέμα, που αφορά τη δράση των κοινωφελών ιδρυμάτων.

Όσον αφορά την ουσία της συγκεκριμένης πρότασης, απαντήσαμε ότι δεν μας βρίσκει σύμφωνους, όχι για τον τυπικό λόγο του ότι δεν μπορεί κατά το Σύνταγμα να συζητηθεί, αλλά ακριβώς λόγω των ατελειών, αλλά και της υπερβολής.

Εμείς πραγματικά είπαμε τα καλά λόγια για τη Νέα Δημοκρατία, η οποία όμως τελικά δεν είχε τη γενναιότητα να αρθεί λίγο πάνω από τη μικρόψυχη αντιπολιτευτική τακτική της και να πει έστω κάποιες καλές κουβέντες παρατηρώντας βέβαια και κάνοντας τις προτάσεις της για κάτι καλύτερο.

Δεν μπόρεσε τελικά να φτάσει εκεί.

Δεν θέλω να πω για δεύτερη φορά αυτό που η ίδια η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδας δι' εγγράφου της και δι' υπογραφής του Μακαρισιτάτου Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου αναγνώρισε, δηλαδή ότι η τοιαύτη ρύθμιση εκτός των άλλων, για να μην τα ξαναδιαβάζω, πολλαπλώς θα ωφελήσει την όλη φιλανθρωπική διακονία της Εκκλησίας. Και εκφράζει επίσης θερμές ευχαριστίες στο Υπουργείο Οικονομικών. Έστω κάτι τέτοιο να λέγατε ό-τι αυτά που κάναμε μεν είναι θετικά, αλλά έχουμε και κάτι πα-ραπάνω να προτείνουμε.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Δεν αναφέρεται στην πρότασή μας αυ-τό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τώ-ρα όσον αφορά το θέμα της υποχρεωτικής χορηγίας -δεν ανα-φέρομαι σε σας, κύριε Μαντέλη, βλέπω τον κ. Μπένο μόλις ει-σελθόντα- θα ήθελα να πω ότι υπάρχει μία πρόταση παλιά επί-υπουργίας του στο Υπουργείο Πολιτισμού, η οποία, όπως είπα προηγούμενα, εμένα προσωπικά με γοητεύει.

Και να σας θυμίσω, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, το εξής: ότι στην αρχαία Ελλάδα δεν απο-τελούσε φόρο η ή υποχρεωτική χορηγία, αλλά αποτελούσε α-ναγκαστική δαπάνη. Δεν έπαιρνε φόρο ο Δήμος για να πληρώ-σει, αλλά έλεγε στον έχοντα και κατέχοντα: "να αναλάβεις τα έ-ξοδα της συγκεκριμένης τραγωδίας ή κωμωδίας". Επομένως εί-χε αυτήν την έννοια, όχι την έννοια του φόρου, της εισπραξης ε-νός καινούριου φόρου υπέρ τρίτων -και το "τρίτων" θα έλεγα ότι δεν είναι απαραίτητο να είναι πρόσωπο νομικό ή φυσικό, αλ-λά υπέρ κάποιου σκοπού-αλλά την έννοια του προσδιορισμού από την πλευρά των αρμοδίων του Υπουργείου Πολιτισμού συ-γκεκριμένων δράσεων και έργων, τα οποία θα μπορούσαν π-ραγματικά να ενταχθούν σε μία τέτοια διαδικασία. Όμως, αυ-τό δεν έχει κανένα νόημα να το συζητάμε τώρα, είναι απλώς μί-α σκέψη προσωπική. Το Υπουργείο Οικονομικών δεν εξετάζει τέτοια περίπτωση -σας το λέω έτσι ξεκάθαρα, άσχετα με την προσωπική εκτίμηση και συμπάθεια σε μία πρόταση, η οποία διατυπώνεται εδώ και πολλά χρόνια- όμως το ξανατονίζω ότι εί-ναι μία πρόταση ιδιαίτερα γοητευτική και συναρπαστική, θα έ-λεγα, διότι θέτει προ των ευθυνών αυτούς οι οποίοι με την κρα-τική βοήθεια κερδίζουν χρήματα.

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα έλεγα ότι ήταν χρήσιμη η συζήτησή μας. Πιστεύουμε ότι ωφεληθήκαμε όλοι μας απ' αυτή τη συζήτηση. Και καταλήγοντας, απαντώντας σ' αυτό το οποίο εί-πε ο κ. Ρεγκούζας, ότι δηλαδή "πήρατε αφορμή από τη δική μας πρόταση και φέρατε τις προτάσεις στο φορολογικό νομο-σχέδιο που ψηφίστηκε το Νοέμβρη πριν από τέσσερις μήνες", ότι ακόμη και έτσι, αν θεωρείτε ότι τελικώς πήραμε προτάσεις από σας...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Θετικό είναι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): ... πρέπει να θεωρείτε τον εαυτό σας δικαιωμένο. Αλλά το ξανατο-νίζω ότι ήδη η Κυβέρνηση έχει υλοποιήσει σημαντικό κομμάτι των προτάσεών σας, πριν ακόμη εσείς το προτείνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Αλογο-σκούφης έχει το λόγο για να τριτολογήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο κύριος Υ-πουργός πήρε ορισμένα μηνύματα από την πρόταση νόμου, η

οποία έχει κατατεθεί από τον Οκτώβριο απ' ό,τι θυμάμαι, αλλά δεν πήρε αρκετά μηνύματα. Αυτό είναι το πρόβλημα και γι' αυ-τό και επιμένουμε.

Και υπάρχουν δύο μηνύματα που δεν πήρατε: Πρώτον ότι δεν πρέπει να φορολογούνται τα ακίνητα των κοινωφελών ιδρυμά-των, πρέπει η φορολογία αυτή να εξαλειφθεί και δεύτερον ότι δεν πρέπει να φορολογούνται με τόσο μεγάλο συντελεστή τα έ-σοδα από αυτά τα ακίνητα, γιατί αυτά είναι τα κύρια έσοδα για πολλά μη κερδοσκοπικά ιδρύματα.

Θα ήθελα να πω και δύο πράγματα ακόμη. Πρώτα απ' όλα για τα καλά λόγια. Σας είπαμε καλά λόγια -εγώ είπα από το Βήμα ό-τι τα καλά πρέπει να λέγονται, τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ- για το γεγονός ότι ανεβάσατε το αφορο-λόγητο όριο στο ένα εκατομμύριο (1.000.000), πράγμα που εί-ναι θετικό. Το γεγονός ότι μειώσατε το φόρο από το 20% στο 10% είπαμε ότι είναι θετικό. Δεν είναι αρκετά όμως. Και δεν α-ντιμετωπίσατε το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν, κατόπιν των δικών σας πρωτοβουλιών του 1997, σήμερα τα ιδρύματα.

Αναφορικά τώρα με το θεσμό των χορηγιών να σας θυμίσω -γιατί τα καλά πρέπει να λέγονται- ότι το 1990 η φορολογική διευκόλυνση των χορηγιών, στην ουσία η καθιέρωση του θε-σμού της χορηγίας, έγινε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημο-κρατίας. Και το λέω επειδή είναι εδώ παρούσα η κ. Μπενάκη, η οποία ήταν τότε Υπουργός Πολιτισμού και είχε πάρει την πρω-τοβουλία και Υπουργός Οικονομικών ήταν, νομίζω, ο κ. Σαμα-ράς το 1990. Πάντως η πρώτη πρωτοβουλία για την ενίσχυση του θεσμού των χορηγιών αλλά σε προαιρετική βάση -όχι σε υ-ποχρεωτική βάση, γιατί σε υποχρεωτική βάση είναι φορολογία- έγινε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Λοιπόν, δείξτε το θάρρος παρά τη σημερινή κουβέντα, κύριε Υφυπουργέ, να πάρετε πρωτοβουλίες για να καταργήσετε το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας για τα κοινωφελή ιδρύματα και για να καταργήσετε και την πολύ υψηλή φορολογία που υ-πάρχει στα έσοδα από μισθώματα.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνά-δελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών "Για την ανάπτυξη της φιλαλληλίας και τη στήριξη, ενθάρρυνση και προώθηση κοινωνικών, πολιτιστικών και φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων, μέσω των δωρεών και των χορηγιών σε ιδρύ-ματα και φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα".

Η πρόταση, λόγω του γνωστού συνταγματικού κωλύματος, δεν θα τεθεί σε ψηφοφορία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.10' λύεται η συνε-δρίαση για σήμερα ημέρα, Τρίτη 13 Φεβρουαρίου 2001 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτι-κό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθε-τική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Πρό-νοιας "Βελτίωση και εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

